

PADOMES REGULA (EK) Nr. 73/2009**(2009. gada 19. janvāris),****ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 36. un 37. pantu, kā arī 299. panta 2. punktu,

ņemot vērā 1979. gada Pievienošanās aktu un jo īpaši 6. punktu tam pievienotajā 4. Protokolā par kokvilnu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju ⁽²⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) reformās, par kurām vienojās 2003. un 2004. gadā, bija paredzēts izvērtēt to efektivitāti. Šajā sakarā Komisija 2007. gada 20. novembrī iesniedza Eiropas Parlamentam nu Padomei Paziņojumu "Gatavojoties KLP reformas "veselības pārbaudei"". Būtu jāņem vērā minētais paziņojums un Eiropas Parlamenta, Padomes, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas turpmākā apspriešanās par tā galvenajiem elementiem, kā arī daudzās atsauksmes, kas tika saņemtas sabiedriskās apspriešanas laikā.

(2) Pieredze, kas gūta, īstenojot Padomes Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (2003. gada 29. septembris), ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas ⁽⁴⁾, jo īpaši liecina par to, ka daži atbalsta mehānisma elementi ir jāpielāgo. Jo īpaši būtu jāpagarina tiešā atbalsta atsaistīšanas termiņš un jāvienkāršo vienotā

maksājuma shēmas darbība. Turklāt Regula (EK) Nr. 1782/2003 ir vairākkārt būtiski grozīta. Ņemot vērā šīs izmaiņas un skaidrības labad, minētā regula būtu jāatceļ un jāaizstāj ar šo regulu.

(3) Ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 tika noteikts princips, kas paredz, ka lauksaimniekiem, kuri neizpilda noteiktas prasības sabiedrības, dzīvnieku un augu veselības un dzīvnieku labturības jomā, samazina tiešo atbalstu vai saņēmējus izslēdz no tā pavisam. Šī "savstarpējās atbilstības" sistēma veido būtisku daļu Kopienas atbalsta tiešo maksājumu jomā, un tādēļ tā būtu jāsauglabā. Tomēr pieredze liecina, ka daudzas prasības, kuras ietilpst savstarpējās atbilstības darbības jomā, nepietiekamā mērā attiecas uz lauksaimniecības darbību vai lauksaimniecības zemi, vai tās attiecas vairāk uz valsts iestādēm nekā uz lauksaimniekiem. Tādēļ ir lietderīgi pielāgot savstarpējās atbilstības darbības jomu.

(4) Turklāt, lai novērstu to, ka tiek pamesta lauksaimniecības zeme, un nodrošinātu, ka tā tiek saglabāta labos lauksaimniecības un vides apstākļos, ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 izveidoja Kopienas sistēmu, ar kuru dalībvalstis nosaka standartus, ņemot vērā attiecīgo apgabalu raksturīgās pazīmes, tostarp augsnes un klimatiskos apstākļus, esošās lauksaimniecības sistēmas, zemes izmantošanu, augseku, lauksaimniecības praksi un lauksaimniecības struktūras. Šī sistēma būtu jāsauglabā. Tomēr pieredze rāda, ka dažu standartu lietderīgums un labvēlīgā ietekme nav pietiekams pamatojums, lai visas dalībvalstis tos īstenotu. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina iespēja izlemt, vai piemērot šādus standartus. Tomēr, lai nodrošinātu to, ka sistēma ir pēc iespējas saskanīgāka, dalībvalstīm nebūtu jānodrošina iespēja izlemt, vai piemērot šādus standartus, ja attiecīgā dalībvalsts jau pirms 2009. gada, pamatojoties uz šādiem standartiem, noteikusi obligātas prasības vai ja jau ir spēkā attiecīgās valsts noteikumi par šādiem standartiem.

(5) Obligātās zemes atstāšanas atmatā atbilstīgi vienotā maksājuma shēmai atcelšana saskaņā ar šo regulu atsevišķos gadījumos var radīt negatīvu ietekmi uz vidi, jo īpaši attiecībā uz dažām ainavu īpašībām. Tādēļ ir lietderīgi pastiprināt Kopienas noteikumus, kuru mērķis ir aizsargāt konkrētas ainavu īpašības. Konkrētos apstākļos dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nodrošināt dabiskās vides izveidi un/vai saglabāšanu.

⁽¹⁾ 2008. gada 19. novembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ 2008. gada 23. oktobra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts). Atzinums sniegts pēc apspriešanās, kas nav obligāta.

⁽³⁾ 2008. gada 8. oktobra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts). Atzinums sniegts pēc apspriešanās, kas nav obligāta.

⁽⁴⁾ OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.

- (6) Ūdens aizsardzība un apsaimniekošana lauksaimniecības darbības kontekstā atsevišķos apgabalos ir kļuvusi aizvien problemātiskāka. Tādēļ būtu jāpastiprina arī Kopienas sistēma labu lauksaimniecības un vides apstākļu nodrošināšanai, lai aizsargātu ūdeni pret piesārņojumu un noteces ūdeņiem, kā arī lai pārvaldītu ūdens izmantošanu.
- (7) Regulā (EK) Nr. 1782/2003 ir atzīta pastāvīgo ganību labvēlīgā ietekme uz vidi. Būtu jāsiglabā minētās regulas pasākumi, kuru mērķis ir veicināt esošo pastāvīgo ganību saglabāšanu un nodrošinātu, ka tās netiks masveidā pārvērstas aramzemē.
- (8) Lai uzlabotu līdzsvaru starp tiem politikas instrumentiem, kas izveidoti ilgtspējīgas lauksaimniecības veicināšanai, un tiem, kas paredzēti lauku attīstības veicināšanai, ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 ievieša obligātu tiešo maksājumu pakāpeniskas samazināšanas sistēmu ("modulāciju"). Minētā sistēma būtu jāsiglabā, un tajā būtu jāietver atbrīvojums no tiešajiem maksājumiem līdz EUR 5 000.
- (9) Ietaupījumus, kurus ieguva no modulācijas mehānisma, izmanto, lai finansētu pasākumus, kuri iekļauti lauku attīstības politikā. Kopš ir pieņemta Regula (EK) Nr. 1782/2003 lauksaimniecības nozarē radušās daudzas jaunas un sarežģītas problēmas, piemēram, klimata pārmaiņas un aizvien lielāka bioenerģijas nozīme, kā arī vajadzība pēc labākas ūdens resursu apsaimniekošanas un pēc bioloģiskās daudzveidības efektīvākas aizsardzības. Kopienai kā Kioto Protokola (1) līgumslēdzēju pusī aicināja pielāgot tās politiku, ņemot vērā klimata pārmaiņas. Turklāt, ņemot vērā nopietnas problēmas, kas saistītas ar ūdens nepietiekamību un sausumu, Padome 2007. gada 30. oktobra Secinājumos "Ūdens trūkums un sausums" konstatēja, ka jāturpina risināt ūdens apsaimniekošanas jautājumi. Turklāt Padome 2006. gada 18. decembra Secinājumos "Bioloģiskās daudzveidības izzušanas novēršana" uzsvēra, ka bioloģiskās daudzveidības aizsardzība aizvien ir svarīgs uzdevums, un, lai arī ir gūti ievērojami panākumi, būs jāpieliek papildu pūles, lai sasniegtu Kopienas mērķi bioloģiskās daudzveidības jomā līdz 2010. gadam. Turklāt, ņemot vērā to, ka inovācijas var īpaši sekmēt jauno tehnoloģiju, produktu un procesu attīstību, tas turpmāk veicinās centienus risināt minētos jaunus jautājumus. Piena kvotu režīma atcelšana 2015. gadā saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (2), daļai piensaimniecības nozarē strādājošo lauksaimnieku būs nepieciešamas īpašas pūles, lai pielāgotos mainīgajiem apstākļiem, jo īpaši nelabvēlīgākos reģionos. Tāpēc ir pamatoti arī minēto konkrēto stāvokli uzskatīt par jaunu jautājumu, kurš dalībvalstīm būtu jāspēj risināt, lai nodrošinātu piena nozares pielāgošanos.
- (10) Kopiena atzīst, ka minētie jaunie jautājumi jārisina saskaņā ar tās politiku. Lauksaimniecības nozarē šim nolūkam piemērots instruments ir lauku attīstības programmas, kuras pieņemtas ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (3). Lai ļautu dalībvalstīm attiecīgi pārskatīt to lauku attīstības programmas, neliekot samazināt to pašreizējās lauku attīstības darbības citās jomās, jādara pieejami papildu līdzekļi. Tomēr finanšu plānā laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam nav paredzēti finanšu līdzekļi, lai vajadzības gadījumā pastiprinātu Kopienas lauku attīstības politiku. Šādos apstākļos būtu jāmobilizē liela daļa vajadzīgo finanšu līdzekļu, paredzot tiešo maksājumu pakāpenisku samazinājumu, izmantojot modulāciju.
- (11) Attiecībā uz tiešā ienākumu atbalsta sadalījumu starp lauksaimniekiem daudzus maksājumus piešķir samērā mazam skaitam lielu saimniecību. Ir skaidrs, ka, lai efektīvi sasniegtu ienākumu atbalstu mērķi, lielāku saimniecību saņēmējiem nav vajadzīgs tāda paša apjoma individuālais atbalsts. Turklāt pielāgošanās spējas ļauj lielākiem saņēmējiem darboties ar mazāku individuālā atbalsta apjomu. Tādēļ ir taisnīgi, ka lauksaimnieki, kas saņem lielu atbalsta apjomu, veic īpašu ieguldījumu to lauku attīstības pasākumu finansēšanā, ar kuriem risina jaunus uzdevumus. Tādēļ ir lietderīgi izveidot mehānismu, ar ko paredz palielināt apjomīgāku maksājumu samazinājumu, no kura gūtos ienākumus jāizmanto jaunu problēmu risināšanai lauku attīstības jomā.
- (12) Īpašā attālāko reģionu ģeogrāfiskā situācija, to attālais novietojums, mazā teritorija, kalnainais reljefs un klimats rada papildu slogu to lauksaimniecības nozarēs. Lai mazinātu šādu slogu un ierobežojumus, būtu jāparedz atkāpe no pienākuma modulācijas samazinājumu piemērot lauksaimniekiem attālākajos reģionos.

(1) Padomes Lēmums 2002/358/EK (2002. gada 25. aprīlis) par ANO Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām pievienotā Kioto Protokola apstiprināšanu Eiropas Kopienas vārdā un no tā izrietošo saistību kopīgu izpildi (OV L 130, 15.5.2002., 1. lpp.).

(2) OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

(3) OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.

- (13) Dalībvalstīm, kuras izvēlējās piemērot brīvprātīgas modulācijas sistēmu, jāņem vērā obligātās modulācijas paaugstinātās likmes. Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Padomes Regula (EK) Nr. 378/2007 (2007. gada 27. marts), ar ko paredz noteikumus par brīvprātīgu modulāciju tiešajiem maksājumiem, kuri noteikti Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem ⁽¹⁾.
- (14) Summas, kas radušās, piemērojot Regulā (EK) Nr. 1782/2003 noteikto 5 % modulācijas samazinājumu, būtu jāsadala starp dalībvalstīm saskaņā ar tādiem pašiem kritērijiem, kādi noteikti minētajā regulā, t.i., saskaņā ar objektīviem kritērijiem, vienlaikus nosakot, ka zināmai procentuālajai daļai no summām jāpaliek tajās dalībvalstīs, kur tās radušās. Ņemot vērā strukturālas korekcijas, kas rodas no rudzu intervences atcelšanas, būtu jāsauglabā īpaši pasākumi dažiem rudzu audzēšanas reģioniem, ko finansē, izmantojot daļu no summām, kuras radušās modulācijas rezultātā. Turklāt summas, kuras palielinājušās, piemērojot turpmāku modulācijas samazinājumu, būtu jādara pieejamas dalībvalstīm, kurās tās radušās.
- (15) Lai atvieglotu modulācijas darbību, jo īpaši attiecībā uz procedūrām, ar kurām lauksaimniekiem piešķir tiešos maksājumus, un pārskaitījumiem lauku attīstības programmām, būtu jānosaka neto maksimālais apjoms katrai dalībvalstij, lai ierobežotu maksājumus, kuri jāpiešķir lauksaimniekiem pēc modulācijas piemērošanas. Lai ņemtu vērā KLP atbalsta īpatnības attālākajos reģionos un faktu, ka uz tiešajiem maksājumiem modulācija neattiecas, neto maksimālajā apjomā attiecīgajām dalībvalstīm nedrīkstētu iekļaut tiešos maksājumus šajos reģionos. Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Padomes Regula (EK) Nr. 1290/2005 (2005. gada 21. jūnijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽²⁾.
- (16) Lauksaimnieki jaunajās dalībvalstīs, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas, saņem tiešos maksājumus saskaņā ar pakāpeniskas ieviešanas mehānismu, kas paredzēts to attiecīgajos Pievienošanās aktos. Lai panāktu pienācīgu līdzsvaru starp politikas instrumentiem, kuri izveidoti ilgtspējīgas lauksaimniecības veicināšanai, un tiem, kuru izveidoti lauku attīstības veicināšana, modulācijas sistēmu nevajadzētu piemērot lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs, pirms tiešo maksājumu apjoms, ko piemēro dalībvalstīs, kas nav jaunās dalībvalstīs, nav vienāds ar apjomu, kāds piemērojams citās dalībvalstīs.
- (17) Modulācijas rezultātā neto apjoms, ko maksā lauksaimniekiem jaunajā dalībvalstī, nedrīkstētu būt zemāks par apjomu, kas jāmaksā tādām pašām lauksaimniekiem dalībvalstīs, kas nav jaunās dalībvalstīs. Tādēļ, tiklīdz modulāciju sāk piemērot lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs, samazinājuma likme nedrīkstētu pārsniegt starpību starp līmeni, kas noteikts pakāpeniskas ieviešanas posmā, un līmeni pēc modulācijas piemērošanas dalībvalstīs, kas nav jaunās dalībvalstīs. Turklāt modulācija būtu jāņem vērā, piešķirot papildu valsts tiešos maksājumus tiem lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs, attiecībā uz kuriem modulācija jāpiemēro.
- (18) Lai nodrošinātu to, ka summas KLP finansēšanai nepārsniedz maksimālos gada apjomus, kas noteikti finanšu plānā, būtu jāsauglabā Regulā (EK) Nr. 1782/2003 noteiktais finanšu mehānisms, turklāt tiešā atbalsta korekciju veic tad, ja prognozes rāda, ka konkrētajā finanšu gadā ir pārsniegts 2. pozīcijas maksimālais apjoms, kura noteiktā drošības rezerve ir EUR 300 000 000. Ņemot vērā pakāpeniskas ieviešanas rezultātā radušos tiešo maksājumu apjomus lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs un to, ka saskaņā ar pakāpeniskas ieviešanas mehānismu visiem tiešajiem maksājumiem, kas piešķirti jaunajās dalībvalstīs, šis finanšu disciplīnas instruments nebūtu jāattiecinā uz šīm dalībvalstīm, līdz tām piemērojamo tiešo maksājumu apjoms nav vismaz vienāds ar apjomu, kāds piemērojams dalībvalstīs, kas nav jaunās dalībvalstīs. Ņemot vērā īpašo ietekmi, kāda Eiropas Kopienu vispārējā budžetā ir resursiem, kas minēti 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā Padomes Lēmumā 2007/436/EK, *Euratom* (2007. gada 7. jūnijs) par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu ⁽³⁾, ir lietderīgi izņēmuma kārtā paredzēt, ka Padome pieņem vajadzīgo lēmumu piemērot Komisijas priekšlikuma finanšu disciplīnas instrumentu.
- (19) Lai palīdzētu lauksaimniekiem sasniegt mūsdienīgas un augstas kvalitātes lauksaimniecības standartus, dalībvalstīm jāturpina īstenot visaptveroša sistēma, kas sniedz konsultācijas saimniecībām, kuras paredzētas Regulā (EK) Nr. 1782/2003. Saimniecību konsultatīvajai sistēmai būtu jāpalīdz lauksaimniekiem labāk apzināties materiālu plūsmas un procesus saimniecību mērogā, kas saistīti ar vidi, pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku veselību un labturību, nekādi neietekmējot viņu pienākumus un atbildību atbilst šādiem standartiem.
- (20) Regulā (EK) Nr. 1290/2005 noteikts, ka dalībvalstīm jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pārliecinātos par to, ka Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) finansētie darījumi ir faktiski īstenoti un veikti pareizi, kā arī

⁽¹⁾ OVL 95, 5.4.2007., 1. lpp.⁽²⁾ OVL 209, 11.8.2005., 1. lpp.⁽³⁾ OVL 63, 23.6.2007., 17. lpp.

lai nepieļautu un novērstu pārkāpumus. Šajā nolūkā tām būtu jāizveido integrēta tiešo maksājumu vadības un kontroles sistēma. Lai uzlabotu Kopienas atbalsta efektivitāti un kontroli, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izmantot integrēto sistēmu arī attiecībā uz Kopienas shēmām, uz kurām neattiecas šī regula.

(21) Būtu jā saglabā integrētās vadības un kontroles sistēmas galvenie elementi, jo īpaši noteikumi attiecībā uz elektronisko datubāzi, lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu, atbalsta pieteikumiem no lauksaimniekiem, saskaņotu kontroles sistēmu un — vienotā maksājuma shēmā — sistēmu, ar ko identificē un reģistrē tiesības uz maksājumiem.

(22) Nelielu summu pārvaldība ir apgrūtināošs uzdevums dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Lai novērstu pārāk lielu administratīvo slogu, dalībvalstīm parasti būtu jāatturas no tiešo maksājumu piešķiršanas, ja maksājums ir mazāks nekā EUR 100 vai saimniecības platība, par kuru ir pieprasīts atbalsts, ir mazāka par vienu hektāru. Tomēr, tā kā dalībvalstu lauksaimniecības ekonomikas struktūras ir ļoti atšķirīgas un tās var būtiski atšķirties no Kopienas vidējās saimniecības struktūras, būtu jāpieņem īpašs noteikums, lai atļautu dalībvalstīm piemērot minimālo robežvērtību, kas atspoguļo to īpašo stāvokli. Tā kā attālākajos reģionos un Egejas jūras salās ir ļoti specifiska saimniecības struktūra, tur nebūtu jāpiemēro nekāda minimālā robežvērtība. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu jābūt rīcības brīvībai izvēlēties īstenot vienu no diviem minimālās robežvērtības veidiem, ņemot vērā to lauksaimniecības nozares struktūras īpatnības. Tā kā īpašas tiesības uz maksājumiem piešķir lauksaimniekiem ar tā sauktajām "bezzemes" saimniecībām, nebūtu efektīvi piemērot robežvērtību, pamatojoties uz hektāru skaitu. Tādēļ šādiem lauksaimniekiem būtu jāpiemēro minimālais apjoms, kas saistīts uz vidējo apjomu. Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem, kuru tiešie maksājumi ir saistīti ar pakāpenisku ieviešanu, minimālā robežvērtība būtu jānosaka, pamatojoties uz pakāpeniskas ieviešanas procesa beigās galīgo piešķirto summu.

(23) Pieredze, kas gūta, piemērojot vienotā maksājuma shēmu, liecina par to, ka atsaistītais ienākumu atbalsts daudzos gadījumos tika piešķirts saņēmējiem, kuru lauksaimniecības darbība veidoja tikai nenozīmīgu daļu no viņu kopējās uzņēmējdarbības vai kuru uzņēmējdarbības mērķis nebija saistīts vai ir tikai nelielā mērā saistīts ar lauksaimniecības darbību. Lai novērstu to, ka lauksaimniecības ienākumu atbalstu piešķir šādiem saņēmējiem, kā arī lai nodrošinātu to, ka Kopienas atbalstu pilnībā izmanto, lai nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni lauku iedzīvotājiem, būtu jāpiešķir dalībvalstīm pilnvaras

saskaņā ar šo regulu līdzīgos gadījumos atturēties no tiešo maksājumu piešķiršanas šādām fiziskām un juridiskām personām.

(24) Maksājumi, ko paredz Kopienas atbalsta shēmas, kompetentām valstu iestādēm pilnībā būtu jāizmaksā atbalsta saņēmējiem, ievērojot šajā regulā paredzētos samazinājumus un noteiktos termiņus. Lai padarītu elastīgāku tiešo maksājumu pārvaldību, dalībvalstīm būtu jāļauj maksāt tiešos maksājumus katru gadu ne vairāk kā divās daļās.

(25) KLP atbalsta shēmas paredz tiešu atbalstu ienākumiem, jo īpaši, lai nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni lauku iedzīvotājiem. Šis mērķis ir cieši saistīts ar lauku rajonu saglabāšanu. Lai novērstu Kopienas līdzekļu nepareizu sadali, atbalsta maksājumus nevajadzētu maksāt lauksaimniekiem, kuri ir mākslīgi radījuši apstākļus, kas vajadzīgi tādu maksājumu saņemšanai.

(26) Lai sasniegtu KLP mērķus, kopējā atbalsta shēmas jāpieļauj jaunākajām izmaiņām — vajadzības gadījumā īsos termiņos. Tādēļ atbalsta saņēmēji nevar paļauties uz to, ka atbalsta nosacījumi paliks nemainīgi, un viņiem vajadzētu būt gataviem tam, ka shēmas var tikt pārskatītas, jo īpaši ņemot vērā pārmaiņas ekonomikā vai budžeta situācijā.

(27) Ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 izveidoja vienotā maksājuma shēmu, kurā pašreizējos dažādos atbalsta mehānismus apvienoja vienā atsaistīto tiešo maksājumu shēmā. Pieredze, kas iegūta, piemērojot vienotā maksājuma shēmu, liecina par to, ka dažus tās elementus var vienkāršot lauksaimnieku un administrāciju labā. Turklāt, ņemot vērā to, ka vienotā maksājuma shēmu tajā pašā laikā īstenoja visās dalībvalstīs, kurām bija uzstādīta tāda prasība, daudzi nosacījumi, kas bija saistīti ar sākotnējo īstenošanu, vairs nav atbilstīgi, un tādēļ tie ir jāpieļauj. Saistībā ar to ir konstatēts, ka atsevišķos gadījumos tiesības uz maksājumiem lielā mērā ir izmantotas nepietiekami. Lai novērstu šādu situāciju un ņemot vērā faktu, ka lauksaimnieki jau ir iepazinušies ar vienotā maksājuma shēmas darbību, sākotnēji noteiktais laikposms, kas paredzēts neizmantoto tiesību uz maksājumiem pārsūtīšanai uz valsts rezervēm, būtu jāsamazina līdz diviem gadiem.

(28) Būtu jā saglabā vienotā maksājuma shēmas galvenie elementi. Jo īpaši, nosakot valstij maksimāli pieļaujamo daudzumu, būtu jānodrošina, ka kopējais atbalsta un tiesību uz maksājumiem līmenis nepārsniedz pašreizējos budžeta ierobežojumus. Dalībvalstīm būtu jāizveido arī valsts rezerves, kuras var izmantot, lai atvieglotu jaunu lauksaimnieku dalību shēmā un ņemtu vērā dažu reģionu

īpašās vajadzības. Būtu jāparedz noteikumi par to, kā nodod un izmanto tiesības uz maksājumu, lai tādējādi novērstu tiesību uz maksājumu spekulatīvu nodošanu un uzkrāšanu bez atbilstīga lauksaimnieciska pamatojuma.

(29) Vēl citu nozaru pakāpeniska iekļaušana vienotā maksājuma shēmā liek pārskatīt definīciju attiecībā uz zemi, par kuru ir tiesības izmantot shēmas priekšrocības vai par kuru var piemērot tiesības uz maksājumu. Tomēr būtu jāparedz noteikums par atbalsta izslēgšanu apgabaliem, kuros audzē augļus un dārzeņus, gadījumā, ja dalībvalstis ir izvēlējušās atlikt minētās nozares iekļaušanu vienotā maksājuma shēmā. Turklāt būtu jānosaka īpaši pasākumi attiecībā uz kaņepēm, lai novērstu atbalsta piešķiršanu nelegāliem kultūraugiem.

(30) Obligāto aramzemes atstāšanu atmatā ievieša kā piegādes kontroles mehānismu. Pārmaiņas tirgū laukaugu nozarē un atsaistītā atbalsta ieviešana vairs nepamato vajadzību saglabāt šo instrumentu, un tādēļ tas būtu jāatceļ. Tiesības atstāt zemi atmatā, ko izveidoja saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003, būtu jāpiešķir par hektāriem, kuriem piemēro tos pašus atbilstības nosacījumus, ko piemēro attiecībā uz jebkurām citām atbalsta tiesībām. Zemes atstāšanas atmatā prasības atcelšana var radīt situāciju, ka zeme, attiecībā uz kuru varēja aktivizēt tiesības atstāt atmatā, zaudē šīs tiesības. Lai nodrošinātu šādas zemes tiesības, būtu jānosaka, ka tiesības uz atbalstu saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu ir dažām apmežotām zonām, tostarp tām, kas ir apmežotas saskaņā ar valsts shēmām, ievērojot attiecīgos noteikumus Regulā (EK) Nr. 1698/2005, vai zonām, uz ko attiecas dažas vides aizsardzības prasības.

(31) Pēc iepriekšējā saistītā tirgus atbalsta iekļaušanas vienotā maksājuma shēmā dalībvalstis, kuras izvēlējās vēsturisko ieviešanu, tiesību uz maksājumu vērtība tika aprēķināta, pamatojoties uz iepriekšējā atbalsta individuālo līmeni. Paejot laikam kopš vienotā maksājuma shēmas ieviešanas, un pēc turpmākas citu nozaru iekļaušanas shēmā kļūst aizvien sarežģītāk pamatot ievērojamu individuālu atšķirību likumību atbalsta līmenī, kura pamatā ir iepriekšējais atbalsts. Šā iemesla dēļ dalībvalstīm, kuras izvēlējās vēsturisko ieviešanas modeli, būtu jāļauj ar konkrētiem nosacījumiem pārskatīt piešķirtās tiesības uz maksājumu, lai tuvinātu to vienības vērtību, vienlaikus ievērojot vispārīgos Kopienas tiesību aktu principus un KLP mērķus. Šajā kontekstā dalībvalstis, nosakot precīzākas vērtības, var ņemt vērā ģeogrāfisko apgabalu īpatnības. Tiesību uz maksājumu izlīdzināšana būtu jāveic piemērotā pārejas periodā, kā arī ievērojot samazinājumu robežvērtību, lai

ļautu lauksaimniekiem saprātīgi pielāgoties atbalsta mainīgajiem līmeņiem.

(32) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 dalībvalstīm bija iespēja piemērot vienotā maksājuma shēmu, izmantojot vēsturisko vai reģionālo ieviešanu. Kopš tā laika dalībvalstīm bija iespēja novērtēt savas izvēles sekas attiecībā gan uz ekonomisko, gan administratīvo piemērotību. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāsniedz iespēja pārskatīt sākotnējo izvēli, ņemot vērā gūto pieredzi. Šā iemesla dēļ papildus iespējai izlīdzināt tiesības uz maksājumu dalībvalstīm, kuras piemēroja vēsturisko modeli, jāļauj pāriet uz vienotā maksājuma shēmas reģionālo piemērošanu atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 1782/2003 jau noteiktajām iespējām. Jo īpaši dalībvalstīm būtu jāļauj pielāgot tiešā atbalsta teritoriālo sadalījumu, izdarot pakāpenisku pārdaļīšanu starp reģioniem. Šāda iespēja dotu dalībvalstīm palielinātu elastīgumu virzīt tiešo atbalstu vispiemērotākajā veidā, pamatojoties uz mērķiem, kas noteikti Līguma 33. pantā, un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, lauksaimniecības potenciālu vai vides aizsardzības kritērijiem. Turklāt, dalībvalstīm, kuras izvēlējās piemērot reģionālo modeli, būtu jānodod iespēja ar konkrētiem nosacījumiem pārskatīt pieņemtos lēmumus, lai tuvinātu tiesību uz maksājumu vērtību saskaņā ar iepriekš noteiktiem ikgadējiem pasākumiem, vienlaikus ievērojot vispārīgos Kopienas tiesību aktu principus un KLP mērķus. Šādas izmaiņas būtu jāveic piemērotā pārejas periodā, kā arī ievērojot samazinājumu robežvērtību, lai ļautu lauksaimniekiem saprātīgi pielāgoties atbalsta mainīgajiem līmeņiem.

(33) Ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar kuru vienlaicīgi ievieša atsaistīto vienotā maksājuma shēmu, dalībvalstīm ļāva no minētās shēmas pilnīgi vai daļēji izslēgt noteiktus maksājumus. Šajā regulā ir arī paredzēts pārskats un iespējama šīs izvēles pārskatīšana, ņemot vērā tirgu un strukturālo attīstību. Attiecīgās pieredzes analīze liecina, ka atsaistīšana ļauj elastīgi izvēlēties lauksaimniecības produktus, ļaujot ražotājiem pašiem pieņemt lēmumus par ražošanu, pamatojoties uz rentabilitāti un tirgus reakciju. Tas jo īpaši attiecas uz laukaugu un apiņu nozari un, zināmā mērā, uz liellopu un teļa gaļas nozari un sēklu nozari. Tādēļ laukaugu un apiņu nozarēs daļēji atsaistītos maksājumus no 2010. gada būtu jāintegre vienotā maksājuma shēmā. Apiņu gadījumā Regula (EK) Nr. 1782/2003 ļāva dalībvalstīm piešķirt daļu no apiņu platību maksājumiem atzītām ražotāju organizācijām. Lai ražotāju organizācijas varētu turpināt savas darbības tāpat kā līdz šim, Regula (EK) Nr. 1234/2007, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu

(EK) Nr. 72/2009 (2009. gada 19. janvāris) par izmaiņām kopējā lauksaimniecības politikā⁽¹⁾ nosaka vienādas summas, ko attiecīgās dalībvalstis izmanto tām pašām darbībām. Tādēļ šādas summas būtu jāatskaita no šajā regulā paredzētiem valsts noteiktiem maksimāliem apjomiem attiecīgajai dalībvalstij. Lai liellopu un teļa gaļas nozares un sēklu nozares lauksaimnieki varētu pielāgoties jaunajai atbalsta kārtībai, būtu jāparedz noteikums, lai integrētu maksājumu par liellopu un teļa gaļu un atbalstu par sēklām, kas veicams, vēlākais, līdz 2012. gadam. Tā kā daļēji saistītos maksājumus augļu un dārzeņu nozarē ievieša nesen un tikai kā pārejas pasākumu, būtu jāļauj arī turpmāk šādus maksājumus izslēgt no vienotā maksājuma shēmas, bet dalībvalstīm būtu jāļauj pārskatīt savus lēmumus, lai palielinātu atsaistīšanas pakāpi.

(34) Tomēr attiecībā uz zīdītājgovju, aitas un kazas gaļas nozarēm dažu reģionu lauksaimniecības ekonomikā aizvien būtu jāsauglabā lauksaimniecības ražošanas minimālais līmenis, jo īpaši gadījumos, kad lauksaimniekiem nav citu ekonomikas alternatīvu. Ņemot vērā minēto, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai saglabāt pašreizējo vai zemāku saistītā atbalsta līmeni. Šādā gadījumā būtu jāparedz īpašs noteikums attiecībā uz identifikācijas un reģistrācijas prasību ievērošanu, kuras noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1760/2000 (2000. gada 17. jūlijs), ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu⁽²⁾, un Padomes Regulā (EK) Nr. 21/2004 (2003. gada 17. decembris) ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu⁽³⁾, jo īpaši lai nodrošinātu dzīvnieku izsekojamību.

(35) Dalībvalstīm būtu jāsniedz iespēja izmantot līdz 10 % no valsts maksimāli pieļaujamā daudzuma, kas noteikts vienotā maksājuma shēmā īpaša atbalsta piešķiršanai konkrēti noteiktos gadījumos. Šādam atbalstam būtu jāļauj dalībvalstīm risināt vides un dzīvnieku labturības jautājumus un uzlabot lauksaimniecības produktu kvalitāti un tirdzniecību. Īpašs atbalsts arī būtu jādara pieejams, lai novērstu sekas, ko radīs piena kvotu pakāpeniska atcelšana un atbalsta atsaistīšana īpaši jutīgās nozarēs. Ņemot vērā to, ka efektīva risku pārvaldība kļūst aizvien svarīgāka, būtu jāsniedz iespēja dalībvalstīm finansiāli ieguldīt piemaksās, ko lauksaimnieki veic par ražas, dzīvnieku un augu apdrošināšanā, kā arī finansēt ekonomisku zaudējumu kompensācijas saistībā ar dzīvnieku vai augu slimībām un vides katastrofām. Lai ievērotu Kopienas starptautiskās saistības, līdzekļi, ko varētu izmantot saistītā atbalsta pasākumiem, būtu jāierobežo

atbilstošā līmenī, līdztekus atļaujot pagaidu pasākumus dalībvalstīs, kuras saskaras ar īpašām grūtībām. Attiecīgi būtu jāievieš nosacījumi, kas piemērojami finanšu ieguldījumiem par ražas, dzīvnieku un augu apdrošināšanas prēmijām un kompensācijām attiecībā uz dzīvnieku un augu slimībām un vides katastrofām. Turklāt dalībvalstīm, kas piemēro Regulas (EK) Nr. 1782/2003 69. pantu, būtu jānodrošina pietiekoši ilgs pārejas periods, lai tās sekmīgi varētu sākt pāriet uz jaunajiem noteikumiem par īpašo atbalstu.

(36) Pieredze liecina, ka pašreiz dalībvalstis neizmanto visu finansējuma summu, kas pieejama saskaņā ar vienotajā maksājuma shēmā valstij maksimāli pieļaujamo daudzumu, jo īpaši ja tiesības uz maksājumu nav aktivētas. Lai veicinātu finansējuma efektīvāku izmantošanu, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai piešķirt atbalstu virs maksimāli pieļaujamā daudzuma līdz kādai summai, kuras apjoms būtu tāds, lai nodrošinātu, ka tā nepārsniedz maksimāli pieļaujamo daudzumu tā nepietiekamā līdzekļu izmantojuma dēļ. Šāda summa būtu jāapreķina, pamatojoties uz budžeta līdzekļu nepietiekamo izmantojumu pēdējā gadā, un nebūtu jāapšauba kopējā maksimāli pieļaujamā daudzuma ievērošana, kas katrai dalībvalstij noteikts tiešajiem maksājumiem. Tādēļ un lai nodrošinātu to, ka lauksaimniekiem nav jānonāk negaidīta maksājumu samazinājuma situācijā, aprēķini būtu jāveic atbilstoši noteiktām drošības robežām. Summas būtu jāizmanto vai nu īpašā atbalsta finansējumam, vai arī jānodod ELFLA.

(37) Saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu noteikto tiešo maksājumu pamatā bija iepriekš saņemto tiešo maksājumu pamatsummās vai reģionālie maksājumi par hektāru. Jaunajās dalībvalstīs lauksaimnieki nesaņēma Kopienas tiešos maksājumus, un viņiem nebija vēsturisko atsauces datu par 2000., 2001. un 2002. kalendāro gadu. Tādēļ ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 paredzēja, ka jaunajās dalībvalstīs vienotā maksājuma shēmas pamatā būs reģionālie maksājumi par hektāru. Dažus gadus pēc jauno dalībvalstu pievienošanās Kopienai atsauces laikposmu izmantošanu var ņemt vērā tām dalībvalstīm, kuras vēl nav pārgājušas uz vienotā maksājuma shēmu. Lai atvieglotu pāreju uz vienotā maksājuma shēmu un jo īpaši lai novērstu spekulatīvu pieteikumu iesniegšanu, jaunajām dalībvalstīm būtu jāvar, aprēķinot tiesības uz maksājumu atbilstīgi vienotā maksājuma shēmai, ņemt vērā apgabalus, kuros vēsturiski saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu vēsturiski atbalstu piešķīra.

(38) Saskaņā ar vienotā maksājuma shēmas reģionalizācijas iespēju jaunajām dalībvalstīm būtu jāsniedz iespēja

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.

- koriģēt tiesību uz maksājumu vērtību par hektāru, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem lauksaimniekiem un izvairītos no tirgus izkropļojumiem.
- (39) Jaunajām dalībvalstīm būtu jāsniedz tādas pašas iespējas kā citām dalībvalstīm daļēji īstenot vienotā maksājuma shēmu.
- (40) Tiešā atbalsta atsaistīšana un vienotā maksājuma shēmas ieviešana bija būtiski elementi KLP pārveides procesā. Tomēr vairāku iemeslu dēļ 2003. gadā nācās saglabāt īpašu atbalstu daudziem laukaugiem. Pieredze, kas iegūta, piemērojot Regulu (EK) Nr. 1782/2003, un tirgus situācijas attīstība norāda uz to, ka shēmas, kuras 2003. gadā neiekļāva vienotā maksājuma shēmā, pašreiz var integrēt minētajā shēmā, lai veicinātu uz tirgu orientētu un ilgtspējīgu lauksaimniecību. Tas jo īpaši attiecas uz olīveļļas nozari, kur tika piemērota tikai neliela atbalsta daļa, kā arī uz maksājumiem par cietajiem kviešiem, proteīnaugiem, rīsiem, kartupeļu cieti un riekstiem, kur atlikušo saistīto maksājumu samazināta efektivitāte pamato atsaistīšanas iespējas izvēli. Arī attiecībā uz līniem un kaņepēm, sauso lopbarību un kartupeļu cieti būtu jāatsaista atbalsts ražošanai un attiecīgās summas jāintegrē vienotajā maksājuma shēmā. Attiecībā uz proteīnaugiem, rīsiem, kartupeļu cieti, riekstiem, līniem un kaņepēm, lai ražotājiem ļautu pielāgoties, ir lietderīgi no 2012. gada atbalstus minētajām nozarēm integrēt vienotā maksājuma shēmā, vienlaikus dalībvalstīm ļaujot izlemt par agrāku integrāciju, izņemot atbalstus pārstrādei, kurus reglamentē Regula (EK) Nr. 1234/2007. Attiecībā uz riekstiem būtu jāļauj dalībvalstīm turpināt maksāt atbalsta valsts daļu saistītā veidā, lai mazinātu atsaistīšanas sekas.
- (41) Tā kā vēl citas nozares tiks integrētas vienotā maksājuma shēmā, būtu jāparedz noteikums par individuāla ienākumu atbalsta jauna līmeņa aprēķināšanu atbilstīgi minētajai shēmai. Attiecībā uz riekstiem, kartupeļu cieti, līniem, kaņepēm un žāvēto rupjo lopbarību šāds palielinājums būtu jāpiešķir, pamatojoties uz atbalstu, ko lauksaimnieki saņēma pēdējos gados. Tomēr attiecībā uz to maksājumu iekļaušanu, kuri bija tikai daļēji izslēgti no vienotā maksājuma shēmas, būtu jāsniedz dalībvalstīm iespēja izmantot sākotnējos atsaucē laikposmus. Attiecībā uz kartupeļu cieti, summās, ko izmaksā Vācijā un Nīderlandē, būtu ietver tādas kartupeļu cietes piegādi, kas ražota vienā no šīm dalībvalstīm, bet tiek nosūtīta apstrādei citā dalībvalstī. Turklāt, lai atsauktos uz minēto valstu lauksaimniecības nozaru īpašajām vajadzībām un nodrošinātu to, ka lauksaimnieku agrāk saņemto atbalstu krasi nesamazina, dalībvalstīm būtu jāļauj noteiktā apjomā izmantot līdzekļus, kas iekļauti vienotā maksājuma shēmās, lai atbalstītu lauksaimniekus, kas tajā pašā laikposmā veic dažas lauksaimnieciskas darbības citās nozarēs, piemēram, izmanto ganības vai tur dzīvniekus.
- (42) Ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 izveidoja īpašu atbalstu kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību, lai palīdzētu nozarei attīstīties. Ņemot vērā jaunākos notikumus bioenerģijas nozarē un jo īpaši lielo pieprasījumu pēc šādiem produktiem starptautiskajā tirgū, kā arī saistošu mērķu noteikšanu bioenerģijas īpatsvara sasniegšanai kopējā degvielas patēriņā līdz 2020. gadam, vairs nav pietiekama iemesla piešķirt īpašu atbalstu kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību.
- (43) Kad kokvilnas nozari integrēja vienotā maksājuma shēmā, uzskatīja par svarīgu, ka daļu no atbalsta turpinās saistīt ar kokvilnas ražošanu, izmantojot laukaugu īpašo maksājumu par hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, lai nodrošinātos pret ražošanas traucējumu risku kokvilnas ražošanas reģionos. Šāda izvēle būtu jā saglabā saskaņā ar mērķiem, kuri noteikti 4. protokolā par kokvilnu, kas pievienots 1979. gada Pievienošanās aktam.
- (44) Lai mazinātu pārstrukturēšanas procesa sekas dalībvalstīs, kuras ir piešķirušas restrukturizācijas atbalstu, kas paredzēts ar Padomes Regulu (EK) Nr. 320/2006 (2006. gada 20. februāris), ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā⁽¹⁾, būtu jā saglabā cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem paredzētais atbalsts ne ilgāk kā piecus gadus pēc kārtas.
- (45) Iekļaujot augļus un dārzeņus vienotā maksājuma shēmā, bija paredzēts pagaidu platībatkarīgais saistītais atbalsts attiecībā uz zemenēm un avenēm. Ir lietderīgi pagarināt šāda atbalsta termiņu pēc sākotnēji noteiktā beigu termiņa, līdztekus nodrošinot šā atbalsta atsaistīšanu no ražošanas. Valstu robežvērtības būtu jāpielāgo, lai ņemtu to vērā.
- (46) Pieredze rāda, ka pārejas vienkāršota atbalsta shēma tiešo maksājumu piešķiršanai jaunajās dalībvalstīs, pamatojoties uz platību, piemēram, vienotā platībmaksājuma shēma, ir efektīva un vienkārša sistēma, lai lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs piešķirtu ienākumu atbalstu. Vienkāršošanas labad tām jaunajām dalībvalstīm, kas izvēlējās piemērot shēmu, būtu jāļauj to piemērot arī turpmāk līdz 2013. gada beigām.
- (47) Pēc attiecīgām reformām cukura, augļu un dārzeņu nozarēs un to iekļaušanas vienotā maksājuma shēmā, būtu jāsniedz iespēja dalībvalstīm, kuras izvēlējās piemērot vienotā platībmaksājuma shēmu, piešķirt ienākumu atbalstu atsevišķu maksājumu veidā cukurbiešu,

(1) OV L 58, 28.2.2006., 42. lpp.

cukurniedru un cigoriņu audzētājiem, kā arī noteiktu augļu un dārzeņu ražotājiem. Tāpat šīm dalībvalstīm būtu jāvar maksāt īpašu atsevišķu atbalstu ar līdzīgiem noteikumiem, kādus piemēro citās dalībvalstīs.

(48) Tā kā jaunajās dalībvalstīs pakāpeniski ievieša tiešos maksājumus, tad jaunajām dalībvalstīm bija atļauts piešķirt papildu valsts tiešos maksājumus. Būtu jāsauglabā noteikumi šādu maksājumu piešķiršanai.

(49) Sākotnējā posmā dalībvalstīm piešķirot tiesības uz maksājumu, lauksaimnieki saņēma īpaši lielus maksājumus dažu kļūdu dēļ. Parasti šāda neatbilstība jālabo ar finansiālu korekciju, līdz tiek veikti koriģējoši pasākumi. Tomēr, ņemot vērā laikposmu, kas pagājis kopš pirmās reizes, kad tika piešķirtas tiesības uz maksājumu, vajadzīgās korekcijas dalībvalstīm izraisītu neproporcionālus tiesiskos un administratīvos ierobežojumus. Tādēļ juridiskās noteiktības labad šādu maksājumu piešķiršana būtu jālegalizē.

(50) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 Francija, Portugāle un Spānija nolēma no vienotā maksājuma shēmas izslēgt tiešos maksājumus, ko veic, attiecīgi, Francijas aizjūras departamentos, Azoru salās, Madeirā un Kanāriju salās, un piešķirt tos saskaņā ar minētās regulas IV sadaļā paredzētajiem nosacījumiem. Daļa no minētajā sadaļā paredzētajiem atbalstiem ir pilnībā integrēti vienotā maksājuma shēmā. Vienkāršošanas labad un nolūkā ņemt vērā attālāko reģionu īpašos apstākļus šāds atbalsts būtu jāpārvalda, izmantojot atbalsta programmas, kas irveicotas ar Regulu (EK) Nr. 247/2006 (2006. gada 30. janvāris), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem ⁽¹⁾. Šajā nolūkā attiecīgie līdzekļi no valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma tiešajiem maksājumiem būtu jāpārskaita finanšu summām, kas noteiktas minētajā regulā. Lai attiecīgās dalībvalstis varētu pielāgot atbalsta programmas, šāda nodošana būtu jāparedz ne agrāk kā 2010. gadā. Vienlaikus saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 1782/2003 paredzētajiem nosacījumiem tiešos maksājumus piemēros attālākajos reģionos. Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 247/2006.

(51) Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, attiecībā uz šīs regulas noteikumiem, kuri varētu kādai dalībvalstij ļaut veikt pasākumus, ko varētu uzskatīt par valsts atbalstu, jāparedz tos izslēgt no valsts atbalsta noteikumu piemērošanas, ja attiecīgajos noteikumos ietverti atbilstīgi nosacījumi atbalsta piešķiršanai vai ja tie paredz, ka šādus nosacījumus pieņem Komisija, lai novērstu nepamatotus konkurences izkropļojumus.

(52) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada

28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.

(53) Lai gan dalībvalstis, gan lauksaimnieku kopiena gūtu labumu no vienkāršošanas mehānismiem, kas ieviesti ar šo regulu, jo īpaši no saistību atcelšanas attiecībā uz zemes atstāšanu atmatā, šī regula būtu jāpiemēro no 2009. gada 1. janvāra. Tomēr tie noteikumi, kas varētu ierobežot lauksaimnieku tiesības vai radīt jaunas saistības — *inter alia*, savstarpējās atbilstības saistības, kas lauksaimniekiem jāpilda visu gadu — būtu jāpiemēro tikai no 2010. gada un — attiecībā uz standartiem buferjoslu izveidei gar ūdenstecēm — ne vēlāk kā no 2012. gada 1. janvāra. Turklāt būtu jānodrošina dalībvalstīm pietiekami daudz laika, lai īstenotu noteikumus, kuri ļauj turpināt atsaitīt tiešos maksājumus, kā arī noteikumus, kas ļauj tām pārskatīt saharā ar 2003. gada reformu pieņemtos lēmumus. Šā iemesla dēļ šīs regulas attiecīgie noteikumi būtu jāpiemēro tikai no 2010. gada un atceltā Regula (EK) Nr. 1782/2003 būtu jāpiemēro 2009. gada laikā tām atbalsta shēmām, kuras vienotā maksājuma shēmā integrēs tikai no 2010. gada,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

Ar šo regulu paredz:

- kopējos noteikumus par tiešajiem maksājumiem;
- ienākumu atbalsta shēmu lauksaimniekiem (turpmāk "vienotā maksājuma shēma");
- pārejas vienkāršotu ienākumu atbalsta shēmu lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs, kā tās definētas 2. panta g) punktā (turpmāk "vienotā platībmaksājuma shēma");
- atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kas ražo rīsus, kartupeļu cieti, proteīnaugus, riekstus, sēklas, kokvilnu, cukuru, augļus un dārzenus, aitu gaļu, kazu gaļu, liellopu un teļa gaļu;

⁽¹⁾ OVL 42, 14.2.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OVL 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- e) sistēmu, kas ļauj jaunajām dalībvalstīm, kā tās definētas 2. panta g) punktā, papildināt tiešos maksājumus.

II SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR TIEŠAJIEM MAKSĀJUMIEM

I. NODAĻA

SAVSTARPĒJA ATBILSTĪBA

4. pants

Galvenās prasības

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "lauksaimnieks" ir fiziska vai juridiska persona vai fizisku vai juridisku personu grupa neatkarīgi no grupai un tās dalībniekiem valsts tiesību aktos piešķirtā juridiskā statusa, kuras saimniecība atrodas Kopienas teritorijā, kā tā definēta Līguma 299. pantā, un kura veic lauksaimniecisku darbību;
- b) "saimniecība" ir visas ražošanas vienības, ko pārvalda lauksaimnieks un kas atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā;
- c) "lauksaimnieciska darbība" ir lauksaimniecības produktu ražošana vai audzēšana, ieskaitot ražas novākšanu, slaukšanu, dzīvnieku audzēšanu un turēšanu lauksaimniecības nolūkiem, vai zemes uzturēšanu labā lauksaimniecības un vides stāvoklī, kā noteikts 6. pantā;
- d) "tiešais maksājums" ir maksājums, ko piešķir tieši lauksaimniekiem saskaņā ar I pielikumā noteikto atbalsta shēmu;
- e) "maksājumi konkrētā kalendārajā gadā" vai "maksājumi pārskata periodā" ir maksājumi, kas piešķirti vai kas jāpiešķir par attiecīgo(-ajiem) gadu(-iem), ieskaitot visus maksājumus par citiem periodiem, kuri sākas tajā(-os) kalendārajā(-os) gadā(-os);
- f) "lauksaimniecības produkti" ir Līguma I pielikumā uzskaitītie produkti, kas nav zvejniecības produkti, kā arī kokvilna;
- g) "jaunās dalībvalstis" ir Bulgārija, Čehijas Republika, Igaunija, Kipra, Latvija, Lietuva, Ungārija, Malta, Polija, Rumānija, Slovēnija un Slovākija;
- h) "lauksaimniecības zeme" ir aramzemes, pastāvīgo ganību vai ilggadīgo kultūru kopējā platība.

3. pants

Tiešo maksājumu finansēšana

Šīs regulas I pielikumā uzskaitītās atbalsta shēmas finansē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/2005 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

1. Lauksaimnieks, kurš saņem tiešos maksājumus, ievēro II pielikumā minētās likumā noteiktās pārvaldības prasības, kā arī nodrošina labu lauksaimniecības un vides stāvokli, kā noteikts 6. pantā.

Pirmajā daļā minētās prasības piemērojamas tikai tiktāl, ciktāl tās attiecas uz lauksaimnieka lauksaimniecisku darbību vai attiecīgās saimniecības lauksaimniecības zemi.

2. Kompetentā valsts iestāde, *inter alia*, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, nodrošina lauksaimniekam likumā noteikto pārvaldības prasību sarakstu un laba lauksaimniecības un vides stāvokļa nosacījumus, kas jāievēro.

5. pants

Likumā noteiktās pārvaldības prasības

1. Likumā noteiktās pārvaldības prasības, kas minētas II pielikumā, nosaka ar Kopienas tiesību aktiem šādās jomās:

- a) sabiedrības, dzīvnieku un augu veselība;
- b) vide;
- c) dzīvnieku labturība.

2. II pielikumā minētos tiesību aktus piemēro to spēkā esošajā redakcijā un — direktīvu gadījumā — atbilstoši to piemērošanai dalībvalstīs.

6. pants

Labs lauksaimniecības un vides stāvoklis

1. Dalībvalstis nodrošina to, lai visās lauksaimniecības zemēs, jo īpaši zemē, ko vairs neizmanto ražošanai, tiktu uzturēts labs lauksaimniecības un vides stāvoklis. Dalībvalstis valsts vai reģionālā līmenī nosaka obligātās prasības attiecībā uz labu lauksaimniecības un vides stāvokli, pamatojoties uz III pielikumā noteikto sistēmu un ņemot vērā attiecīgo apgabalu raksturīgās īpašības, tostarp augsnes un klimatiskos apstākļus, esošās lauksaimniecības sistēmas, zemes izmantošanu, augseku, lauksaimniecības praksi un lauksaimniecības struktūras. Dalībvalstis nenosaka obligātās prasības, kas nav paredzētas šajā sistēmā.

III pielikuma trešajā ailē uzskaitītie standarti ir fakultatīvi, izņemot, ja:

- a) dalībvalsts pirms 2009. gada 1. janvāra ir saistībā ar šādu standartu noteikusi obligātās prasības attiecībā uz labu lauksaimniecības un vides stāvokli; un/vai
- b) dalībvalstī piemēro tiesību aktus, kas reglamentē standartu.

2. Dalībvalstis, kuras nav jaunās dalībvalstis, nodrošina to, ka zeme, kuru izmantoja pastāvīgām ganībām dienā, kas paredzēta platībatkarīgā atbalsta pieteikumos par 2003. gadu, tiek saglabāta pastāvīgajām ganībām. Jaunās dalībvalstis, izņemot Bulgāriju un Rumāniju, nodrošina, ka zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām 2004. gada 1. maijā, tiek saglabāta pastāvīgajām ganībām. Bulgārija un Rumānija nodrošina to, ka zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām 2007. gada 1. janvārī, tiek saglabāta pastāvīgajām ganībām.

Tomēr pietiekami pamatotos gadījumos dalībvalsts var atkāpties no šā punkta pirmās daļas, ja tā veic darbību, lai novērstu kopējās pastāvīgo ganību platības ievērojamu samazinājumu.

Šā punkta pirmo daļu nepiemēro zemei, uz kuras atrodas pastāvīgās ganības, kas jāapmežo, ja tāda apmežošana ir saderīga ar vidi, un Ziemassvētku eglīšu plantācijām un ātraudzīgām sugām, kuras kultivē īstermiņā.

2. NODAĻA

MODULĀCIJA UN FINANŠU DISCIPLĪNA

7. pants

Modulācija

1. Tiešo maksājumu summu, kas attiecīgajā kalendārājā gadā jāpiešķir lauksaimniekam un pārsniedz EUR 5 000, katru gadu līdz 2012. gadam samazina par šādām procentuālajām daļām:

- a) 2009. gadā par 7 %;
- b) 2010. gadā par 8 %;
- c) 2011. gadā par 9 %;
- d) 2012. gadā par 10 %.

2. Attiecībā uz summu, kas pārsniedz EUR 300 000, 1. punktā noteiktos samazinājumus palielina par 4 %.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neattiecas uz tiešajiem maksājumiem, ko piešķir lauksaimniekiem Francijas aizjūras departamentos, Azoru salās un Madeirā, un Kanāriju salās un Egejas jūras salās.

8. pants

Neto maksimālie apjomi

1. Neskarot šīs regulas 11. pantu, kopējās tiešo maksājumu neto summas, kuras var piešķirt dalībvalstī attiecībā uz kalendāro gadu pēc šīs regulas 7. un 10. panta un Regulas (EK) Nr. 378/2007 1. panta piemērošanas un kas nav tiešie maksājumi atbilstīgi Regulām (EK) Nr. 247/2006 un (EK) Nr. 1405/2006, nav augstākas par maksimālo apjomu, kas noteikts šīs regulas IV pielikumā. Vajadzības gadījumā dalībvalstis lineāri samazina tiešo maksājumu summas, uz kurām attiecas samazinājumi, kas paredzēti šīs regulas 7. un 10. pantā, kā arī Regulas (EK) Nr. 378/2007 1. pantā, lai ievērotu pielikumā noteiktos maksimāli pieļaujamus apjomus.

2. Komisija saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru pārskata šīs regulas IV pielikumā noteiktos maksimālos apjomus, lai ņemtu vērā:

- a) izmaiņas attiecībā uz maksimālajām tiešo maksājumu kopsummām, kuras var piešķirt;
- b) izmaiņas brīvprātīgajā modulācijas sistēmā, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 378/2007;
- c) saimniecību strukturālās izmaiņas;
- d) nodošanu ELFLA saskaņā ar šīs regulas 136. pantu.

9. pants

Modulācijas rezultātā iegūtās summas

1. Summas, kas rodas, piemērojot šīs regulas 7. pantā paredzētos samazinājumus, jebkurā dalībvalstī, kas nav jaunā dalībvalsts, ir pieejamas kā Kopienas papildu atbalsts pasākumiem saskaņā ar lauku attīstības programmām, ko atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1698/2005 finansē no ELFLA, saskaņā ar šajā pantā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Summas, kas atbilst vienam procentu punktam, iedala dalībvalstīm, kurās attiecīgās summas ir radušās. Summas, kuras atbilst samazinājumam par 4 procentu punktiem, sadala starp attiecīgajām dalībvalstīm saskaņā ar procedūru, kas minēta 141. panta 2. punktā, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

- a) lauksaimniecības zemes platība;
- b) nodarbinātība lauksaimniecībā;
- c) iekšzemes kopprodukts (IKP) uz vienu iedzīvotāju pēc pirktspējas.

Tomēr jebkura attiecīgā dalībvalsts saņem vismaz 80 % no kopējām summām, kas minētas pirmajā daļā un radušās attiecīgajā dalībvalstī.

3. Atkāpjoties no 2. punkta otrās daļas, ja laikposmā no 2000. līdz 2002. gadam dalībvalstī saražoto rudzu proporcija kopējā labības ražošanā pārsniedza vidēji 5 % un to proporcija Kopienas kopējā rudzu ražošanā tajā pašā laikposmā pārsniedza 50 %, tad vismaz 90 % no summām, kas modulācijas rezultātā radās attiecīgajā dalībvalstī, atkārtoti piešķir minētajai dalībvalstij līdz 2013. gadam, ieskaitot.

Tādā gadījumā, neskarot 68. pantā paredzētās iespējas, vismaz 10 % no summas, kas piešķirta attiecīgajai dalībvalstij, ir pieejami rudzu audzēšanas reģionos pasākumiem, kuri minēti šā panta 1. punktā.

Šajā punktā "labība" ir produkti, kas uzskaitīti V pielikumā.

4. Atlikušās summas, kas radušās no 7. panta 1. punkta piemērošanas, un summas, kas radušās no 7. panta 2. punkta piemērošanas, saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru piešķir dalībvalstij, kurā attiecīgās summas radušās. Tās izlieto saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1698/2005 69. panta 5.a punktu.

10. pants

Īpaši noteikumi modulācijai jaunajās dalībvalstīs

1. Šīs regulas 7. pantu lauksaimniekiem jaunā dalībvalstī piemēro jebkurā kalendārajā gadā tikai tad, ja tiešo maksājumu līmenis, kas piemērojams minētajā dalībvalstī attiecīgajā kalendārajā gadā saskaņā ar 121. pantu, ir vismaz vienāds ar līmeni, ko piemēro dalībvalstīs, kuras nav jaunās dalībvalstis, ņemot vērā visus samazinājumus, ko piemēro saskaņā ar 7. panta 1. punktu.

2. Ja 7. pantu piemēro lauksaimniekiem jaunajā dalībvalstī, procentuālā daļa, ko piemēro saskaņā ar 7. panta 1. punktu, nepārsniedz starpību starp tiešo maksājumu līmeni, ko piemēro saskaņā ar 121. pantu, un līmeni dalībvalstīs, kuras nav jaunās dalībvalstis, ņemot vērā visus samazinājumus, ko piemēro saskaņā ar 7. panta 1. punktu.

3. Visas atlikušās summas, kas radušās no 7. panta 1. un 2. punkta piemērošanas, piešķir jaunajai dalībvalstij, kurā attiecīgās summas radušās, saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru. Tās izlieto saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1698/2005 69. panta 5.a punktu.

11. pants

Finanšu disciplīna

1. Lai nodrošinātu, ka KLP finansēšanai paredzētās summas, uz ko pašlaik attiecas I pielikuma 2. pozīcija Iestāžu nolīgumā

starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾, nepārsniedz gada maksimālos pieļaujamajos daudzumos, kas izklāstīti Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju Lēmumā 2002/929/EK (2002. gada 18. novembris) par Eiropadomes 2002. gada 24. un 25. oktobra Briseles sanāksmes secinājumiem ⁽²⁾ — nosaka tiešo maksājumu korekciju, ja prognozes attiecībā uz 2. pozīcijā minēto pasākumu finansēšanu konkrētā finanšu gadā, ko paaugstina ar summām, kas norādītas šīs regulas 134. un 135. pantā, un pirms šīs regulas 7. un 10. pantā un Regulas (EK) Nr. 378/2007 1. pantā noteiktās modulācijas piemērošanas, norāda, ka tiks pārsniegts minētais piemērojams gada maksimālais apjoms, ņemot vērā EUR 300 000 000 robežvērtību, kas zemāka par maksimālo apjomu.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, ko attiecībā uz 1. punktā minēto korekciju iesniedz ne vēlāk kā attiecīgā kalendārā gada 31. martā, nosaka šīs korekcijas ne vēlāk kā tā paša kalendārā gada 30. jūnijā.

3. Saskaņā ar 121. pantā paredzēto palielinājumu grafika piemērošanu visiem tiešajiem maksājumiem, kas piešķirti jaunajās dalībvalstīs, šā panta 1. punkts uz jaunajām dalībvalstīm neattiecas līdz tā kalendārā gada sākumam, kurā jaunajās dalībvalstīs piemērojamo tiešo maksājumu līmenis ir vismaz vienāds ar šādu piemērojamo maksājumu līmeņiem dalībvalstīs, kas nav jaunās dalībvalstis.

3. NODAĻA

SAIMNIECĪBU KONSULTATĪVĀ SISTĒMA

12. pants

Saimniecību konsultatīvā sistēma

1. Dalībvalstis izveido sistēmu lauksaimnieku konsultēšanai par zemes un saimniecību pārvaldību (turpmāk "saimniecību konsultatīvā sistēma"), ko vada viena vai vairākas šim nolūkam izraudzītas iestādes vai privātas struktūras.

2. Saimniecību konsultatīvā sistēma aptver vismaz likumā noteiktās pārvaldības prasības un labu lauksaimniecības un vides stāvokli, kas minēts 1. nodaļā.

3. Lauksaimnieki var piedalīties saimniecību konsultatīvajā sistēmā pēc brīvprātības principa.

Dalībvalstis saskaņā ar objektīviem kritērijiem var noteikt prioritāras lauksaimnieku kategorijas, kuriem ir piekļuve saimniecību konsultatīvajai sistēmai.

⁽¹⁾ OVC 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 323, 28.11.2002., 48. lpp.

4. Līdz 2010. gada 31. decembrim Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par saimniecību konsultatīvās sistēmas piemērošanu, vajadzības gadījumā pievienojot atbilstīgus priekšlikumus.

13. pants

Izraudzīto iestāžu un privāto struktūru pienākumi

Neskarot valsts tiesību aktus par dokumentu publiskumu, dalībvalstis nodrošina to, lai 12. panta 1. punktā minētās izraudzītās iestādes un privātas struktūras personām, kas nav lauksaimnieki, kuri pārvalda attiecīgās saimniecības, neatklātu personīgu vai individuālu informāciju un datus, kurus tās iegūst savā konsultatīvajā darbībā, izņemot jebkuru pārkāpumu, kas atklāts to darbības laikā un uz ko attiecas Kopienas vai valsts tiesību aktos noteikts pienākums informēt valsts iestādi, jo īpaši noziedzīgu nodarījumu gadījumā.

4. NODAĻA

INTEGRĒTĀ VADĪBAS UN KONTROLES SISTĒMA

14. pants

Darbības joma

Katra dalībvalsts izveido un izmanto integrētu vadības un kontroles sistēmu (turpmāk "integrētā sistēma").

Integrēto sistēmu piemēro I pielikumā minētajām atbalsta shēmām.

Vajadzības gadījumā to attiecīgi piemēro arī šīs sadaļas 1. un 2. nodaļā paredzēto noteikumu pārvaldībai un kontrolei.

15. pants

Integrētās sistēmas elementi

- Integrētajā sistēmā ir šādi elementi:
 - elektroniska datubāze;
 - lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalu identifikācijas sistēma;
 - tiesību uz maksājumu identifikācijas un reģistrācijas sistēma;
 - atbalsta pieteikumi;
 - integrēta kontroles sistēma;
 - vienota sistēma, kas vajadzīga, lai reģistrētu katra tā lauksaimnieka identitāti, kurš iesniedzis atbalsta pieteikumu.
- Ja piemēro šīs regulas 52. un 53. pantu, integrētajā sistēmā ietver dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmu, kas izveidota saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000 un Regulu (EK) Nr. 21/2004.

3. Dalībvalstis lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmā var ietvert ģeogrāfisko informācijas sistēmu olīvu audzēšanā.

16. pants

Elektroniskā datubāze

1. Elektroniskajā datubāzē par katru lauksaimniecības uzņēmumu reģistrē datus, kas iegūti no atbalsta pieteikumiem.

Šī datubāze jo īpaši ļauj ar dalībvalsts kompetentās iestādes starpniecību iepazīties ar datiem, kas attiecas uz kalendārajiem un/vai tirdzniecības gadiem, sākot no 2000. gada. Tā ļauj arī tieši un nekavējoties iepazīties ar datiem, kas attiecas uz četriem iepriekšējiem gadiem.

2. Dalībvalstis var izveidot decentralizētas datubāzes ar nosacījumu, ka minētās datu bāzes, kā arī administratīvās procedūras datu reģistrēšanai un pieejai ir izstrādātas vienveidīgi visā dalībvalsts teritorijā un ir savstarpēji saderīgas, lai varētu veikt kontrolpārbaudes.

17. pants

Identifikācijas sistēma lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabaliem

Lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalu identifikācijas sistēmu izveido, pamatojoties uz kartēm vai zemesgrāmatas aktiem, vai citiem kartogrāfiskiem materiāliem. Izmanto elektroniskas ģeogrāfiskās informācijas sistēmas metodes, vēlams, ietverot tajās ortofotografēšanu no gaisa vai kosmosa, ar vienotu standartu, kas garantē precizitāti, kura ir vismaz līdzvērtīga kartogrāfijai mērogā 1:10 000.

18. pants

Tiesību uz maksājumu identifikācijas un reģistrācijas sistēma

1. Tiesību uz maksājumu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu izveido tā, lai varētu pārbaudīt tiesības un veikt kontrolpārbaudes attiecībā uz atbalsta pieteikumiem un lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu.

2. Šā panta 1. punktā minētā sistēma ļauj ar dalībvalsts kompetentās iestādes starpniecību tieši un nekavējoties iepazīties ar datiem, kas attiecas uz vismaz četriem iepriekšējiem kalendārajiem gadiem pēc kārtas.

19. pants

Atbalsta pieteikumi

1. Katru gadu lauksaimnieki iesniedz pieteikumus par tiešajiem maksājumiem, attiecīgā gadījumā norādot:

- visus attiecīgās saimniecības lauksaimniecības zemes gabalus un, ja dalībvalsts piemēro 15. panta 3. punktu, olīvkoku skaitu un to izvietojumu lauksaimniecības zemes gabalā;

- b) aktivizēšanai deklarēto tiesību uz maksājumu identitāti;
- c) jebkuru citu informāciju, ko paredz sniegt šī regula vai attiecīgā dalībvalsts.

2. Dalībvalstis, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, *inter alia*, nodrošina iepriekš izveidotas veidlapas, pamatojoties uz platībām, kas noteiktas iepriekšējā gadā, kā arī grafisko materiālu, kurā norāda minēto platību atrašanās vietu un, vajadzības gadījumā, olīvkoku izvietojumu. Dalībvalsts var nolemt, ka pieteikumā atbalsta saņemšanai jāietver tikai izmaiņas attiecībā uz iepriekšējā gadā iesniegto atbalsta pieteikumu.

3. Dalībvalsts var nolemt, ka vienotajā pieteikumā atbalstam ietver vairākas vai visas I pielikumā minētās atbalsta shēmas vai citas atbalsta shēmas.

20. pants

Atbilstības nosacījumu pārbaude

1. Dalībvalstis veic atbalsta pieteikumu administratīvās pārbaudes, lai pārbaudītu maksājumu atbilstības nosacījumus.

2. Administratīvās pārbaudes papildina ar pārbaudēm uz vietas, lai pārliecinātos par atbilstību maksājumu piešķiršanai. Tādēļ dalībvalstis izstrādā lauku saimniecību pārbaudžu paraugu ņemšanas plānu.

Dalībvalstis lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu pārbaudēm uz vietas var izmantot attālo uzrādi un Globālās satelītu navigācijas sistēmas metodi.

3. Katra dalībvalsts izraugās iestādi, kas atbild par šajā nodaļā paredzēto kontroli un pārbaudžu saskaņošanu.

Ja dalībvalsts paredz deleģēt dažus saskaņā ar šo nodaļu veicamā darba aspektus specializētām aģentūrām vai uzņēmumiem, izraudzītā iestāde saglabā kontroli pār tādu darbu un atbildību par to.

21. pants

Samazinājumi un nepiešķiršana atbilstības noteikumu neizpildes gadījumā

1. Neskarot nevienu maksājumu samazinājumu un nepiešķiršanu, kā paredzēts 23. pantā, ja tiek konstatēts, ka lauksaimnieks nav izpildījis atbilstības nosacījumus, kas saistīti ar atbalsta piešķiršanu, kā paredzēts šajā regulā, maksājumu vai maksājuma daļu, kuru piešķir vai kura jāpiešķir un par kuru atbilstības nosacījumi ir ievēroti, samazina un nepiešķir gadījumos, kas jānosaka saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Samazinājuma apjomu nosaka pakāpeniski saskaņā ar konstatētās neatbilstības nopietnību, apmēru, pastāvību un

atkārtošanos, un to var līdz pat pilnīgai pieteikuma izslēgšanai no vienas vai vairākām atbalsta shēmām uz vienu vai vairākiem kalendārajiem gadiem.

22. pants

Savstarpējas atbilstības kontrole

1. Dalībvalstis veic pārbaudes uz vietas, lai pārliecinātos, ka lauksaimnieks pilda 1. nodaļā minētās prasības.

2. Dalībvalstis var izmantot savas esošās vadības un kontroles sistēmas, lai nodrošinātu atbilstību likumā noteiktajām pārvaldības prasībām un labam lauksaimniecības un vides stāvoklim.

Šīs sistēmas un jo īpaši liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēma, kas izveidota saskaņā ar Padomes Direktīvu 2008/71/EK (2008. gada 15. jūlijs) par cūku identificēšanu un reģistrēšanu⁽¹⁾ un Regulu (EK) Nr. 1760/2000 un (EK) Nr. 21/2004, ir saderīga ar integrēto sistēmu, kā noteikts šīs regulas 26. panta 1. punktā.

23. pants

Maksājuma samazinājums vai tā nepiešķiršana, ja nav izpildīti savstarpējās atbilstības noteikumi

1. Ja nav ievērotas likumā noteiktās pārvaldības prasības vai labs lauksaimniecības un vides stāvoklis jebkurā laikā konkrētajā kalendārajā gadā (turpmāk "konkrētais kalendārais gads") un ja neatbilstības pamatā ir darbība vai bezdarbība, ko var tieši attiecināt uz lauksaimnieku, kas iesniedzis atbalsta pieteikumu konkrētajā kalendārajā gadā, kopējo piešķirto vai piešķiramo tiešo maksājumu summu pēc 7., 10., un 11. panta piemērošanas minētajam lauksaimniekam samazina vai nepiešķir saskaņā ar 24. pantā ietvertajiem sīki izklāstītajiem noteikumiem.

Šā punkta pirmo daļu piemēro arī gadījumos, ja attiecīgās prasības nav ievērotas tieši tās personas darbības vai bezdarbības dēļ, kurai ir nodota vai no kuras ir saņemta lauksaimniecības zeme.

Šajā punktā "nodošana" ir jebkāda veida darījums, ar ko lauksaimniecības zeme pārstāj būt "personas, kas nodod saimniecību" rīcībā.

Atkāpjoties no šā punkta otrās daļas, no 2010. gada, ja persona, uz kuru darbība vai bezdarbība ir tieši attiecināma, ir iesniegusi atbalsta pieteikumu attiecīgā kalendārā gadā, maksājuma samazinājumu vai nepiešķiršanu piemēro tiešo maksājumu kopsummām, kas piešķirtas vai jāpiešķir šādai personai.

⁽¹⁾ OV L 213, 8.8.2008., 31. lpp.

2. Nemot vērā šā panta 1. punktu un saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti sīki izklāstītajos noteikumos 24. panta 1. punktā, dalībvalstis var nolemt nepiemērot maksājumu samazinājumu vai to nepiešķiršanu attiecībā uz summām, kas ir EUR 100 vai mazākas, vienam lauksaimniekam vienā kalendārajā gadā.

Ja dalībvalsts nolemj izmantot pirmajā daļā paredzēto iespēju, nākamajā gadā kompetentā iestāde veic darbības, lai nodrošinātu, ka lauksaimnieks novērš konstatēto neatbilstību. Lauksaimnieku informē par šādu konstatējumu un par pienākumu veikt koriģējošo darbību.

24. pants

Sīki izstrādāti noteikumi maksājumu samazināšanai un nepiešķiršanai, ja nav izpildīti savstarpējās atbilstības noteikumi

1. Sīki izstrādātus noteikumus maksājumu samazināšanai vai nepiešķiršanai, kā minēts 23. pantā, paredz saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru. Šajā kontekstā ņem vērā konstatētās neatbilstības nopietnību, apjomu, pastāvīgumu un atkārtotanos, kā arī kritērijus, kas izklāstīti šā panta 2., 3. un 4. punktā.

2. Nolaidības gadījumā samazinājuma procentuālā daļa nepārsniedz 5 % un atkārtotas neatbilstības gadījumā — 15 %.

Pietiekami pamatotos gadījumos dalībvalstis var pieņemt lēmumu nepiemērot samazinājumu, ja konstatēta neatbilstība, bet tās nopietnība, apjoms un pastāvīgums ir uzskatāmi par maznozīmīgiem. Tomēr neatbilstības, kas rada tiešu risku sabiedrības vai dzīvnieku veselībai, nedrīkst uzskatīt par nenozīmīgām.

Ja lauksaimnieks nav nekavējoties novērsis konstatēto neatbilstību, kompetentā iestāde veic vajadzīgos pasākumus, kas attiecīgā gadījumā var būt administratīva pārbaude, lai nodrošinātu, ka lauksaimnieks novērš attiecīgo konstatēto neatbilstību. Lauksaimnieku informē par šādu maznozīmīgu prasību neievērošanu un veicamajām korekcijām.

3. Tīšas neatbilstības gadījumā samazinājuma procentuālā daļa principā nav mazāka par 20 %, un tās rezultāts var būt maksājuma izslēgšana no vienas vai vairākām atbalsta shēmām, un to var piemērot vienu vai vairākus kalendāros gadus.

4. Katrā ziņā maksājumu samazinājumu un nepiešķirto maksājumu kopējā summa par vienu kalendāro gadu nepārsniedz kopējo summu, kas minēta 23. panta 1. punktā.

25. pants

Summas, kas rodas savstarpējās neatbilstības gadījumā

Summas, kas rodas no maksājumu samazinājumiem un to nepiešķiršanas, ja nav panākta atbilstība 1. nodaļas noteikumiem, tiek pārskaitītas ELGF. Dalībvalstis var paturēt 25 % no minētajām summām.

26. pants

Atbalsta shēmu saderība ar integrēto sistēmu

1. Lai piemērotu VI pielikumā uzskaitītās atbalsta shēmas, dalībvalstis nodrošina to, lai administratīvās un kontroles procedūras, ko piemēro tādām shēmām, būtu saderīgas ar integrēto sistēmu šādos aspektos:

- elektroniska datubāze;
- identifikācijas sistēmas lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabaliem;
- administratīvas pārbaudes.

Tādēļ elektronisko datubāzi, sistēmas un pārbaudes, kas minētas, attiecīgi, šā punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā, izveido tā, lai bez problēmām vai konfliktiem būtu iespējama pareiza sistēmu darbība vai datu apmaiņa starp tām.

2. Lai piemērotu Kopienas vai valsts atbalsta shēmas, kuras nav uzskaitītas VI pielikumā, dalībvalstis savās administratīvajās un kontroles procedūrās var ietvert integrētās sistēmas vienu vai vairākas sastāvdaļas.

27. pants

Informācija un kontrole

1. Komisiju regulāri informē par integrētās sistēmas piemērošanu.

Tā par šo jautājumu organizē viedokļu apmaiņu ar dalībvalstīm.

2. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/2005 37. pantu pēc savlaicīgas attiecīgo kompetento iestāžu informēšanas Komisijas ieceltie pilnvarotie pārstāvji var veikt:

- pārbaudes vai kontroles, kas attiecas uz pasākumiem, kurus veic, lai izveidotu un īstenotu integrēto sistēmu;
- kontroles specializētajās aģentūrās un uzņēmumos, kas minēti 20. panta 3. punktā.

3. Neskarot dalībvalstu atbildību integrētās sistēmas ieviešanā un piemērošanā, Komisija var izmantot specializētu iestāžu vai personu atbalstu, lai atvieglotu integrētās sistēmas izveidi, uzraudzību un izmantošanu, jo īpaši lai sniegtu dalībvalstu kompetentajām iestādēm tehniskus padomus, ja tās tādu lūgtu.

5. NODAĻA

29. pants

CITI VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

28. pants

Obligātās prasības tiešo maksājumu saņemšanai

1. No 2010. gada dalībvalstis nepiešķir tiešos maksājumu lauksaimniekam vienā no turpmāk minētajiem gadījumiem:

- a) ja pieprasītais vai izmaksājamais tiešo maksājumu apjoms, pirms ir veikti 21. un 23. pantā minētie maksājuma samazinājumi vai tā nepiešķiršana, konkrētajā kalendārajā gadā nepārsniedz EUR 100; vai
- b) ja saimniecības platība, par kuru var pretendēt uz atbalstu un par kuru pieprasīti vai jāveic tiešie maksājumi, pirms ir piemēroti 21. pantā minētie maksājuma samazinājumi vai tā nepiešķiršana, nepārsniedz vienu hektāru.

Lai ņemtu vērā lauksaimniecības ekonomikas struktūras īpatnības, dalībvalstis var korigēt šā punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētās robežvērtības robežās, kas izklāstītas VII pielikumā.

Uz lauksaimniekiem, kuriem piešķirtas 44. panta 1. punktā minētās īpašās tiesības, attiecas šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētais nosacījums.

Attiecīgās dalībvalstis var pieņemt lēmumu šo punktu piemērot Francijas aizjūras departamentos, Azoru salās un Madeirā, Kanāriju salās un Egejas jūras salās.

Ja izmaksāto summu samazina, piemērojot pakāpenisku tiešo maksājumu ieviešanu, kā noteikts šīs regulas 121. pantā vai Regulas (EK) Nr. 1782/2003 VII pielikuma K punktā, vai, piemērojot šīs regulas IX pielikuma C punktu, pieprasītā vai izmaksājamā maksājuma apjomu aprēķina, pamatojoties uz izmaksājamā atbalsta galīgo apjomu, kas jāsaņem lauksaimniekam.

2. No 2010. gada dalībvalstis var izveidot atbilstīgus objektīvus un nediskriminējošus kritērijus, lai nodrošinātu, ka tiešie maksājumi netiktu piešķirti fiziskai vai juridiskai personai:

- a) kuras lauksaimniecības darbība ir tikai nenozīmīga daļa no kopējās uzņēmējdarbības; vai
- b) kuras uzņēmējdarbības vai uzņēmuma galvenie mērķi nav lauksaimniecības darbības veikšana.

3. Tiesības uz maksājumu, kas sakarā ar 1. un 2. punkta piemērošanu nedod tiesības uz maksājumu divos nākamajos gados, ieskaita atpakaļ valsts rezervē.

Maksājumi

1. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, maksājumus saskaņā ar I pielikumā uzskaitītajām atbalsta shēmām saņēmējiem izmaksā pilnībā.

2. Maksājumus veic līdz divām reizēm gadā laikposmā no 1. decembra līdz nākamā kalendārā gada 30. jūnijam.

3. Maksājumus saskaņā ar I pielikumā minētajām atbalsta shēmām neveic, pirms nav pabeigtas pārbaudes attiecībā uz atbilstības nosacījumiem, kuras jāveic attiecīgajai dalībvalstij saskaņā ar 20. pantu.

4. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta un saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru, Komisija var:

- a) paredzēt avansa maksājumus;
- b) atļaut dalībvalstīm, ievērojot budžeta situāciju, izmaksāt avansa maksājumus līdz 1. decembrim reģionos, kuros ārkārtas apstākļu dēļ lauksaimniekiem radušās nopietnas finansiālas grūtības:
 - i) līdz 50 % no maksājumiem;
 - vai
 - ii) līdz 80 % no maksājumiem gadījumā, ja jau paredzēti avansa maksājumi.

30. pants

Apiešanas klauzula

Neskarot visus īpašos noteikumus individuālās atbalsta shēmās, maksājumi netiek veikti pretendentiem, ja ir konstatēts, ka tie ir mākslīgi radījuši nosacījumus, kas vajadzīgi šādu maksājumu iegūšanai, lai gūtu priekšrocības pretēji attiecīgās atbalsta shēmas mērķiem.

31. pants

Force majeure un ārkārtas apstākļi

Šīs regulas vajadzībām par *force majeure* vai ārkārtas apstākļiem kompetentā iestāde atzīst, piemēram, šādus gadījumus:

- a) lauksaimnieka nāvi;
- b) lauksaimnieka ilgstošu darbnespēju;
- c) nopietnu dabas katastrofu, kas būtiski ietekmē saimniecības lauksaimniecības zemi;
- d) lauksaimniecības dzīvnieku audzēšanai paredzēto ēku nejaūšu nopostīšanu saimniecībā;
- e) epizootiju, kas ietekmē visus lauksaimniekam piederošos lauksaimniecības dzīvniekus vai daļu no tiem.

32. pants

Pārskatīšana

Atbalsta shēmas, kas uzskaitītas I pielikumā, piemēro, neskarot iespēju tās jebkurā brīdī pārskatīt, ņemot vērā ekonomikas norises un budžeta situāciju.

III SADAĻA

VIENOTĀ MAKSĀJUMA SHĒMA

1. NODAĻA

VISPĀRĒJA ĪSTENOŠANA

33. pants

Tiesības uz maksājumu

1. Saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbalstu dara pieejamu lauksaimniekiem, ja:

- a) tiem ir tiesības uz maksājumu, kuras iegūtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003;
- b) tie iegūst tiesības uz maksājumu saskaņā ar šo regulu:
 - i) ar pārvedumu;
 - ii) no valsts rezerves;
 - iii) saskaņā ar IX pielikumu;
 - iv) saskaņā ar 47. panta 2. punktu, 59. pantu, 64. panta 2. punkta trešo daļu, 65. pantu un 68. panta 4. punkta c) apakšpunktu.

2. Šīs regulas 47. panta 2. punktā, 57. panta 6. punktā, 64. panta 2. punktā un 65. pantā lauksaimnieku uzskata par tādu, kuram ir tiesības uz maksājumiem, ja viņam tiesības uz maksājumiem ir piešķirtas vai pilnīgi nodotas.

3. Uz tiesībām uz maksājumu par atmatu, kas noteiktas 53. panta 2. punktā, 63. panta 2. punktā un Regulas (EK) Nr. 1782/2003 71.j pantā, neattiecas iepriekšējās saistības, kas attiecas uz atmatā atstātu zemi.

34. pants

Tiesību uz maksājumu aktivizēšana par hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu

1. Saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbalstu lauksaimniekiem piešķir pēc tam, kad aktivizētas tiesības uz maksājumu par hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

Aktivizētās tiesības uz maksājumu sniedz tiesības uz tajās noteikto maksājumu summu.

2. Šajā sadaļā "hektārs, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu" ir:

- a) jebkura saimniecības lauksaimniecības zeme un jebkurš zemes gabals, kurā iestādīts pamežs ar īsu augseku (KN kods ex 0602 90 41), ko izmanto lauksaimniecības darbībām, vai, ja zemes gabalu izmanto arī ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām, to pārsvarā izmanto lauksaimniecības darbībām; un
- b) jebkuras zemes platības, par kurām bija tiesības saņemt maksājumus saistībā ar vienotā maksājuma shēmu vai vienotā platībmaksājuma shēmu 2008. gadā un kuras:
 - i) vairs neatbilst definīcijai par atbilstību, jo ir īstenota Padomes Direktīva 79/409/EEK (1979. gada 2. aprīlis) par savvaļas putnu aizsardzību ⁽¹⁾, Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽³⁾; vai
 - ii) lauksaimnieka attiecīgo saistību laikā ir apmežotas saskaņā ar 31. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 1257/1999 (1999. gada 17. maijs) par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai ⁽⁴⁾ vai Regulas (EK) Nr. 1698/2005 43. pantu, vai saskaņā ar valsts shēmu, kuras nosacījumi atbilst šīs regulas 43. panta 1., 2. un 3. punktam; vai
 - iii) lauksaimnieka attiecīgo saistību laikā ir atmatā atstāta zeme saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 22., 23. un 24. pantu vai Regulas (EK) Nr. 1698/2005 39. pantu.

Komisija saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru paredz sīki izstrādātus noteikumus ar lauksaimniecību nesaistīto darbību izmantošanai uz hektāriem, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

Hektāri atbilst atbilstības nosacījumiem jebkurā kalendārā gada laikā, izņemot *force majeure* vai ārkārtas apstākļus.

35. pants

Paziņošana par hektāriem, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu

1. Lauksaimnieks deklarē zemes gabalus, kuri atbilst hektāriem, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, saistībā ar visām tiesībām uz maksājumu. Izņemot *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļus, minētie zemes gabali ir lauksaimnieka rīcībā dalībvalsts noteiktajā datumā, kas nav vēlāk par datumu, kas attiecīgajā dalībvalstī noteikta atbalsta pieteikuma grozīšanai.

⁽¹⁾ OVL 103, 25.4.1979., 1. lpp.

⁽²⁾ OVL 206, 22.7.1992., 7. lpp.

⁽³⁾ OVL 327, 22.12.2000., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OVL 160, 26.6.1999., 80. lpp.

2. Dalībvalstis attiecīgi pamatotos gadījumos var pilnvarot lauksaimnieku veikt izmaiņas savā paziņojumā ar nosacījumu, ja viņš ievēro to hektāru skaitu, kas atbilst viņa rīcībā esošajām tiesībām uz maksājumu, un nosacījumus vienotā maksājuma piešķiršanai par attiecīgo platību.

36. pants

Tiesību uz maksājumu grozīšana

Tiesības uz maksājumu par hektāru negroza, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

Saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija no 2010. gada paredz precīzus noteikumus tiesību uz maksājumu grozīšanai, jo īpaši attiecībā uz tiesību daļām.

37. pants

Divkārši pieprasījumi

Par platību, kas atbilst to hektāru skaitam, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu un attiecībā uz ko iesniegts vienotā maksājuma pieteikums, var iesniegt pieteikumu jebkura cita tiešā maksājuma saņemšanai, kā arī jebkura cita atbalsta saņemšanai, uz kuru neattiecas šī regula, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

38. pants

Zemes izmantošana augļu un dārzeņu nozares aizkavētās integrācijas gadījumā

Ja dalībvalsts ir nolēmusi izmantot iespēju, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 51. panta otrajā daļā (turpmāk "aizkavētā integrācija"), par zemes gabaliem apgabalos, uz kuriem attiecas lēmums, vēlākais, līdz 2010. gada 31. decembrim nevar pretendēt uz atbalstu, ja tos izmanto:

- a) augļu un dārzeņu audzēšanai;
- b) galda kartupeļu ražošanai; vai
- c) stādaudzētāvām.

Aizkavētās integrācijas gadījumā dalībvalstis var pieņemt lēmumu atļaut audzēt sekundārās kultūras to hektāru platībā, par ko ir tiesības saņemt atbalstu, ilgākais, trīs mēnešus, sākot no katra gada 15. augusta. Tomēr pēc dalībvalsts lūguma attiecībā uz reģioniem, kur klimatisko apstākļu dēļ labību parasti novāc agrāk, šo termiņu var mainīt saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru.

39. pants

Zemes izmantošana kaņepju ražošanai

1. Par platībām, ko izmanto kaņepju ražošanai, var pretendēt uz atbalstu tikai tad, ja izmantotajās šķirnēs tetrahidrokanabīnola saturs nepārsniedz 0,2 %. Dalībvalstis izveido sistēmu, lai vismaz 30 % ar kaņepēm apsēto platību pārbaudītu kaņepju tetrahidrokanabīnola saturu. Ja tomēr dalībvalsts ievieš iepriekšējas apstiprināšanas sistēmu šādi audzēšanai, minimums ir 20 % no platības.

2. Saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru maksājumus piešķir ar nosacījumu, ka tiek izmantotas konkrētu šķirņu sertificētas sēklas.

40. pants

Valsts maksimālais apjoms

1. Katrai dalībvalstij un katru gadu visu tiesību uz maksājumu kopējā vērtība un saskaņā ar šīs regulas 51. panta 2. punktu un 69. panta 3. punktu, vai — 2009. gadam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 64. panta 2. punktu noteiktais maksimālais apjoms nav lielāks par valstij noteikto attiecīgo maksimālo apjomu, kas minēts šīs regulas VIII pielikumā.

Ja tiesības uz maksājumu tiek piešķirtas vīnkopjiem, tad Komisija, ņemot vērā jaunākos pieejamos datus, ko dalībvalstis tai iesniegušas saskaņā ar 9. pantu un 102. panta 6. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 479/2008 (2008. gada 29. aprīlis) par vīna tirgus kopējo organizāciju⁽¹⁾, un saskaņā ar šīs regulas 141. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem šīs regulas VIII pielikumā valstij noteikto maksimālo apjomu. Dalībvalstis līdz 1. decembrim gadu pirms valsts maksimālā apjoma pielāgošanas paziņo Komisijai reģionālo vidējo rādītāju par piešķirtajām tiesībām, kas minētas šīs regulas IX pielikuma B punktā.

2. Attiecīgā gadījumā dalībvalsts lineāri samazina maksājuma tiesību vērtību, lai nodrošinātu atbilstību maksimālajam apjomam, kas noteikts VIII pielikumā.

41. pants

Valsts rezerve

1. Katra dalībvalsts izveido valsts rezervi, kurā ietver starpību starp:

- a) šīs regulas VIII pielikumā valstij noteikto maksimālo apjomu; un
- b) kopējo piešķirto visu tiesību uz maksājumu vērtību un saskaņā ar šīs regulas 51. panta 2. punktu un 69. panta 3. punktu noteikto maksimālo apjomu vai — 2009. gadam — saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 64. panta 2. punktu noteikto maksimālo apjomu.

⁽¹⁾ OVL 148, 6.6.2008., 1. lpp.

2. Dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai pēc prioritātes principa atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un izvairītos no tirgus un konkurences izkropļojumiem, piešķirtu tiesības uz maksājumu lauksaimniekiem, kuri uzsākuši lauksaimniecības darbību.

3. Dalībvalstis, kuras nepiemēro 68. panta 1. punkta c) apakšpunktu, var izmantot valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un izvairītos no tirgus un konkurences izkropļojumiem, piešķirtu tiesības uz maksājumu lauksaimniekiem, kuri īsteno pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas saistībā ar vienu vai citu valsts intervences veidu, lai novērstu zemes pamešanu un/vai kompensētu īpašus šķēršļus lauksaimniekiem šādos apgalos.

4. Jaunās dalībvalstis izmanto valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un izvairītos no tirgus un konkurences izkropļojumiem, piešķirtu tiesības uz maksājumu lauksaimniekiem, kuri atrodas īpašā situācijā, kas Komisijai jādefinē saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru.

5. Piemērojot šo pantu, dalībvalstis var paaugstināt vienības vērtību un lauksaimniekiem piešķirto tiesību uz maksājumu skaitu.

42. pants

Neizmantojamās tiesības uz maksājumu

Visas tiesības uz maksājumu, kuras atbilstīgi 34. pantam vēl nav aktivizētas divu gadu laikā, piešķir valsts rezervei, izņemot *force majeure* gadījumus vai ārkārtas apstākļus. Tomēr 2009. gadā tiesības uz maksājumu, kas nav aktivizētas divus gadus — 2007. un 2008. gadā — nepievieno valsts rezervei, ja tās bija aktivizētas 2006. gadā, un 2010. gadā tiesības uz maksājumu, kas nav aktivizētas divus gadus — 2008. un 2009. gadā — nepievieno valsts rezervei, ja tās bija aktivizētas 2007. gadā.

43. pants

Tiesību uz maksājumu nodošana

1. Tiesības uz maksājumu var nodot vienīgi lauksaimniekam, kas ir reģistrējies darbību tajā pašā dalībvalstī, izņemot faktisko vai paredzēto mantošanu.

Tomēr pat faktiskās vai paredzētās mantošanas gadījumā tiesības uz maksājumu var izmantot vienīgi tajā dalībvalstī, kurā tika reģistrētas tiesības uz maksājumu.

Dalībvalsts var nolemt, ka tiesības uz maksājumu var nodot vai izmantot tikai vienā un tajā pašā reģionā.

2. Tiesības uz maksājumu var nodot, tās pārdodot vai veicot cita veida pilnīgu nodošanu kopā ar zemi vai bez tās. Turpretim nomu vai līdzīgu darījuma veidus atļauj tikai tad, ja līdz ar nodotajām tiesībām uz maksājumu ir nodots arī līdzvērtīgs skaits hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

3. Ja tiesības uz maksājumu tiek pārdotas kopā ar zemi vai bez tās, dalībvalstis, rīkojoties saskaņā ar Kopienas tiesību aktu vispārīgajiem principiem, var nolemt, ka daļa pārdoto tiesību uz maksājumu jānodod atpakaļ valsts rezervē vai ka to vienības vērtība jāsamazina par labu valsts rezervei atbilstīgi kritērijiem, kas jānosaka Komisijai saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru.

44. pants

Nosacījumi attiecībā uz īpašām tiesībām

1. Ja šajā regulā nav noteikts citādi, tiesībām uz maksājumu, kas noteiktas III sadaļas 3. nodaļas 2. iedaļā un Regulas (EK) Nr. 1782/2003 71.m pantā, kā arī šīs regulas 60. pantā, 65. panta ceturtajā daļā (turpmāk "īpašas tiesības"), piemēro noteikumus, kas paredzēti šā panta 2. un 3. punktā.

2. Atkāpjoties no šīs regulas 34. panta 1. punkta, lauksaimniekam, kam piešķirtas īpašas tiesības, dalībvalsts atļauj atkāpties no prasības aktivizēt tās tiesības uz maksājumu, izmantojot līdzvērtīgu skaitu hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, ar nosacījumu, ka lauksaimnieks saglabā vismaz:

- 50 % no lauksaimnieciskās darbības, ko viņš veica Regulā (EK) Nr. 1782/2003 minētajā atsaucē periodā un ko izsaka ganāmpulka vienībās (LU); vai
- attiecībā uz īpašajām tiesībām, kas noteiktas saskaņā ar 60. pantu — 50 % no lauksaimnieciskās darbības, kas veikta pirms pārejas uz vienotā maksājuma shēmu un ko izsaka LU; vai
- attiecībā uz 65. pantu — 50 % no lauksaimnieciskās darbības, ko veica Regulas (EK) Nr. 1782/2003 67. un 68. panta piemērošanas laikā un ko izsaka LU.

Tomēr, ja lauksaimniekam ir piešķirtas īpašas tiesības saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un šo regulu, viņš saglabā vismaz 50 % no augstākā darbības līmeņa, kas minēts pirmā apakšpunktā.

Šā punkta pirmajā daļā minēto nosacījumu nepiemēro Maltā.

3. Nododot īpašās tiesības 2009., 2010. un 2011. gadā, tiesību devējs var gūt labumu no 2. punktā minētās atkāpšanās tikai tad, ja visas īpašās tiesības ir nodotas. No 2012. gada tiesību devējs gūst labumu vienīgi mantošanas un paredzamas mantošanas gadījumā.

Šā punkta pirmā daļa neattiecas uz Maltu.

45. pants

Tiesību uz maksājumu pārskatīšana

1. Attiecīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 1. līdz 4. nodaļu ieviešas vienotā maksājuma shēmu un rīkojoties saskaņā ar Kopienas tiesību aktu vispārīgajiem principiem, var pieņemt lēmumu no 2010. gada vai vēlāk pāriet uz tādu tiesību uz maksājumu vērtības tuvināšanu.

Lai šādu lēmumu piemērotu no 2010. gada, to pieņem līdz 2009. gada 1. augustam. Citos gadījumos lēmumu pieņem līdz 2010. gada 1. augustam.

2. Lai piemērotu 1. punkta pirmo daļu, tiesības uz maksājumu var pakāpeniski pielāgot katru gadu saskaņā ar mērķi un nediskriminējošiem kritērijiem. Ja šādu izmaiņu rezultātā samazinās tiesību uz maksājumu vērtība, to īsteno ar vismaz trim iepriekš noteiktām ikgadējām pakāpēm.

Nevienā no šā punkta pirmajā daļā minētajām ikgadējām pakāpēm maksājumu tiesību vērtības samazinājums nav lielāks par 50 % no starpības starp to sākotnējo un galīgo vērtību. Ja vērtības samazinājums ir mazāks par 10 % no sākotnējās vērtības, dalībvalstis var piemērot mazāk par trim pakāpēm.

3. Dalībvalstis var nolemt piemērot šo pantu:

- a) atbilstošā ģeogrāfiskajā līmenī, ko nosaka saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, atbilstīgi to institucionālajai vai administratīvajai struktūrai un lauksaimniecības potenciālam; vai
- b) ja piemēro 46. panta 4. punktu reģionā, kas definēts saskaņā ar 46. panta 2. punktu.

2. NODAĻA

REĢIONĀLĀ UN DAĻĒJA ĪSTENOŠANA

1. IEDAĻA

REĢIONĀLA ĪSTENOŠANA

46. pants

40. pantā minētā valstij noteiktā maksimālā apjoma reģionālais piesšķirums

1. Dalībvalsts, kas ieviesusi vienotā maksājuma shēmu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 1. līdz 4.

nodaļu, var nolemt piemērot vienotā maksājuma shēmu no 2010. gada vai vēlāk reģionālā mērogā saskaņā ar šīs iedaļas noteikumiem.

Lai šādu lēmumu piemērotu no 2010. gada, to pieņem līdz 2009. gada 1. augustam. Citos gadījumos lēmumu pieņem līdz 2010. gada 1. augustam.

2. Dalībvalstis nosaka reģionus saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, atbilstīgi to institucionālajai vai administratīvajai struktūrai un reģionālās lauksaimniecības potenciālam.

Dalībvalstis visu savu teritoriju var uzskatīt par vienu reģionu.

3. Dalībvalsts sīkāk sadala 40. pantā minēto valstij noteikto maksimālo apjomu starp reģioniem atbilstīgi objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem. Dalībvalstis var nolemt, ka šos reģionālos maksimālos apjomus pakāpeniski pielāgo katru gadu, izmantojot ne vairāk kā trīs iepriekš noteiktās pakāpes un saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, atbilstīgi lauksaimniecības potenciālam un vides aizsardzības kritērijiem.

4. Ja dalībvalsts, kas piemēro šā panta 1., 2. un 3. punktu, nolemj nepiemērot 47. pantu, tā — tādā apjomā, kas vajadzīgs, lai ievērotu piemērojamos reģionālos maksimālos apjomus — katrā no tās reģioniem pielāgo maksājumu tiesību vērtību. Šajā nolūkā maksājumu tiesību vērtība lineāri pieaug vai samazinās. Saskaņā ar šo punktu maksājumu tiesību vērtības kopējais samazinājums nevar pārsniegt 10 % no to sākotnējās vērtības.

5. Ja dalībvalsts nolemj piemērot gan 45. pantu, gan šo pantu, šā panta 4. punktā minētie maksājumu tiesību vērtības samazinājumi jāņem vērā, aprēķinot 45. panta 2. punkta otrajā daļā minētos apjomus.

47. pants

Vienotā maksājuma shēmas reģionalizācija

1. Attiecīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis var nolemt sadalīt ne vairāk kā 50 % no reģionālā maksimālā apjoma, kas noteikts ar 46. pantu, starp visiem lauksaimniekiem, kuru saimniecības atrodas attiecīgajā reģionā, tostarp tiem, kuriem nepieder tiesības uz maksājumu.

2. Lauksaimnieki saņem tiesības uz maksājumu, kura vienības vērtību aprēķina, ar 46. pantu izveidoto reģionālā maksimālā apjoma attiecīgo daļu dalot ar reģionālā līmenī noteiktu hektāru skaitu, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

Šādu tiesību uz maksājumu vērtību palielina gadījumos, ja lauksaimniekam pirms šā panta piemērošanas pieder tiesības uz maksājumu. Šajā nolūkā katra lauksaimnieka tiesību uz maksājumu reģionālo vienības vērtību palielina par summu, kas aprēķināta, pamatojoties uz to tiesību uz maksājumu kopējo vērtību, kas lauksaimniekam bija līdz dienai, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts. Palielinājumus aprēķina, nepārsniedzot reģionālo maksimālo apjoma atlikušo daļu pēc 1. punkta piemērošanas.

3. Maksājuma tiesību skaits uz lauksaimnieku ir vienāds ar hektāru skaitu, ko attiecīgais lauksaimnieks deklarē tajā gadā, kad reģionālā mērogā piemēro 46. panta 1. punktā minēto vienotā maksājuma shēmu saskaņā ar 34. panta 2. punktu, izņemot *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļus.

4. Tiesības uz maksājumu, kas lauksaimniekiem bija pirms 1. un 2. punktā minētā sadalījuma, atceļ un aizstāj ar jaunām tiesībām uz maksājumu, kas minētas 3. punktā.

48. pants

Tiesību uz maksājumu pārskatīšana

1. Attiecīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis, kuras piemēro 47. pantu, rīkojoties saskaņā ar Kopienas tiesību aktu vispārīgajiem principiem, var nolemt gadā, pēc tam kad reģionālā mērogā ir piemērota vienotā maksājuma shēma (kā noteikts 46. panta 1. punktā), pāriet uz tādu tiesību uz maksājumu vērtības tuvināšanu, kuras izveidotas saskaņā ar šo iedaļu.

Lai šādu lēmumu piemērotu no 2010. gada, to pieņem līdz 2009. gada 1. augustam. Citos gadījumos lēmumu pieņem līdz 2010. gada 1. augustam.

Lai piemērotu šā punkta pirmo daļu, tiesības uz maksājumu var pakāpeniski pielāgot katru gadu saskaņā ar mērķi un nediskriminējošiem kritērijiem. Ja pielāgošanas rezultātā samazinās tiesību uz maksājumu vērtība, to veic vismaz divās iepriekš noteiktās ikgadējās pakāpēs.

2. Attiecīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis, kas, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas I līdz IV nodaļu, ievieš vienotā maksājuma shēmu un rīkojoties saskaņā ar Kopienas tiesību aktu vispārīgajiem principiem, var pieņemt lēmumu no 2010. gada vai vēlāk pāriet uz tādu tiesību uz maksājumu vērtības tuvināšanu.

Lai šādu lēmumu piemērotu no 2010. gada, to pieņem līdz 2009. gada 1. augustam. Citos gadījumos lēmumu pieņem līdz 2010. gada 1. augustam.

Lai piemērotu pirmo daļu, tiesības uz maksājumu var pakāpeniski pielāgot katru gadu saskaņā ar mērķi un nediskriminējo-

šiem kritērijiem. Ja šādu izmaiņu rezultātā samazinās tiesību uz maksājumu vērtība, to īsteno ar vismaz trim iepriekš noteiktām ikgadējām pakāpēm.

Šā punkta pirmo daļu piemēro, neskarot dalībvalstu pieņemtos lēmumus, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 63. panta 3. punktu. Attiecīgās dalībvalstis var atkāpties no pirmajā daļā noteiktā obligātā pakāpju skaita un šā panta 3. punktā noteiktajiem ierobežojumiem.

3. Nevienā no 1. un 2. punktā minētajām ikgadējām pakāpēm tiesību uz maksājumu vērtības samazinājums nav lielāks par 50 % no starpības starp sākotnējo un beigu vērtību. Ja vērtības samazinājums ir mazāks par 10 % no sākotnējās vērtības, dalībvalstis var izmantot mazāk par trim pakāpēm.

4. Dalībvalstis var nolemt piemērot 1., 2. un 3. punktu atbilstošā ģeogrāfiskajā līmenī, ko nosaka saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, atbilstīgi to institucionālajai vai administratīvajai struktūrai un lauksaimniecības potenciālam.

49. pants

Zālaugu platības

Piemērojot 47. pantu, dalībvalstis saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, nepārsniedzot saskaņā ar 46. pantu noteikto reģionālo maksimālo apjomu vai daļu no tā, var noteikt dažādas vienības vērtības tiesībām uz maksājumu, kuras piešķir 47. panta 1. punktā minētajiem lauksaimniekiem:

- a) par zālaugu platības hektāriem datumā, kas paredzēta platībatkarīgā atbalsta pieteikumos 2008. gadam, un jebkuru citu hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz maksājumu; vai
- b) par pastāvīgo ganību hektāriem datumā, kas paredzēta platībatkarīgā atbalsta pieteikumos 2008. gadam, un jebkuru citu hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz maksājumu.

50. pants

Nosacījumi, kas piemērojami ar šo nodaļu noteiktajām tiesībām uz maksājumu

1. Tiesības uz maksājumu, kas noteiktas saskaņā ar šo iedaļu vai Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 5. nodaļas 1. iedaļu vai 6. iedaļu, var nodot vai izmantot tikai vienā un tajā pašā reģionā vai starp reģioniem, ja tiesību uz maksājumu vērtība par hektāru ir identiska.

2. Ja vien šajā iedaļā nav paredzēts citādi, piemēro citus šā panta noteikumus.

2. IEDAĻA

DAĻĒJA ĪSTENOŠANA

51. pants

Vispārēji noteikumi

1. Dalībvalstis, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 5. nodaļas 2. iedaļu piešķir maksājumus aitas un kazas gaļas vai liellopu un teļa gaļas nozarēs var nolemt līdz 2009. gada 1. augustam turpināt piešķirt šādus maksājumus atbilstīgi šajā iedaļā paredzētajiem nosacījumiem. Tās var arī pieņemt lēmumu noteikt, ka tā daļa no valstij noteiktā maksimālā apjoma, ko izmanto šiem maksājumiem, ir mazāka, nekā paredzēts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 64. panta 2. punktam. Ja dalībvalsts nepieņem šādu lēmumu, maksājumu no 2010. gada integrē vienotajā maksājuma shēmā atbilstoši šīs regulas 66. pantam.

Šīs regulas 53. panta 2. punktā minētajos maksājumu gadījumos liellopu un teļa gaļas nozarē dalībvalstis var pieņemt arī lēmumu no 2010. gada 1. augusta nepiešķirt šos maksājumus, bet no 2011. gada tos integrēt vienotajā maksājuma shēmā atbilstoši šīs regulas 66. pantam.

Ja dalībvalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68.b pantu no vienotās maksājuma shēmas ir izslēgusi visus vai daļu no maksājumiem augļu un dārzeņu nozarē, tā var:

- a) no 2010. gada piešķirt maksājumus augļu un dārzeņu nozarē saskaņā ar šīs iedaļas nosacījumiem un saskaņā ar lēmumu, kas pieņemts atbilstīgi 68.b panta 1. un 2. punktam vai Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.bc panta 1. un 2. punktam; vai
- b) līdz 2009. gada 1. augustam pieņemt lēmumu augļu un dārzeņu nozares maksājumus, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68.b pantu izslēgti no vienotās maksājuma shēmas, integrēt vienotajā maksājuma shēmā saskaņā ar šīs regulas 66. pantu; vai
- c) līdz 2009. gada 1. augustam piešķirt augļu un dārzeņu nozarē pārejas maksājumus saskaņā ar šīs iedaļas nosacījumiem un mazākos apjomus, kā nolemts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68.b pantu.

Jaunās dalībvalstis, kas piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, ieviešot vienotā maksājuma shēmu, var nolemt piešķirt pirmajā daļā minētos maksājumus atbilstīgi šajā iedaļā paredzētajiem nosacījumiem. Attiecībā uz pārejas maksājumu par augļiem un dārzeņiem jaunās dalībvalstis, kas nav piemērojušas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.bc pantu, nepiemērot šīs regulas 54. pantu. Turklāt, attiecībā uz pārejas maksājumu par augļiem un dārzeņiem jaunās dalībvalstis vajadzības gadījumā ņem vērā šīs regulas 128. panta 3. punktu.

2. Pamatojoties uz katras dalībvalsts izvēli, Komisija saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka maksimālo

summu katram tiešajam maksājumam, kas minēts 52., 53. un 54. pantā.

Minētā maksimālā summa ir vienāda ar katra tiešā maksājuma daļu 40. pantā minētajā valstij noteiktajā maksimālajā apjomā, un tā tiek reizināta ar samazinājuma procentuālajām daļām, ko dalībvalstis piemēro saskaņā ar 52., 53. un 54. pantu.

52. pants

Maksājumi par aitas un kazas gaļu

Dalībvalstis var saglabāt līdz pat 50 % no valstij noteiktā šīs regulas 40. pantā minētā maksimālā apjoma daļas, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1782/2003 VI pielikumā uzskaitītajiem maksājumiem aitas un kazas gaļas nozarē. Šādā gadījumā tās katru gadu veic papildu maksājumu lauksaimniekiem.

Papildu maksājumus piešķir lauksaimniekiem, kuri audzē aitas un kazas, saskaņā ar šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 10. iedaļas nosacījumiem un nepārsniedzot maksimālo apjomu, kas noteikts saskaņā ar šīs regulas 51. panta 2. punktu.

53. pants

Maksājumi par liellopu un teļa gaļu

1. Tās dalībvalstis, kas piemērojušas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktu, un jaunās dalībvalstis, kas piemērojušas vienotā platībmaksājuma shēmu, saglabā visu vai daļu no šajā regulā 40. pantā valstij noteiktā maksimālā apjoma, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1782/2003 VI pielikumā minētajai piemaksai par zīdītājgovīm. Šādos gadījumos tās katru gadu veic papildu maksājumu lauksaimniekiem.

Papildu maksājumus piešķir par zīdītājgovju uzturēšanu saskaņā ar IV sadaļas 1. nodaļas 11. iedaļas noteikumiem un nepārsniedzot maksimālo apjomu, kas noteikts saskaņā ar 51. panta 2. punktu.

2. Tās dalībvalstis, kas piemērojušas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68. panta 1. punktu, 68. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punktu vai 68. panta 2. punkta b) apakšpunktu, un jaunās dalībvalstis, kas piemērojušas vienotā platībmaksājuma shēmu, var saglabāt visu vai daļu no valstij šīs regulas 40. pantā minētā maksimālā apjoma, kas atbilst kaušanas piemaksai par teļiem, 2010. un 2011. gadā kaušanas piemaksai par liellopiem, kas nav teļi, vai īpašajai piemaksai par vīriešu kārtas dzīvniekiem. Šādos gadījumos tās katru gadu veic papildu maksājumu lauksaimniekiem. Papildu maksājumus piešķir par teļu kaušanu, par to liellopu kaušanu, kas nav teļi, un par vīriešu kārtas liellopu uzturēšanu saskaņā ar IV sadaļas 1. nodaļas 11. iedaļas noteikumiem un ievērojot maksimālos apjomus, kas noteikti saskaņā ar 51. panta 2. punktu.

54. pants

Pārejas posma maksājumi par augļiem un dārzeņiem

1. Dalībvalstis var līdz 2011. gada 31. decembrim paturēt līdz 50 % no valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas, kas minēta 40. pantā, lai atbalstītu tomātu ražošanu.

Šādā gadījumā, nepārsniedzot maksimālo summu, kas noteikta saskaņā ar 51. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildu maksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir lauksaimniekiem, kas audzē tomātus atbilstīgi IV sadaļas 1. nodaļas 8. iedaļā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Dalībvalstis var paturēt:

a) līdz 2010. gada 31. decembrim — līdz 100 % tiešā maksājuma daļas no 40. pantā valstij noteiktā maksimālā apjoma, lai atbalstītu augļu un dārzeņu kultūru audzēšanu, kas nav ikgadējās kultūras, kuras uzskaitītas šā punkta trešajā daļā; tās piegādā pārstrādei, un par tām paredzētas tiesības uz palīdzību saskaņā ar Regulās (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 2202/96 paredzētajām atbalsta shēmām; un

b) no 2011. gada 1. janvāra līdz 2012. gada 31. decembrim — līdz 75 % tiešā maksājuma daļas no 40. pantā valstij noteiktajā maksimālā apjoma daļas, lai atbalstītu augļu un dārzeņu kultūru audzēšanu, kas nav ikgadējās kultūras, kuras uzskaitītas šā punkta trešajā daļā; tās piegādā pārstrādei un par tām paredzētas tiesības uz palīdzību saskaņā ar atbalsta shēmām, kas paredzētas Padomes Regulā (EK) Nr. 2201/96 (1996. gada 28. oktobris) par augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾ un Padomes Regulā (EK) Nr. 2202/96 (1996. gada 28. oktobris), ar ko ievieš Kopienas atbalsta shēmu noteiktu citrusaugļu ražotājiem⁽²⁾.

Šādā gadījumā, nepārsniedzot maksimālo summu, kas noteikta saskaņā ar 51. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildu maksājumu lauksaimniekiem.

Papildu maksājumu piešķir lauksaimniekiem, kuri ražo vienu vai vairākus tādu augļu vai dārzeņu produktus, kā to noteikusi attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar IV sadaļas 1. nodaļas 8. iedaļā paredzētajiem noteikumiem:

a) svaigas vīģes;

b) svaigi citrusaugļi;

c) galda vīnogas;

⁽¹⁾ OVL 297, 21.11.1996., 29. lpp.

⁽²⁾ OVL 297, 21.11.1996., 49. lpp.

d) bumbieri;

e) persiki un nektarīni; un

f) "d'Ente" šķirnes plūmes.

3. Valstij noteiktā maksimālā apjoma tiešie maksājumi, kuri minēti 1. un 2. punktā, ir X pielikumā noteiktie maksājumi.

3. NODAĻA

ĪSTENOŠANA JAUNAJĀS DALĪBVALSTĪS, KURAS PIEMĒROJUŠAS VIENOTĀ PLATĪBMAKSĀJUMA SHĒMU

55. pants

Vienotā maksājuma shēmas ieviešana dalībvalstīs, kuras piemērojušas vienotā platībmaksājuma shēmu

1. Ja šajā nodaļā nav paredzēts citādi, šo sadaļu piemēro jaunajās dalībvalstīs, kuras ir piemērojušas vienotā platībmaksājuma shēmu, kas noteikta V sadaļas 2. nodaļā.

Nepiemēro 2. nodaļas 1. iedaļu un 41. pantu.

2. Ikvienu jaunā dalībvalsts, kas piemērojusi vienotā platībmaksājuma shēmu, pieņem 51. panta 1. punktā un 69. panta 1. punktā minētos lēmumus līdz tā gada 1. augustam, kas ir pirms gada, kurā tā pirmo reizi piemēros vienotā maksājuma shēmu.

3. Ikvienu jaunā dalībvalsts, kura piemērojusi vienotā platībmaksājuma shēmu, — izņemot Bulgāriju un Rumāniju — var noteikt, ka papildus 34. panta 2. punktā paredzētajiem atbilstības nosacījumiem, hektārs, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, nozīmē jebkuru saimniecībai piederošu lauksaimniecības platību, kas ir uzturēta labā lauksaimniecības stāvoklī 2003. gada 30. jūnijā, neatkarīgi no tā, vai to izmanto vai neizmanto ražošanai.

56. pants

Atbalsta pieteikums

1. Lauksaimnieki iesniedz pieteikumus atbalsta saņemšanai saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu līdz datumam, ko nosaka jaunās dalībvalstis, bet ne vēlāk kā līdz 15. maijam.

2. Izņemot *force majeure* gadījumus un ārkārtas apstākļus, tiesības uz maksājumu piešķir tikai tiem lauksaimniekiem, kuri uz vienotā maksājuma shēmu pieteikušies līdz vienotā maksājuma shēmas pirmā piemērošanas gada 15. maijam.

57. pants

Valsts rezerve

1. Katra jaunā dalībvalsts veic tai 40. pantā noteiktā maksimālā apjoma lineāru procentuālu samazināšanu, lai veidotu valsts rezervi.

2. Jaunās dalībvalstis izmanto valsts rezervi, lai saskaņā ar objektīviem kritērijiem un nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un izvairoties no tirgus un konkurences izkropļojumiem, piešķirtu tiesības uz maksājumu lauksaimniekiem, kuri atrodas īpašā situācijā, kas jādefinē Komisijai saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Pirmajā gadā, kad piemēro vienotā maksājuma shēmu, jaunās dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai saskaņā ar objektīviem kritērijiem un nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un izvairoties no tirgus un konkurences izkropļojumiem, piešķirtu tiesības uz maksājumu tiem lauksaimniekiem konkrētās nozarēs, kuri atrodas īpašā situācijā sakarā ar pāreju uz vienotā maksājuma shēmu.

4. Saskaņā ar objektīviem kritērijiem un nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un izvairoties no tirgus un konkurences izkropļojumiem, jaunās dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai piešķirtu tiesības uz maksājumu lauksaimniekiem, kuri uzsākuši lauksaimniecības darbību pēc 1. janvāra pirmajā gadā pēc vienotā maksājuma shēmas ieviešanas, bet tiešo maksājumu minētajā gadā nav saņēmuši.

5. Jaunās dalībvalstis, kas nepiemēro 68. panta 1. punkta c) apakšpunktu, var izmantot valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un izvairoties no tirgus un konkurences izkropļojumiem, tiesības uz maksājumu piešķirtu tiem lauksaimniekiem, kuri īsteno pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas saistībā ar vienu vai citu valsts intervences veidu, lai nodrošinātu, ka zemi nepamet un lai lauksaimniekiem kompensētu īpašus šķēršļus šādos apgabalos.

6. Lai piemērotu 2. un 5. punktu, jaunās dalībvalstis, nepārsniedzot EUR 5 000, var palielināt vienības vērtību tiesībām uz maksājumu, kuras pieder attiecīgajam lauksaimniekam, vai attiecīgajam lauksaimniekam var piešķirt jaunas tiesības uz maksājumu.

7. Lai ietvertu 2., 3. un 4. punktā minētos gadījumus, jaunās dalībvalstis veic lineārus maksājuma tiesību samazinājumus, ja to valsts rezerve nav pietiekama.

58. pants

40. pantā minētā valstij noteiktā maksimālā apjoma reģionālais piešķirums

1. Jaunās dalībvalstis vienotā maksājuma shēmu piemēro reģionu līmenī.

2. Šos reģionus jaunās dalībvalstis nosaka atbilstīgi objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

3. Vajadzības gadījumā pēc 57. pantā paredzētā samazinājuma jaunā dalībvalsts atbilstīgi objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem sadala starp reģioniem tai noteikto maksimālo apjomu, kas minēts 40. pantā.

59. pants

Tiesību uz maksājumu piešķiršana

1. Lauksaimnieki saņem maksājuma tiesības, kuru vienības vērtību aprēķina, sadalot 40. pantā minēto piemērojamo valstij noteikto maksimālo apjomu — pirms tam veicot 57. pantā minēto samazinājumu — ar tiesību uz maksājumu skaitu, kas noteiktas valsts mērogā saskaņā ar šā panta 2. punktu.

2. Izņemot *force majeure* gadījumus vai ārkārtas apstākļus, maksājuma tiesību skaits vienam lauksaimniekam ir vienāds ar hektāru skaitu, ko tas deklarē saskaņā ar 35. panta 1. punktu vienotā maksājuma shēmas piemērošanas pirmajā gadā.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, jaunās dalībvalstis var nolemt, ka — izņemot *force majeure* gadījumus vai ārkārtas apstākļus — maksājuma tiesību skaits vienam lauksaimniekam ir vienāds ar visu to hektāru vidējo skaitu gadā, par kuriem vienā vai vairākos gados attiecīgajā periodā, ko nosaka dalībvalsts, bet ne vēlāk kā 2008. gadā, piešķir tiesības uz vienoto platībmaksājumu.

Tomēr, ja lauksaimnieks sācis lauksaimniecisku darbību pārskata periodā, vidējais hektāru skaits būtu jābalsta uz maksājumiem, ko viņam piešķir kalendārajā gadā vai gados, kad viņš veica lauksaimniecisku darbību.

60. pants

Lauksaimnieki, kuriem nav hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz maksājumu

Lauksaimniekam, kurš darbojas liellopu un teļa gaļas, piena vai aitu un kazas gaļas ražošanas nozarē, saskaņā ar 57. panta 3. punktu un 59. pantu ir tiesības saņemt maksājumus, bet attiecībā uz šīm tiesībām nav hektāru, par kuriem tam būtu tiesības saņemt maksājumu pirmajā gadā, kad tiek īstenota vienotā maksājuma shēma, piešķir īpašas tiesības, kā minēts 44. pantā, par katru no īpašajām tiesībām nepiešķir vairāk kā EUR 5 000.

61. pants

Zālaugu platības

Jaunās dalībvalstis saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, nepārsniedzot saskaņā ar 58. pantu noteikto reģionālo maksimālo apjomu vai daļu no tā, var noteikt dažādas vienības vērtības tiesībām uz maksājumu, kuras piešķir 59. panta 1. punktā minētajiem lauksaimniekiem:

a) par zālaugu platību hektāriem, kas noteikti 2008. gada 30. jūnijā, un par jebkuru hektāru, par ko ir tiesības pretendēt uz atbalstu; vai

b) par pastāvīgo ganību hektāriem, kas noteikti 2008. gada 30. jūnijā, un par jebkuru hektāru, par ko ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

62. pants

Nosacījumi attiecībā uz maksājuma tiesībām

1. Saskaņā ar šo nodaļu noteiktās maksājuma tiesības var nodot tikai tajā pašā reģionā vai starp tiem reģioniem, kuros tiesības par hektāru ir identiskas.

2. Jaunās dalībvalstis atbilstīgi Kopienas tiesību vispārējiem principiem var arī pieņemt lēmumu tuvināt saskaņā ar šo nodaļu noteikto maksājuma tiesību vērtību. Šo lēmumu pieņem līdz 1. augustam gadā pirms pirmā vienotā maksājuma shēmas piemērošanas gada.

Lai piemērotu pirmo daļu, tiesības uz maksājumu pakāpeniski katru gadu pielāgo iepriekš noteiktās ikgadējās pakāpēs saskaņā ar mērķi un nediskriminējošiem kritērijiem.

3. Izņemot *force majeure* gadījumus vai ārkārtas apstākļus, lauksaimnieks var nodot savas tiesības uz maksājumu bez zemes tikai pēc tam, kad tas 34. panta nozīmē ir izmantojis vismaz 80 % no savām tiesībām uz maksājumu vismaz viena kalendārā gada laikā, vai pēc tam, kad tas ir brīvprātīgi valsts rezerves labā atteicies no visas tiesībām uz maksājumu, kuras tas nav izmantojis vienotā maksājuma shēmas pirmajā piemērošanas gadā.

4. NODAĻA

SAISTĪTĀ ATBALSTA INTEGRĀCIJA VIENOTĀ MAKSĀJUMA SHĒMĀ

63. pants

Saistītā atbalsta integrācija vienotā maksājuma shēmā

1. Dalībvalstis no 2010. gada saskaņā ar 64., 65., 66. un 67. pantu vienotā maksājuma shēmā iekļauj atbalstu, kas ietverts XI pielikumā minētās saistītā atbalsta shēmās.

2. Atkāpjoties no 1. punkta:

a) dalībvalstis, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 1. līdz 4. nodaļu, ieviešas vienotā maksājuma shēmu, var pieņemt lēmumu izmantot visu vai daļu no 1. punktā minētā atbalsta, lai noteiktu tiesības uz maksājumu vai palielinātu tiesību uz maksājumu vērtību, balstoties uz to lauksaimniecības darbību veidu, ko lauksaimnieki veic vienu vai vairākus gadus laikposmā no 2005. gada līdz 2008. gadam, un saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, lauksaimniecības potenciālu vai vides aizsardzības kritērijiem;

b) dalībvalstis, kas ieviešas vienotā maksājuma shēmu saskaņā ar III sadaļas 5. nodaļas 1. daļu vai Regulas (EK) Nr. 1782/2003 6. nodaļu, vai ja tās izmanto minētās regulas 47. pantā noteikto iespēju, var pieņemt lēmumu izmantot visu vai daļu no 1. punktā minētā atbalsta, lai palielinātu vērtību visām tiesībām uz maksājumu ar papildu summu, kas atbilst summai, ko iegūst, reģionālā maksimāli apjoma palielinājumu dalot ar tiesību uz maksājumu kopējo skaitu.

Dalībvalstis var arī diferencēt tiesību uz maksājumu vērtību vērtības palielinājumu, ņemot vērā šīs regulas 64. panta 1. punktā minētos kritērijus vai pamatojoties uz to lauksaimniecības darbību veidu, ko lauksaimnieki veic vienu vai vairākus gadus laikposmā no 2005. līdz 2008. gadam, un saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, lauksaimniecības potenciālu vai vides aizsardzības kritērijiem.

3. Ja dalībvalsts izmanto 2. punkta a) apakšpunktā minēto atkāpšanās iespēju, tā veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka lauksaimniekus, kas izmantojuši 1. punktā minēto atbalstu, neizslēdz no vienotā maksājuma shēmas. Jo īpaši tā nodrošina, ka vispārējais atbalsts, ko lauksaimnieks saņem pēc tam, kad 1. punktā minētās saistītā atbalsta shēmas ir iekļautas vienotā maksājuma shēmā, nav zemāks par 75 % no tā vidējā gada atbalsta, ko lauksaimnieks saņēma visos tiesajos maksājumu attiecīgajos atsaucē posmos, kas minēti 64., 65. un 66. pantā.

64. pants

No vienotā maksājuma shēmas izslēgtā saistītā atbalsta integrācija

1. Summas, kas minētas XII pielikumā un kas bija pieejamas saistītajam atbalstam, kurš ietverts XI pielikuma 1. un 2. punktā minētajās shēmās, dalībvalstis sadala starp lauksaimniekiem attiecīgajās nozarēs saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, ņemot vērā jo īpaši atbalstu, ko minētie lauksaimnieki saņēma tiešā vai netiešā veidā atbilstīgi attiecīgajam atbalsta shēmām vienā vai vairākos gados laikposmā no 2005. gada līdz 2008. gadam. Attiecībā uz XI pielikuma 1. un 2. punktā minētajām kartupeļu cietes shēmām dalībvalstis var sadalīt šajās shēmās pieejamos maksājumus, ņemot vērā kartupeļu daudzumu, par ko — ievērojot attiecīgajam ražotājam piešķirtās kvotas — kartupeļu un cietes ražotāju konkrētajā gadā noslēguši audzēšanas līgumus, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1234/2007 84.a pantā.

2. Dalībvalstis palielina to tiesību uz maksājumu vērtību, kas pieder attiecīgajiem lauksaimniekiem, pamatojoties uz summām, kas radušās, piemērojot 1. punktu.

Vērtības palielinājumu tiesībām uz maksājumu katram lauksaimniekam aprēķina, sadalot pirmajā daļā minētās summas ar tiesību uz maksājumu skaitu katram attiecīgajam lauksaimniekam.

Tomēr, ja lauksaimniekam attiecīgajā nozarē nepieder tiesības uz maksājumu, viņam piešķir tiesības uz maksājumu:

- a) kuru skaits ir vienāds ar hektāru skaitu, par kuriem viņš ir paziņojis saskaņā ar 35. panta 1. punktu attiecībā uz gadu, kad saistītā atbalsta shēmu integrē vienotā maksājuma shēmā;
- b) kuru vērtību nosaka, no 1. punkta piemērošanas izrietošo summu ar skaitu, kas iegūts saskaņā ar šīs daļas a) apakšpunktu.

3. Tomēr, ja atbalsta shēmas maksājums ir mazāks par EUR 250 000, attiecīgā dalībvalsts var pieņemt lēmumu nedalīt šīs summas un pievienot tās valsts rezervei.

65. pants

No vienotā maksājuma shēmas daļēji izslēgtā saistītā atbalsta integrācija

Maksājumus, kas saistītajam atbalstam bija pieejami saskaņā ar XI pielikuma 3. punktā minētajām shēmām, dalībvalstis sadala starp lauksaimniekiem attiecīgajās nozarēs proporcionāli atbalstam, ko šie lauksaimnieki saņēma saskaņā ar attiecīgajām atbalsta shēmām Regulā (EK) Nr. 1782/2003 noteiktos attiecīgos pārskata periodos.

Tomēr dalībvalstis var saskaņā ar šīs regulas 63. panta 2. punkta b) apakšpunktu izvēlēties jaunāku atsauces laikposmu saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem un, ja dalībvalstis ievieš vienotā maksājuma shēmu atbilstīgi III sadaļas 5. nodaļas 1. daļai vai Regulas (EK) Nr. 1782/2003 6. nodaļai vai ja tā izmanto iespēju, kāda paredzēta minētās regulas 47. pantā.

Dalībvalstis palielina tiesību uz maksājumu skaitu attiecīgajiem lauksaimniekiem vai piešķir tiesības uz maksājumu saskaņā ar šīs regulas 64. panta 2. punktu.

Ja lauksaimniekam, kurš saņem maksājumus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 67. un 68. pantu, saskaņā ar šo pantu būtu tiesības saņemt maksājumus, bet attiecībā uz šīm tiesībām tam nav hektāru, par kuriem būtu tiesības saņemt maksājumu gadā, kad vienotā maksājuma shēmā integrēja saistītā atbalsta shēmu, vai ja viņa tiesības uz maksājumu par hektāru veido maksājumu, kas ir lielāks nekā EUR 5 000, viņam piešķir īpašas tiesības, kā minēts 44. pantā, — par katru no īpašajām tiesībām nepiešķir vairāk kā EUR 5 000.

66. pants

No vienotā maksājuma shēmas daļēji izslēgtā saistītā atbalsta integrācija pēc izvēles

Ja dalībvalsts:

- a) nepieņem lēmumu, kas minēts 51. panta 1. punkta pirmajā daļā;
- b) nolemj no 2011. gada nepiešķirt maksājumus liellopa un teļa gaļas nozarē, kuri minēti 53. panta 2. punktā, piemērojot 51. panta 1. punkta otro daļu; vai
- c) pieņem lēmumu nepiešķirt maksājumus augļu un dārzeņu nozarē, piemērojot 51. panta 1. punkta trešo daļu,

tad summas, kas saistītajam atbalstam paredzētas XI pielikuma 4. punktā minētajās shēmās, iekļauj vienotā maksājuma shēmā saskaņā ar 65. pantu.

67. pants

Saistītā atbalsta uzlabota integrācija vienotā maksājuma shēmā

Dalībvalstis līdz 2009. gada 1. augustam var izlemt IV sadaļas 5. iedaļā minēto atbalstu par sēklām un XI pielikuma 1. punktā minētās shēmas, izņemot īpašu kvalitātes piemaksu par cietajiem kviešiem, iekļaut 2010. vai 2011. gada vienotā maksājuma shēmā. Tādā gadījumā Komisija saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru groza valstij noteiktos maksimālos apjomus, kā minēts 40. pantā, pievienojot XII pielikuma summas par attiecīgo atbalsta shēmu.

5. NODAĻA

ĪPAŠAIS ATBALSTS

68. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem dalībvalstis var piešķirt lauksaimniekiem īpašo atbalstu:

- a) par:
 - i) īpašiem lauksaimnieciskās darbības veidiem, kas ir svarīgi vides aizsardzībai vai uzlabošanai;
 - ii) lauksaimniecības produktu kvalitātes uzlabošanu;
 - iii) lauksaimniecības produktu tirdzniecības uzlabošanu;
 - iv) uzlabotu dzīvnieku labturības standartu piekopošanu;
 - v) konkrētām ar lauksaimniecību saistītām darbībām, kuru rezultātā agrovidei rodas papildu ieguvums;

b) lai palīdzētu risināt īpašas grūtības, kas skar lauksaimniekus piena, liellopu un teļa, aitas un kazas gaļas un rīsa nozarē ekonomiski vājos vai ekoloģiski jutīgos apgabalos, vai ekonomiski nestabilos lauksaimniecības veidos tajās pašās nozarēs;

c) apgabalos, uz kuriem attiecas pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas, lai nodrošinātu, ka zeme netiek pamesta un/vai lai risinātu īpašās šo apgabalu lauksaimnieku problēmas;

d) ieguldot ražas, dzīvnieku un augu apdrošināšanas prēmijās saskaņā ar 70. pantā izklāstītajiem nosacījumiem;

e) veidojot kopfondus dzīvnieku un augu slimībām un vides katastrofām saskaņā ar 71. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Atbalstu, kas minēts 1. punkta a) apakšpunktā, var piešķirt tikai tad, ja:

a) attiecībā uz konkrētām ar lauksaimniecību saistītām darbībām, kas minētas 1. punkta a) apakšpunkta v) punktā:

i) tiek ievērotas prasības, kas izklāstītas Regulas (EK) Nr. 1698/2005 39. panta 3. punkta pirmajā daļā, un tikai tāpēc, lai segtu faktiskās papildu izmaksas un zaudētos ienākumus nolūkā sasniegt attiecīgo mērķi; un

ii) to ir apstiprinājusi Komisija;

b) attiecībā uz lauksaimniecības produktu kvalitātes uzlabošanu, kas minēta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā, tas ir saderīgs ar Padomes Regulu (EK) Nr. 509/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem kā garantētām tradicionālām īpatnībām ⁽¹⁾, Padomes Regulu (EK) Nr. 510/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību ⁽²⁾, Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 (2007. gada 28. jūnijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu ⁽³⁾ un Regulas (EK) Nr. 1234/2007II daļas II sadaļas 1. nodaļu,

c) attiecībā uz lauksaimniecības produktu tirdzniecības uzlabošanu, kas minēta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā, tiek ievēroti kritēriji, kas noteikti 2. līdz 5. pantā Padomes Regulā (EK) Nr. 3/2008 (2007. gada 17. decembris) par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs ⁽⁴⁾.

3. Atbalstu, kas minēts šā panta 1. punkta b) apakšpunktā, var piešķirt tikai apmēros, kas nepieciešami, lai radītu stimulu saglabāt pašreizējo ražošanas līmeni.

Aitas un kazas, un liellopu, un teļa gaļas nozarēs — ja minēto atbalstu piemērojot kopā ar atbalstu, ko piešķir saskaņā ar 52.

un 53. pantu, kopumā attiecīgi nepārsniedz finansējumu atbalstam, kas iegūts, piemērojot maksimālo procentuālo vērtību, kas izklāstīta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 67. un 68. pantā.

Rīsa nozarē atbalstu, kas minēts šā panta 1. punkta b) apakšpunktā, var piešķirt vienīgi no tā kalendārā gada, kad dalībvalstis vienotajā maksājuma shēmā integrē lauku īpašo maksājumu par rīsiem, kas minēts IV sadaļas 1. nodaļas 1. iedaļā.

4. Atbalsts, kas minēts:

a) šā panta 1. punkta a) un d) apakšpunktā, tiek sniegts gada papildu maksājumu veidā;

b) šā panta 1. punkta b) apakšpunktā, tiek sniegts gada papildu maksājumu veidā, piemēram, maksājums par katru dzīvnieku vai piemaksa par zālaugu platībām;

c) šā panta 1. punkta c) apakšpunktā, tiek sniegts kā vienības vērtības palielinājums vai palielinot lauksaimnieka tiesību uz maksājumu skaitu;

d) šā panta 1. punkta e) apakšpunktā, tiek sniegts kompensācijas maksājumu veidā, kā precizēts 71. pantā.

5. To tiesību uz maksājumu nodošanu, kam ir palielināta vienības vērtība un 4. punkta c) apakšpunktā minētās tiesības uz papildu maksājumu, var atļaut tikai tad, ja kopā ar nodotajām tiesībām nodod līdzvērtīgu hektāru skaitu.

6. Jebkurš atbalsts, ko piešķir saskaņā ar 1. punktu, ir saderīgs ar citiem Kopienas pasākumiem un politiku.

7. Komisija saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru paredz nosacījumus šā panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punktā minētajam Komisijas apstiprinājumam un nosacījumus šajā iedaļā minētā atbalsta piešķiršanai jo īpaši, lai nodrošinātu saskaņību ar citiem Kopienas pasākumiem un politikas jomām un novērstu atbalsta uzkrāšanos.

8. Dalībvalstis, kuras pieņēmušas 69. panta 1. punktā minēto lēmumu, līdz 2011. gada 1. augustam var to pārskatīt un pieņemt lēmumu, sākot no 2012. gada:

a) grozīt summas šajā nodaļā minētā atbalsta finansēšanai, ievērojot 69. pantā noteiktās robežvērtības; vai

b) izbeigt piemērot konkrētu, saskaņā ar šo nodaļu piešķirtu atbalstu.

Saskaņā ar lēmumu, ko katra dalībvalsts pieņem atbilstīgi šā punkta pirmajai daļai, Komisija saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka minētā atbalsta piemērotu maksimālo apjomu.

⁽¹⁾ OVL 93, 31.3.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OVL 93, 31.3.2006., 12. lpp.

⁽³⁾ OVL 189, 20.7.2007., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OVL 3, 5.1.2008., 1. lpp.

Ja dalībvalsts pieņem lēmumu izbeigt piemērot šo nodaļu vai ja tā samazina minētā finansējuma summu, piemēro 72. panta 2. punktu.

69. pants

Finanšu noteikumi īpašajam atbalstam

1. Dalībvalstis var līdz 2009. gada 1. augustam, 2010. gada 1. augustam vai 2011. gada 1. augustam nolemt no attiecīgi nākamā gada pēc lēmuma pieņemšanas izmantot līdz 10 % no valstij noteiktā maksimālā apjoma, kas minēts 40. pantā, vai attiecībā uz Maltu — summu EUR 2 000 000, īpašajam atbalstam, kurš paredzēts 68. panta 1. punktā.

2. Dalībvalstis attiecībā uz nozarēm var piemērot 10 % saglabāšanu, saglabājot līdz 10 % no attiecīgai valstij noteiktā maksimālā daudzuma daļas, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 41. pantā, atbilstoši katrai nozarei, kas minēta šīs regulas VI pielikumā. Saglabāto finansējumu var izmantot tikai, piemērojot to atbalstam, kas minēts šīs regulas 68. panta 1. punktā, nozarēs, uz kurām attiecas saglabāšana.

3. Saskaņā ar katras dalībvalsts atbilstīgi 1. punktam pieņemto lēmumu par izmantojamo valsts noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, Komisija saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka atbilstošu šā atbalsta maksimālo apjomu.

Tikai tādēļ, lai nodrošinātu atbilstību valstij noteiktajam maksimālajam apjomam, kas paredzēts 40. panta 2. punktā, no 40. panta 1. punktā minētā maksimālā apjoma atskaita summas, ko izmanto atbalstam, kas minēts 68. panta 1. punkta c) apakšpunktā. Tos uzskaita par tiesībām uz maksājumiem.

4. Atbalsts, kas paredzēts 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta i), ii), iii) un iv) punktā un 1. punkta b) un e) apakšpunktā, ir ierobežots līdz 3,5 % no valstīm noteiktajiem maksimālajiem daudzumiem, kas minēti 40. pantā, un attiecībā uz Maltu tas 69. panta 1. punktā noteikts EUR 2 000 000 apjomā, lai īpaši finansētu pasākumus piena nozarē, kas minēti 68. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

Dalībvalstis var noteikt katram pasākumam mazāku apjomu.

5. Atkāpjoties no šā panta 4. punkta, 2010. līdz 2013. kalendrajā gadā dalībvalstīs, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 69. pantu piešķir atbalstu par zīdītāģovīm, vienlaikus nepiemērojot iespēju, kas paredzēta šīs regulas 68. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā, šā panta 4. punktā noteiktā robežvērtība ir 6 % no attiecīgai valstij noteiktā maksimālā daudzuma, kas minēts 40. pantā. Turklāt dalībvalstīs, kurās vairāk par 60 % no piena produkcijas saražo apvidos uz ziemeļiem no 62. paralēles, noteiktā robežvērtība ir 10 % no attiecīgajai valstij noteiktā maksimālā daudzuma, kas minēts 40. pantā.

Tomēr jebkuru atbalstu, kas pārsniedz 3,5 % no valstij noteiktā maksimālā daudzuma, kas minēts 40. pantā, izmanto vienīgi piena un liellopu un teļa gaļas nozarē to pasākumu finansēšanai, kas minēti 68. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

Līdz 2013. gada 31. decembrim Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par šā punkta piemērošanu.

6. Dalībvalstis piesaista papildu līdzekļus, kas vajadzīgi, lai segtu atbalstu, kas paredzēts:

- a) 68. panta 1. punktā, izmantojot summu, kas Komisijai jāaprēķina saskaņā ar šā panta 7. punktu un jānosaka saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru; un/vai
- b) 68. panta 1. punkta a), b), c) un d) apakšpunktā, lineāri samazinot lauksaimniekiem piešķirto tiesību vērtību un/vai tiešos maksājumus, kas minēti 52. un 53. pantā un/vai valsts rezervi;
- c) 68. panta 1. punkta e) apakšpunktā, vajadzības gadījumā lineāri samazinot vienu vai vairākus maksājumus, kas izmaksājami attiecīgo maksājumu saņēmējiem saskaņā ar šo sadaļu un šā panta 1. un 4. punktā noteiktajā apjomā.

Tikai tādēļ, lai nodrošinātu atbilstību valstij noteiktajam maksimālajam apjomam, kas paredzēts 40. panta 2. punktā, ja dalībvalsts izmanto šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā paredzēto iespēju, attiecīgā summa nav uzskatāma par daļu no valstij noteiktā maksimālā daudzuma atbilstoši šā panta 3. punktam.

7. Summas, kas minētas šā panta 6. punkta a) apakšpunktā, atbilst starpībai starp:

- a) valstij noteiktajiem maksimālajiem apjomiem, kas 2007. gadam noteikti Regulas (EK) 1782/2003 VIII vai VIIIa pielikumā pēc tam, kad ir piemērots šīs regulas 10. panta 1. punkts un Regulas (EK) Nr. 378/2007 4. panta 1. punkts un veikts samazinājums par 0,5 %; un
- b) vienotā maksājuma shēmas 2008. finanšu gada budžeta izpildē un maksājumiem, kas minēti Regulas (EK) No 1782/2003 III sadaļas 5. nodaļas 2. un 3. iedaļā par maksājumiem attiecībā uz 2007. gada samazināto maksimālo daudzumu, kas minēts šā punkta a) apakšpunktā.

Šī summa nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt 4 % no maksimālā apjoma, kas minēts šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā.

Jaunajām dalībvalstīm, kas 2007. gadā piemēro vienotā maksājuma shēmu, šo summu 2010. gadā reizina ar 1,75; 2011. gadā — ar 2; 2012. gadā — ar 2,25 un 2013. gadā un turpmāk — ar 2,5.

Pēc dalībvalsts lūguma Komisija noteiktās summas pārskata saskaņā ar šīs regulas 141. panta 2. punktā minēto procedūru un pamatojoties uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kas nosakāmi saskaņā ar šo pašu procedūru.

Tas, ka dalībvalstis izmanto šādas summas, neskar 8. panta piemērošanu.

8. Ar lēmumu, kas minēts šā panta 1. punktā, 68. panta 8. punktā un 131. panta 1. punktā, nosaka piemērojamos pasākumus un visu turpmāko īstenošanas kārtību, kura attiecas uz šīs nodaļas piemērošanu, tostarp apraksta nosacījumus tiesībām piemērot pasākumus, attiecīgo summu un atvēlamos finanšu resursus.

9. Jaunās dalībvalstis var pieņemt lēmumu piemērot šā panta 1., 2., 4., 5. un 6. punktu un 131. panta 1. punktu, pamatojoties uz attiecīgajai valstij noteikto maksimālo daudzumu,

a) kas paredzēts 2016. gadam attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju;

b) kas paredzēts 2013. gadam attiecībā uz citām jaunajām dalībvalstīm.

Tādā gadījumā 132. pantu nepiemēro pasākumiem, ko veic saskaņā ar šo pantu

70. pants

Ražas, dzīvnieku un augu apdrošināšana

1. Dalībvalstis var veikt finansiālus ieguldījumus iemaksās par ražas, dzīvnieku un augu apdrošināšanu pret ekonomiskiem zaudējumiem, ko radījuši nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi un dzīvnieku vai augu slimības vai kaitēkļu invāzija.

Šajā pantā:

a) "nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi" nozīmē laika apstākļus, kas pielīdzināmi dabas katastrofām, piemēram, sals, krusa, ledus, lietus vai sausums;

b) "dzīvnieku slimības" ir slimības, kas minētas Pasaules dzīvnieku veselības organizācijas izveidotajā dzīvnieku slimību sarakstā un /vai pielikumā Padomes Lēmumam 90/424/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par izdevumiem veterinārijas jomā ⁽¹⁾;

c) "ekonomiskie zaudējumi" nozīmē jebkuras papildu izmaksas, kas radušās lauksaimniekam, veicot ārkārtas pasākumus, lai samazinātu attiecīgā tirgus apgādi, vai jebkurus būtiskus produkcijas zaudējumus.

2. Finanšu ieguldījumu var piešķirt vienīgi par zaudējumiem, kurus izraisa nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi, dzīvnieku vai augu slimība vai kaitēkļu invāzija, kas iznīcina vairāk nekā 30 % no attiecīgā lauksaimnieka iepriekšējo trīs gadu vidējās gada produkcijas vai no trīs gadu vidējās produkcijas, pamatojoties uz

⁽¹⁾ OVL 224, 18.8.1990., 19. lpp.

iepriekšējo piecu gadu periodu un izslēdzot augstāko un zemāko rādītāju.

3. Katram lauksaimniekam piešķirtais finansiālais ieguldījums nepārsniedz 65 % no apdrošināšanas prēmijas.

Dalībvalstis var noteikt tās prēmijas lielumu, par kuru ir tiesības saņemt piemaksu, nosakot attiecīgu maksimālo apjomu.

4. Izmaksu segums par ražas un/vai dzīvnieku, un/vai augu apdrošināšanu ir pieejams tikai tad, ja nelabvēlīgu klimatisko apstākļu vai dzīvnieku vai augu slimības, vai kaitēkļu invāzijas fakti oficiāli atzinusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde.

Attiecīgā gadījumā dalībvalstis jau iepriekš var izstrādāt kritērijas, pamatojoties uz kuriem var pieņemt, ka šāda oficiāla fakta atzīšana ir notikusi.

5. Apdrošināšanas maksājumi kompensē ne vairāk kā kopējās šādu 1. punktā minēto zaudējumu aizstāšanas izmaksas un neietver prasību precizēt vai norādīt nākamās produkcijas veidu vai daudzumu.

6. Visas finanšu iemaksas tieši iemaksā attiecīgajam lauksaimniekam.

7. Dalībvalstu izmaksas par finansējuma piešķiršanu līdzfinansē no 69. panta 1. punktā minētajiem Kopienas fondiem 75 % apjomā no finanšu ieguldījuma.

Šā punkta pirmā daļa neskar dalībvalstu tiesības pilnīgi vai daļēji segt savu finansējuma daļu un daļu no lauksaimniekiem maksājamās apdrošināšanas prēmijas, attiecīgajās nozarēs pilnībā vai daļēji izmantojot kolektīvās atbildības obligātās shēmas. Tas ir iespējams, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1234/2007 125.l un 125.n pantu.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka tādus ekonomiskos zaudējumus, par kuriem pienākas kompensācija saskaņā ar citiem Kopienas noteikumiem, tostarp Regulas (EK) Nr. 1234/2007 44. pantu, un jebkādiem citiem veselības un veterinārijas vai augu veselības pasākumiem, nekompensē papildus saskaņā ar šā panta 1. punkta pirmo daļu.

9. Finansiālais ieguldījums nedrīkst radīt šķēršļus iekšējo apdrošināšanas pakalpojumu tirgus darbībai. Finansiālo ieguldījumu nedrīkst ierobežot līdz apdrošināšanai, ko nodrošina viena apdrošināšanas uzņēmēj sabiedrība vai uzņēmēj sabiedrību grupa vai uz ko attiecas nosacījums, ka apdrošināšanas līgums jāslēdz ar uzņēmēj sabiedrību, kas reģistrēta attiecīgajā dalībvalstī.

71. pants

Dzīvnieku un augu slimību un vides katastrofu gadījumā paredzētie kopfondi

1. Dalībvalstis, veicot iemaksas kopfondos, var paredzēt finansiālu kompensāciju, kas izmaksājama lauksaimniekiem par ekonomiskajiem zaudējumiem, ko radījis dzīvnieku vai augu slimību uzliesmojums vai vides katastrofa.

2. Šajā pantā:

a) "kopfonds" nozīmē dalībvalsts saskaņā ar saviem tiesību aktiem apstiprinātu shēmu, lai iesaistītie lauksaimnieki varētu apdrošināties; saskaņā ar šo shēmu šādiem lauksaimniekiem piešķir kompensācijas maksājumus, ja viņus skāruši ekonomiski zaudējumi, ko radījis dzīvnieku vai augu slimību uzliesmojums vai vides katastrofa;

b) "ekonomiskie zaudējumi" nozīmē jebkuras papildu izmaksas, kas radušās lauksaimniekam, veicot ārkārtas pasākumus, lai samazinātu attiecīgā tirgus apgādi, vai jebkurus būtiskus produkcijas zaudējumus;

c) "vides katastrofa" nozīmē īpašu piesārņojuma rašanos, vides kvalitātes pasliktināšanos, kas saistīts ar konkrētu notikumu, un kas notiek ierobežotā ģeogrāfiskā diapazonā. Tas neietver vispārēju vides apdraudējumu un tam nav saistība ar konkrētiem notikumiem, piemēram, klimata pārmaiņām vai skābo lietu.

3. Sakarā ar dzīvnieku slimībām finansiālo kompensāciju drīkst piešķirt tikai par tām slimībām, kas minētas Pasaules dzīvnieku veselības organizācijas dzīvnieku slimību sarakstā un/vai Lēmuma 90/424/EEK pielikumā.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka ekonomiskos zaudējumus, par kuriem pienākas finansiālā kompensācija saskaņā ar citiem Kopienas noteikumiem, tostarp Regulas (EK) Nr. 1234/2007 44. pantu, un jebkādiem citiem veselības un veterinārijas vai augu veselības aizsardzības pasākumiem papildus nekompensē, pamatojoties uz šā panta 1. punktu.

5. Kopfonds finansiālo kompensāciju izmaksā tieši iesaistītajiem lauksaimniekiem, kurus skāruši ekonomiskie zaudējumi.

Kopfonda izmaksātās finansiālās kompensācijas avots ir:

a) pamatkapitāls, ko iesaistītie un neiesaistītie lauksaimnieki vai citi lauksaimniecības produktu ražošanā iesaistītie uzņēmumi ieguldījuši fondā; vai

b) aizņēmumi, ko fonds izdarījis saskaņā ar komercnoteikumiem; un

c) jebkādas summas, kas atgūtas atbilstīgi 11. punktam.

Sākotnējo kapitālu nevar veidot publisks finansējums.

6. Finansiālie ieguldījumi, kas minēti 1. punktā, var attiekties uz:

a) administratīvajām izmaksām kopfonda izveidošanai, kas sadalītas maksimāli trim gadiem;

b) kapitāla un procentu atmaksai par aizņēmumiem, ko kopfonds izdarījis saskaņā ar komercnoteikumiem, lai izmaksātu lauksaimniekiem finansiālo kompensāciju;

c) summām, ko kopfonds lauksaimniekiem kā finansiālu kompensāciju izmaksājis no pamatkapitāla.

To komercaizņēmumu minimālo un maksimālo ilgumu, par kuriem ir tiesības pretendēt uz finansiālu atbalstu, nosaka Komisija saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru.

Ja finansiālā kompensācija izmaksāta no fonda saskaņā ar šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, publiskais finansiālais atbalsts jāsniedz atbilstīgi minimālā ilguma komerciālā aizņēmuma grafikam.

7. Finansiālais ieguldījums nepārsniedz 65 % no 6. punktā minētajām izmaksām. Izmaksas, ko nesedz finansiālie ieguldījumi, jāsedz iesaistītajiem lauksaimniekiem.

Dalībvalstis var ierobežot izmaksas, par kurām ir tiesības uz finansiālo ieguldījumu, piemērojot:

a) katram fondam maksimālo apjomu;

b) katrai vienībai attiecīgu maksimālo apjomu.

8. Dalībvalstu izmaksas par finansējuma piešķiršanu līdzfinansē Kopiena no 69. panta 1. punktā minētajiem fondiem 75 % apjomā.

Šā punkta pirmā daļa neskar dalībvalstu tiesības pilnīgi vai daļēji segt savu un/vai iesaistīto lauksaimnieku finansējuma daļu, attiecīgajās nozarēs izmantojot kolektīvās atbildības obligātās shēmas. Tas ir iespējams, neskarot uz Regulas (EK) Nr. 1234/2007 125.l un 125.n pantu.

9. Dalībvalstis nosaka noteikumus kopfonda izveidošanai un pārvaldībai, jo īpaši attiecībā uz kompensācijas maksājumu piešķiršanu lauksaimniekiem krīzes gadījumā vai šo noteikumu ievērošanas pārvaldībai un kontrolei.

10. Dalībvalstis iesniedz Komisijai gada ziņojumu par šā panta īstenošanu. Šā ziņojuma formu, saturu, grafiku un termiņus nosaka Komisija saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru.

11. Ja saskaņā ar šo pantu lauksaimniekam no savstarpējā fonda piešķir finansiālu kompensāciju, likumīgās tiesības uz zaudējumu atgūšanu par kompensētiem ekonomiskiem zaudējumiem, kas lauksaimniekam var būt pret trešo pusi saskaņā ar jebkuru no Kopienas vai valsts tiesību aktu noteikumiem, nodod savstarpējā fondā saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts paredzētiem noteikumiem.

72. pants

Pārejas noteikumi

1. Ja dalībvalsts piemēro Regulas (EK) Nr. 1782/2003 69. pantu, maksājumus, kas saglabāti saskaņā ar minēto pantu, integrē vienotā maksājuma shēmā atbilstīgi šīs regulas 65. pantam.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, ja dalībvalsts, kas piemēroja Regulas (EK) Nr. 1782/2003 69. pantu, pieņem lēmumu piemērot šajā nodaļā paredzēto īpašo atbalstu, tā var izmantot maksājumus, kas saglabāti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 69. pantu, lai segtu šīs regulas 69. panta 6. punktā minētos vajadzīgos līdzekļus. Ja 69. panta 6. punktā minētie līdzekļi ir mazāki par maksājumiem, kas saglabāti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 69. pantu, maksājumu atšķirību integrē vienotā maksājuma shēmā atbilstīgi šīs regulas 65. pantam.

3. Ja dalībvalsts, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 69. pantu piemēroja ar šo nodaļu nesaderīgus pasākumus, pieņem lēmumu piemērot šajā nodaļā paredzēto īpašo atbalstu, tā līdz 2009. gada 1. augustam var pieņemt lēmumu 2010., 2011. un 2012. gadā saskaņā ar šīs regulas 68. pantu piemērot pasākumus, par kuriem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 69. pantu un tās īstenošanas noteikumiem paziņots Komisijai. Atkāpjoties no 69. panta 4. punkta, kopējo atbalstu saskaņā ar 68. panta 1. punkta a), b) un e) apakšpunktu var ierobežot, nosakot attiecīgā valstij robežvērtību atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 69. pantam.

Šādā gadījumā dalībvalstis līdz 2009. gada 1. augustam var arī pieņemt lēmumu šādus pasākumus katru gadu pielāgot, lai tie atbilstu šajā nodaļā minētajām prasībām. Ja dalībvalsts pieņem lēmumu neveikt atbilstošus pasākumus, attiecīgos maksājumus integrē vienotā maksājuma shēmā atbilstīgi 65. pantam.

4. Dalībvalstis var no 2009. gada piešķirt šajā nodaļā paredzēto atbalstu ar nosacījumu, ka, atkāpjoties no 69. panta 6. punkta, tās finansē atbalsta pasākumus, kas minēti 68. panta 1. punktā, vienīgi ar maksājumiem no valsts rezerves un ka valsts noteikumi ir stājušies spēkā līdz termiņam, kurš dalībvalstij jānosaka attiecībā uz atbalsta pieteikumu iesniegšanu.

IV SADAĻA

CITAS ATBALSTA SHĒMAS

1. NODAĻA

KOPIENAS ATBALSTA SHĒMAS

1. IEDAĻA

KULTŪRATKARĪGAIS MAKSĀJUMS PAR RĪSIEM

73. pants

Darbības joma

2009., 2010. un 2011. gadā atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kas audzē rīsus, uz kuriem attiecas KN kods 1006 10, ievērojot šajā iedaļā (kultūratkarīgais maksājums par rīsiem) paredzētos nosacījumus.

74. pants

Atbalsta nosacījumi un apmērs

1. Kultūratkarīgo maksājumu par rīsiem atbalstu piešķir par hektāru zemes, kura apsēta ar rīsiem un uz kuras kultūraugus saglabā vismaz līdz ziedēšanas sākumam parastos augšanas apstākļos.

Par kultūraugiem, ko audzē pilnībā apsētās platībās un ko audzē saskaņā ar vietējiem standartiem, bet kas nesasniedz ziedēšanas posmu ārkārtas laika apstākļu dēļ, kurus atzinusi attiecīgā dalībvalsts, tomēr saglabājas tiesības pretendēt uz atbalstu, ja konkrētās platības neizmanto nevienam citam nolūkam līdz minētajam audzēšanas posmam.

2. Kultūratkarīgā maksājuma par rīsiem apjoms atbilstīgi ražām attiecīgajās dalībvalstīs ir šāds:

Dalībvalsts	EUR/ha
Bulgārija	345,255
Grieķija	561,00
Spānija	476,25
Francija	
— valsts pamatteritorija	411,75
— Francijas Gviāna	563,25
Itālija	453,00
Ungārija	232,50
Portugāle	453,75
Rumānija	126,075

75. pants

Platības

Ar šo tiek noteiktas šādas pamatplatības katrai ražotājai dalībvalstij:

Dalībvalsts	Pamatplatība (ha)
Bulgārija	4 166
Griekija	20 333
Spānija	104 973
Francija	
— valsts pamatteritorija	19 050
— tikai 2009. gadā, Francijas Gviāna	4 190
Itālija	219 588
Ungārija	3 222
Portugāle	24 667
Rumānija	500

Dalībvalsts savu pamatplatību vai pamatplatības var sadalīt pamata apakšplatībās atbilstīgi objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

76. pants

Platību limita pārsniegšana

1. Ja dalībvalstī risu audzēšanai nodotā platība konkrētā gadā pārsniedz 75. pantā noteikto pamatplatību, katra lauksaimnieka platību, par kuru pieprasīts kultūratkarīgais maksājums par risiem, attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

2. Ja dalībvalsts savu pamatplatību vai pamatplatības sadala pamata apakšplatībās, 1. punktā paredzēto samazinājumu piemēro tikai tiem lauksaimniekiem, kas atrodas pamata apakšplatībās, kurās pamata apakšplatību ierobežojums ir pārsniegts. Platību samazina tad, ja attiecīgajā dalībvalstī platības, kas atrodas pamata apakšplatībās, kurās pamata apakšplatību ierobežojums nav sasniegts, ir atkārtoti pārdalītas pamata apakšplatībās, kurās pamata apakšplatību ierobežojums ir pārsniegts.

2. IEDAĻA

ATBALSTS CIETES KARTUPEĻU AUDZĒTĀJIEM

77. pants

Atbalsta darbības joma un apmērs

Saskaņā ar šajā iedaļā paredzētajiem nosacījumiem 2009./2010., 2010./2011. un 2011./2012. tirdzniecības gadā atbalstu piešķir

lauksaimniekiem, kuri audzē kartupeļus, kas paredzēti kartupeļu cietes ražošanai ("atbalsts cietes kartupeļu audzētājiem").

Atbalsta summa ir EUR 66,32 par kartupeļu daudzumu, kas vajadzīgs, lai iegūtu vienu tonnu cietes.

Šo summu pielāgo atbilstīgi cietes saturam kartupeļos.

78. pants

Nosacījumi

Atbalstu cietes kartupeļu audzētājiem maksā tikai par kartupeļu daudzumu, uz ko attiecas audzēšanas līgums starp kartupeļu audzētāju un cietes kartupeļu ražotāju, tās kvotas ietvaros, kura piešķirta cietes kartupeļu ražotājiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 84.a. panta 2. punktu.

3. IEDAĻA

PIEMAKSAS PROTEĪNA KULTŪRĀM

79. pants

Darbības joma

2009., 2010. un 2011. gadā atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kuri ražo proteīnaugus saskaņā ar šajā nodaļā ("piemaksas proteīna kultūrām") paredzētajiem nosacījumiem.

Proteīnaugi ir arī:

- zirņi, uz kuriem attiecas KN kods 0713 10;
- sīkgraudu pupas, uz kurām attiecas KN kods 0713 50;
- saldā (lopbarības) lupīna, uz kuru attiecas KN kods ex 1209 29 50.

80. pants

Atbalsta apjoms un tiesības pretendēt uz atbalstu

Piemaksas proteīna kultūrām ir EUR 55,57 par hektāru proteīnaugu, kuru raža novākta pēc posma, kurā notikusi nogatavināšana ar pienskābi.

Par kultūraugiem, ko audzē pilnībā apsētās platībās un ko kultivē saskaņā ar vietējiem standartiem, bet kas nesasniedz posmu, kurā notiek nogatavināšana ar pienskābi, ārkārtas laika apstākļu dēļ, ko atzinusi attiecīgā dalībvalsts, tomēr saglabājas tiesības pretendēt uz piemaksas proteīna kultūrām, ja konkrētās platības neizmanto nevienam citam nolūkam līdz minētajam audzēšanas posmam.

81. pants

Zona

1. Ar šo nosaka maksimālo garantēto platību 1 648 000 ha apjomā, par kuru var piešķirt piemaksas proteīna kultūrām.

2. Ja platība, par ko pieprasa piemaksas proteīna kultūrām, pārsniedz maksimālo garantēto platību, tad katra lauksaimnieka platību, par kuru pieprasītas piemaksas proteīna kultūrām, attiecīgajā gadā proporcionāli samazina saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Ja saskaņā ar 67. pantu dalībvalsts izlemj šajā nodaļā paredzētās proteīnaugu piemaksas shēmas iekļaut 2010. vai 2011. gada vienotā maksājuma shēmā, Komisija saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru samazina maksimāli garantēto platību, kas minēta šā panta 1. punktā, proporcionāli proteīnaugu apjomiem, kas uzrādīti dalībvalstij XII pielikumā.

4. SADAĻA

PLATĪBU MAKSĀJUMI RIEKSTIEM

82. pants

Kopienas platību maksājumi riekstiem

1. 2009., 2010. un 2011. gadā Kopienas atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kuri ražo riekstus saskaņā ar šajā nodaļā ("platību maksājumi riekstiem") paredzētajiem nosacījumiem.

Rieksti ir arī:

- mandeles, uz kurām attiecas KN kodi 0802 11 un 0802 12;
- lazdu rieksti vai dižlazdu rieksti, uz kuriem attiecas KN kodi 0802 21 un 0802 22;
- valrieksti, uz kuriem attiecas KN kodi 0802 31 un 0802 32;
- pistācijas, uz kurām attiecas KN kods 0802 50;
- ceratoniju augļi, uz kuriem attiecas KN kods 1212 10 10.

2. Dalībvalstis var piešķirt atšķirīgu platību maksājumu riekstiem atkarībā no produktiem vai palielinot vai samazinot valsts garantētās platības, kas noteiktas 83. panta 3. punktā. Katrā dalībvalstī konkrētā gadā piešķirtā platību maksājumu riekstiem kopējā summa tomēr nav lielāka par maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts 83. panta 4. punktā.

83. pants

Platības

1. Dalībvalstis piešķir Kopienas platību maksājumu riekstiem tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežās, ko aprēķina, reizinot attiecīgās valsts garantētās platības hektāru skaitu, kā noteikts 3. punktā, ar vidējo summu EUR 120,75.

2. Ar šo nosaka maksimālo garantēto platību 829 229 ha apjomā.

3. Maksimālo garantēto platību, kas minēta 2. punktā, sadala šādās valsts garantētajās platībās:

Dalībvalsts	VGP (ha)
Beļģija	100
Bulgārija	11 984
Vācija	1 500
Grieķija	41 100
Spānija	568 200
Francija	17 300
Itālija	130 100
Kipra	5 100
Luksemburga	100
Ungārija	2 900
Nīderlande	100
Austrija	100
Polija	4 200
Portugāle	41 300
Rumānija	1 645
Slovēnija	300
Slovākija	3 100
Apvienotā Karaliste	100

4. Dalībvalstis var savu valsts garantēto platību sīkāk sadalīt pamata apakšplatībās saskaņā ar objektīviem kritērijiem, jo īpaši reģionālā līmenī vai saistībā ar ražošanu.

84. pants

Pamata apakšplatību limita pārsniegšana

Ja dalībvalsts savu valsts garantēto platību sīkāk sadala pamata apakšplatībās un ja tiek pārsniegts ierobežojums vienai vai vairākām pamata apakšplatībām, tad katra lauksaimnieka platību, par kuru pieprasa Kopienas platībmaksājumu riekstiem, attiecīgajā gadā proporcionāli samazina lauksaimniekiem, kas atrodas tajās pamata apakšplatībās, kurās noteiktie ierobežojumi ir pārsniegti. Platību samazina tad, ja attiecīgajā dalībvalstī platības, kas atrodas pamata apakšplatībās, kurās nav pārsniegti pamata apakšplatības ierobežojumi, ir atkārtoti pārdalītas pamata apakšplatībās, kurās ir pārsniegti pamata apakšplatības ierobežojumi.

85. pants

Atbalsta piešķiršanas nosacījumi

1. Platībmaksājums riekstiem ir jo īpaši atkarīgs no minimālā zemes gabala izmēra un koku blīvuma.

2. Dalībvalstis var attiecināt uz platību maksājumu riekstiem piešķiršanu nosacījumu, ka to piešķir lauksaimniekiem, kas ir tādas ražotāju organizācijas biedri, kura atzīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 125.b pantu.

3. Ja piemēro 2. punktu, dalībvalstis var nolemt, ka platību maksājumu riekstiem veic atzītai ražotāju organizācijai savu locekļu vārdā. Šajā gadījumā atbalsta apjomu, ko saņem ražotāju organizācijas, izmaksā to locekļiem. Dalībvalstis tomēr var atļaut ražotāju organizācijai, kā kompensāciju par tās locekļiem sniegtajiem pakalpojumiem, samazināt platību maksājuma riekstiem summu maksimāli par 2 %.

86. pants

Valsts atbalsts

1. Dalībvalstis var papildus platību maksājumam riekstiem piešķirt valsts atbalstu, kas nepārsniedz EUR 120,75 par hektāru gadā.

2. Valsts atbalstu var izmaksāt tikai par tām platībām, par kurām saņem platību maksājumu riekstiem.

3. Dalībvalstis var attiecināt uz valsts atbalsta piešķiršanu nosacījumu, ka to piešķir lauksaimniekiem, kas ir tādas ražotāju organizācijas biedri, kura atzīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 125.b pantu.

5. SADAĻA

PALĪDZĪBA SĒKLĀM

87. pants

Atbalsts

1. Saskaņā ar šajā sadaļā paredzētajiem nosacījumiem 2009., 2010. un 2011. gadā dalībvalstis, kas piemērojušas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 70. pantu un neizmanto šīs regulas 67. pantā paredzēto iespēju, katru gadu piešķir šīs regulas XIII pielikumā izklāstītos atbalstus par vienas vai vairāku minētajā pielikumā uzskaitīto sugu pamatsēklu vai sertificēto sēklu ražošanu ("atbalsts sēklām").

2. Gadījumā, ja sertifikācijai pieņemtu platību, par ko pieprasīts atbalsts sēklām, izmanto arī, lai pieprasītu atbalstu saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu, atbalsta apjomu sēklām, izņemot XIII pielikuma 1. un 2. punktā minēto sugu sēklas, samazina, bet ne līdz mazākai summai kā nulle, par to atbalsta apjomu saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu, kas konkrētā gadā jāpiešķir par attiecīgo platību.

3. Pieprasītā atbalsta sēklām apjoms nepārsniedz maksimāli pieļaujamos daudzumus, ko Komisija noteikusi saskaņā ar šīs regulas 141. panta 2. punktā minēto procedūru un atbilstoši atbalsta attiecīgo sugu sēklām daļai šīs regulas 40. pantā minētajā valstij noteiktajā maksimālajā apjomā, kā noteikts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 64. panta 2. punktu ("atbalsta sēklām maksimums"). Taču jaunajām dalībvalstīm šis atbalsta

sēklām maksimums atbilst šīs regulas XIV pielikumā minētajiem apjomiem.

Ja pieprasītā atbalsta sēklām kopējā summa pārsniedz Komisijas noteikto atbalsta sēklām maksimumu, atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

4. *Cannabis sativa* L. kaņepju šķirnes, par kurām maksājams šajā pantā paredzētais atbalsts sēklām, nosaka saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru.

6. IEDAĻA

KULTŪRATKARĪGAIS MAKSĀJUMS PAR KOKVILNU

88. pants

Darbības joma

Atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kas audzē kokvilnu, kuras KN kods ir 5201 00, ievērojot šajā iedaļā paredzētos nosacījumus ("kultūratkarīgais maksājums par kokvilnu").

89. pants

Tiesības uz atbalstu

1. Kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu piešķir par hektāru, kas apsēts ar kokvilnu un par kuru var pretendēt uz atbalstu. Lai varētu pretendēt uz atbalstu, platībai ir jāatrodas uz lauksaimniecības zemes, ko dalībvalsts ir atļāvusi izmantot kokvilnas audzēšanai, tai jābūt apsētai ar atļautajām šķirnēm un faktiski novāktai normālos audzēšanas apstākļos.

Kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu piešķir par labu un tirdzniecības prasībām atbilstošas kvalitātes kokvilnu.

2. Dalībvalstis atļauj izmantot šā panta 1. punktā minēto zemi un šķirnes saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem un nosacījumiem, kas pieņemti atbilstīgi 141. panta 2. punktā minētajai procedūrai.

90. pants

Pamatplatības, noteiktā raža un pamatsummas

1. Ar šo tiek noteiktas šādas valsts pamatplatības:

- Bulgārija: 3 342 ha,
- Grieķija: 250 000 ha,
- Spānija: 48 000 ha,
- Portugāle: 360 ha.

2. Ar šo tiek noteiktas šādas atskaites periodā noteiktās ražas:

- Bulgārija: 1,2 tonnas/ha,
- Grieķija: 3,2 tonnas/ha,
- Spānija: 3,5 tonnas/ha,
- Portugāle: 2,2 tonnas/ha.

3. Atbalsta summu par hektāru, kas atbilst atbalsta saņemšanas kritērijiem aprēķina, 2. punktā minēto ražu reizinot ar šādām pamatsummām:

- Bulgārija: EUR 671,33,
- Grieķija: EUR 251,75,
- Spānija: EUR 400,00,
- Portugāle: EUR 252,73.

4. Ja attiecīgajā dalībvalstī un attiecīgajā gadā platība, kas atbilst atbalsta piešķiršanas kritērijiem un kurā audzē kokvilnu, pārsniedz 1. punktā noteikto pamatplatību, 3. punktā paredzēto atbalstu šai dalībvalstij samazina proporcionāli pārsniegtajai pamatplatībai.

5. Saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka šķī izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai.

91. pants

Apstiprinātās starpnozaru organizācijas

1. Šajā iedaļā "apstiprināta starpnozaru organizācija" ir juridiska persona, ko veido kokvilnas audzētāji un vismaz viens kokvilnas attīrītājs, – tā veic šādas darbības:

- a) palīdz labāk koordinēt veidu, kādā kokvilna nonāk tirgū, jo īpaši, veicot pētījumus un tirgus izpēti;
- b) izstrādā standarta līgumu veidlapas atbilstoši Kopienas noteikumiem;
- c) orientē ražošanu uz tādiem produktiem, kas ir labāk piemēroti tirgus vajadzībām un patērētāju prasībām, jo īpaši attiecībā uz kvalitāti un patērētāju aizsardzību;
- d) atjaunina ražošanas metodes un līdzekļus, lai uzlabotu produkta kvalitāti;
- e) izstrādā tirgus stratēģijas, lai veicinātu kokvilnas noietu, izmantojot kvalitātes sertifikācijas shēmas.

2. Dalībvalsts, kokvilnas attīrītāji veic uzņēmējdarbību, apstiprina starpnozaru organizācijas, kas atbilst kritērijiem, kurus pieņem saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru.

92. pants

Atbalsta maksājums

1. Lauksaimniekiem saskaņā ar 90. pantu kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu piešķir par hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

2. Lauksaimniekiem, kas ir apstiprinātas starpnozaru organizācijas dalībnieki, piešķir kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu, kura summa palielināta par EUR 2, piešķir par hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, ņemot vērā 90. panta 1. punktā noteikto pamatplatību.

7. IEDAĻA

ATBALSTS CUKURBIEŠU UN CUKURNIEDRU AUDZĒTĀJIEM

93. pants

Darbības joma

1. Dalībvalstīs, kuras piešķirušas Regulas (EK) Nr. 320/2006 3. pantā paredzēto pārstrukturēšanas atbalstu vismaz 50 % apjomā no cukura kvotas, kas noteikta III pielikumā Padomes Regulai (EK) Nr. 318/2006 (2006. gada 20. februāris) par cukura tirgu kopīgu organizāciju⁽¹⁾, saskaņā ar šajā iedaļā paredzētajiem nosacījumiem piešķir atbalstu cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem.

2. Atbalstu cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem piešķir ne ilgāk par pieciem secīgiem gadiem, sākot ar to tirdzniecības gadu, kurā ir sasniegta 1. punktā minētā 50 % robežvērtība, bet ne ilgāk kā līdz 2013/2014. tirdzniecības gadam, ieskaitot.

94. pants

Nosacījumi

Atbalstu cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem piešķir par to kvotas cukura daudzumu, kas iegūts no cukurbietēm vai cukurniedrēm un piegādāts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 50. pantu noslēgtajiem līgumiem.

95. pants

Atbalsta apmērs

Atbalsta cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem apjomu izsaka par tonnu standarta kvalitātes baltā cukura. Atbalsta summa ir vienāda ar pusi no summas, kas iegūta, dalot šīs regulas XV pielikumā attiecīgajai dalībvalstij atbilstošajam gadam minēto maksimālo apjomu ar kopējo cukura un inulīna sīrupa kvotu, kas 2006. gada 20. februārī noteikta Regulas (EK) Nr. 318/2006 III pielikumā.

Šīs regulas 121. un 132. pantu nepiemēro atbalstam cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem — tas neattiecas uz Bulgāriju un Rumāniju.

⁽¹⁾ OV L 58, 28.2.2006., 1. lpp.

8. IEDAĻA

PĀREJAS POSMA MAKSĀJUMI PAR AUGĻIEM UN DĀRZEŅIEM

96. pants

Platībatkarīgais pārejas atbalsts

1. Ja 54. panta 1. punktu vai 128. panta 1. punktu piemēro laikposmā, kas paredzēts šajos noteikumos, tad saskaņā ar šajā iedaļā paredzētajiem nosacījumiem platībatkarīgo pārejas atbalstu var piešķirt lauksaimniekiem, kas audzē tomātus, kurus piegādā pārstrādei.

2. Ja 54. panta 2. punktu vai 128. panta 2. punktu piemēro laikposmā, kas paredzēts šajos noteikumos, tad saskaņā ar šajā iedaļā paredzētajiem nosacījumiem platībatkarīgo pārejas atbalstu var piešķirt lauksaimniekiem, kas ražo vienu vai vairākus augļu un dārzeņu produktus, kuri uzskaitīti 54. panta 2. punkta trešajā daļā, kā to noteikušas dalībvalstis, un kurus piegādā pārstrādei.

97. pants

Atbalsta summa un tiesības saņemt atbalstu

1. Dalībvalstis, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, nosaka atbalsta apmērus par katru hektāru, kur audzē tomātus un 54. panta 2. punkta trešajā daļā uzskaitītos augļus un dārzeņus.

2. Šā panta 1. punktā paredzēto maksājumu kopsumma nekādā gadījumā nepārsniedz maksimāli pieļaujamo lielumu, kas noteikts saskaņā ar 51. panta 2. punktu vai 128. pantu.

3. Šā panta 1. punktā paredzēto atbalstu piešķir vienīgi par platībām, kuru ražu ar līgumu paredz pārstrādei vienā no produktiem, kas uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 1234/2007 1. panta 1. punkta j) apakšpunktā.

4. Dalībvalstis uz šā panta 1. punktā paredzētā atbalsta piešķiršanu var attiecināt papildu mērķus un nediskriminējošus kritērijus, tostarp nosacījumu, ka lauksaimnieks ir atzītas ražotāju organizācijas vai ražotāju grupas biedrs Regulas (EK) Nr. 1234/2007 125.b vai 125.e panta nozīmē.

9. IEDAĻA

PĀREJAS POSMA MAKSĀJUMI PAR MĪKSTAJIEM AUGĻIEM

98. pants

Maksājumi par mīkstajiem augļiem

1. Platībatkarīgo pārejas atbalstu laikposmā, kas beidzas 2011. gada 31. decembrī, saskaņā ar šajā iedaļā paredzētajiem nosacījumiem piešķir zemeņu ražotājiem par ar KN kodu 0810 10 00 un par avenēm ar KN kodu 0810 20 10, kuras piegādā pārstrādei ("pārejas posma maksājums par mīkstajiem augļiem").

2. Pārejas posma maksājumu par mīkstajiem augļiem piešķir vienīgi par platībām, kuru ražu ar līgumu paredz pārstrādei vienā no produktiem, kas uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 1234/2007 1. panta 1. punkta j) apakšpunktā.

3. Pārejas posma maksājuma par mīkstajiem augļiem summa ir EUR 230/ha.

4. Dalībvalstis papildus pārejas posma maksājumam par mīkstajiem augļiem var maksāt valsts atbalstu. Kopienas un valsts atbalsta kopsumma nepārsniedz EUR 400 par hektāru.

5. Pārejas posma maksājumu par mīkstajiem augļiem maksā tikai par valstij maksimāli garantētajām platībām, kas dalībvalstīm noteiktas šādi:

Dalībvalsts	Maksimālās garantētās platības (ha)
Bulgārija	2 400
Ungārija	1 700
Latvija	400
Lietuva	600
Polija	48 000

Ja kādā noteiktā dalībvalstī noteiktā gadā to platību apjoms, par kurām ir tiesības saņemt atbalstu, pārsniedz valstij maksimāli garantētās platības, tad 3. punktā minētā pārejas posma maksājuma par mīkstajiem augļiem summa tiek samazināta proporcionāli lielumam, par kādu tiek pārsniegtas valstij maksimāli garantētās platības.

6. Pārejas posma maksājumiem par mīkstajiem augļiem nepiemēro 121. un 132. pantu.

10. IEDAĻA

PIEMAKSA AITU UN KAZU GAĻAS NOZARĒ

99. pants

Darbības joma

Ja šajā regulā nav paredzēts citādi, tad gadījumā, ja piemēro 52. pantu, dalībvalstis katru gadu piešķir piemaksas vai papildu piemaksas lauksaimniekiem, kuri audzē aitas un kazas, ievērojot šajā iedaļā paredzētos nosacījumus.

100. pants

Definīcijas

Šajā iedaļā piemēro šādas definīcijas:

a) "aita reproduktīvā vecumā" ir jebkurš aitu sugas sieviešu kārtas dzīvnieks, kas ir atnesies vismaz vienu reizi vai kas ir vismaz vienu gadu vecs;

b) "kaza reproduktīvā vecumā" ir jebkurš kazu sugas sieviešu kārtas dzīvnieks, kas ir atnesies vismaz vienu reizi vai kas ir vismaz vienu gadu vecs.

101. pants

Piemaksa par aitām un kazām reproduktīvā vecumā

1. Lauksaimnieks, kurš savā lauku saimniecībā tur aitas reproduktīvā vecumā, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksu par tādu aitu turēšanu ("piemaksa par aitām reproduktīvā vecumā").

2. Lauksaimnieks, kurš savā saimniecībā tur kazas reproduktīvā vecumā, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksu par tādu kazu turēšanu ("piemaksa par kazām reproduktīvā vecumā"). Minēto piemaksu piešķir lauksaimniekiem noteiktās platībās, kur audzēšana atbilst šādiem diviem kritērijiem:

a) kazu audzēšana ir galvenokārt vērsta uz kazu gaļas ražošanu;

b) kazu un aitu audzēšanas veids pēc būtības ir līdzīgs.

Minēto platību sarakstu izveido saskaņā ar procedūru, kas minēta 141. panta 2. punktā.

3. Piemaksu par aitām reproduktīvā vecumā un piemaksu par kazām reproduktīvā vecumā piešķir kā ikgadēju maksājumu katram lauksaimniekam par dzīvnieku, kas atbilst piemaksas saņemšanas kritērijiem, kalendārā gadā, ievērojot individuālo maksimāli pieļaujamo lielumu. Minimālo dzīvnieku skaitu, attiecībā uz kuriem iesniedz piemaksas pieteikumu, nosaka dalībvalsts. Minētais minimums nav mazāks par desmit vai lielāks par 50.

4. Piemaksas apjoms par vienu aitu reproduktīvā vecumā ir EUR 21. Tomēr lauksaimniekiem, kas tirgo aitas pienu vai produktus, kuru pamatā ir aitas piens, piemaksa par vienu aitu reproduktīvā vecumā ir EUR 16,8.

5. Piemaksas apjoms par vienu kazu reproduktīvā vecumā ir EUR 16,8.

102. pants

Papildpiemaksa

1. Papildpiemaksu izmaksā lauksaimniekiem, kas atrodas apgabalos, kur aitu un kazu audzēšana ir tradicionāla nodarbe vai dod ievērojamu ieguldījumu lauku ekonomikā. Šādus apgabalus nosaka dalībvalstis. Jebkurā gadījumā papildpiemaksu piešķir tikai tiem lauksaimniekiem, kuru saimniecībā vismaz 50 % no platības, ko izmanto lauksaimniecībai, atrodas mazāk labvēlīgos apgabalos, kuri noteikti atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1257/1999.

2. Papildpiemaksu piešķir arī tiem lauksaimniekiem, kuri veic dzīvnieku pārvietošanu, ja:

a) vismaz 90 % dzīvnieku, par kuriem ir iesniegts piemaksas pieteikums, ir vesti uz ganībām vismaz 90 dienas pēc kārtas apgabalā, kas atbilst piemaksas saņemšanas kritērijiem un kas noteikts saskaņā ar 1. punktu;

b) lauku saimniecība atrodas precīzi noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā, par kuru dalībvalsts ir apstiprinājusi, ka dzīvnieku pārvietošana ir tradicionāla aitu un/vai kazu audzēšanas prakse un ka minētā dzīvnieku pārvietošana ir nepieciešama pietiekama rupjās lopbarības daudzuma trūkuma dēļ pārvietošanas perioda laikā.

3. Papildpiemaksas apjoms ir EUR 7 par aitu reproduktīvā vecumā un par kazu reproduktīvā vecumā. Papildpiemaksu piešķir saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem, kas paredzēti piemaksas piešķiršanai par aitu reproduktīvā vecumā un par kazu reproduktīvā vecumā.

103. pants

Kopīgi piemaksu noteikumi

1. Piemaksas izmaksā saņēmējiem lauksaimniekiem, ņemot vērā to aitu un/vai kazu skaitu, kas ir reproduktīvā vecumā un kas turētas saimniecībā noteiktu minimālo laiku, kas jānosaka saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Lai varētu pretendēt uz piemaksu, dzīvniekam ir jābūt identificētam un reģistrētam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 21/2004.

104. pants

Individuālie ierobežojumi

1. Individuālais maksimāli pieļaujama daudzums lauksaimniekam atbilstīgi 101. panta 3. punktam 2009. gada 1. janvārī ir vienāds ar to tiesību uz piemaksu skaitu, kas viņam bija 2008. gada 31. decembrī saskaņā ar attiecīgajiem Kapienas noteikumiem.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka piemaksu tiesību summa to teritorijā nepārsniedz valstij noteiktos maksimāli pieļaujamus daudzumus, kas izklāstīti 4. punktā, un ka var saglabāt valsts rezerves, kas minētas 106. pantā.

Pēc vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanas perioda beigām atbilstīgi 122. pantam un, ja piemēro 52. panta prasības, individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu piešķiršanu ražotājiem un valsts rezerves izveidošanu, kā minēts 106. pantā, veic ne vēlāk kā līdz pirmā vienotā maksājuma shēmas piemērošanas gada beigām.

3. Atceļ tiesības uz piemaksu, kas atsauktas atbilstīgi pasākumiem, kuri veikti saskaņā ar 2. punkta pirmo daļu.

4. Piemēro šādus valstij noteiktos maksimālos apjomus:

Dalībvalsts	Valstij noteiktais maksimālais apjoms
Bulgārija	2 058 483
Čehijas Republika	66 733
Dānija	104 000
Igaunija	48 000
Spānija	19 580 000
Francija	7 842 000
Kipra	472 401
Latvija	18 437
Lietuva	17 304
Ungārija	1 146 000
Polija	335 880
Portugāle	2 690 000
Rumānija	5 880 620
Slovēnija	84 909
Slovākija	305 756
Somija	80 000
Kopā	40 730 523

105. pants

Tiesību uz piemaksu nodošana

1. Ja lauksaimnieks pārdod vai citādā veidā nodod savu lauku saimniecību, viņš drīkst nodot visas savas piemaksu tiesības personai, kas pārņem viņa saimniecību.

2. Lauksaimnieks drīkst arī pilnīgi vai daļēji nodot savas tiesības citiem lauksaimniekiem, nenododot savu saimniecību.

Ja tiek nodotas tiesības uz piemaksu, nenododot pašu saimniecību, daļa no nodotajām tiesībām uz piemaksu, kas nepārsniedz 15 %, bez kompensācijas maksājuma tiek ieskaitīta tās dalībvalsts valsts rezervē, kurā atrodas saimniecība, lai to atkārtoti sadalītu bez maksas.

Dalībvalstis var nopirkt piemaksas tiesības no lauksaimniekiem, kuri labprātīgi piekrit pilnībā vai daļēji nodot savas tiesības. Tāda

gadījumā maksājumus par minēto tiesību iegādi attiecīgajiem lauksaimniekiem var izdarīt no valsts budžeta.

Atkāpjoties no 1. punkta un attiecīgi pamatotos apstākļos, dalībvalstis var paredzēt, ka lauku saimniecības pārdošanas vai citas nodošanas gadījumā tiesību nodošana notiek ar valsts rezerves starpniecību.

3. Dalībvalstis par veikt vajadzīgos pasākumus, lai novērstu, ka piemaksas tiesības tiek nodotas ārpus paaugstināta riska zonām vai reģioniem, kuros aitu audzēšanai ir īpaša nozīme vietējā ekonomikā.

4. Līdz dienai, ko dalībvalstis noteiks, tās var atļaut pagaidām nodot to daļu no tiesībām uz piemaksu, ko lauksaimnieks, kuram tās ir, nav paredzējis izmantot.

106. pants

Valsts rezerve

1. Katra dalībvalsts saglabā tiesību uz piemaksu valsts rezervi.

2. Jebkuras tiesības uz piemaksu, kas ir atsauktas, ievērojot 105. panta 2. punktu vai citus Kopienas noteikumus, pievieno valsts rezervi.

3. Dalībvalstis valsts rezervju robežās var sadalīt lauksaimniekiem piemaksas tiesības. Veicot sadali, tās īpaši dod priekšroku jaunienācējiem, jaunajiem lauksaimniekiem vai citiem prioritārajiem lauksaimniekiem.

107. pants

Maksimālais apjoms

Katras pieprasītās piemaksas summa nepārsniedz maksimālo apjomu, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 51. panta 2. punktu.

Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimālo apjomu, atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

11. IEDAĻA

MAKSĀJUMI PAR LIELLOPU UN TEĻA GAĻU

108. pants

Darbības joma

Ja piemēro 53. pantu, dalībvalstis, ievērojot šajā iedaļā izklāstītos nosacījumus, un ja vien šajā Regulā nav paredzēts citādi, piešķir papildu maksājumu vai maksājumus, ko attiecīgā dalībvalsts izvēlējusies atbilstīgi minētajam pantam.

109. pants

Definīcijas

Šajā iedaļā piemēro šādas definīcijas:

- a) "reģions" ir dalībvalsts vai dalībvalsts reģions pēc konkrētās dalībvalsts izvēles;
- b) "bullis" ir nekastrēts vīriešu kārtas liellops;
- c) "vērsis" ir kastrēts vīriešu kārtas liellops;
- d) "zīdītājgovs" ir gov, kas pieder gaļas šķirnei vai kas iegūta no krustojuma ar gaļas šķirni, un pieder ganāmpulkam, kurš paredzēts teļu audzēšanai, lai ražotu gaļu;
- e) "tele" ir tāds sieviešu kārtas liellops no astoņu mēnešu vecuma, kas vēl nav atnesies.

110. pants

Īpaša piemaksa

1. Lauksaimnieks, kurš savā saimniecībā tur vīriešu kārtas liellopus, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz īpašu piemaksu. To piešķir kā ikgadējo piemaksu par kalendāro gadu katrai attiecīgai saimniecībai, ievērojot reģionālo maksimāli pieļaujamo apjomu, ne vairāk kā par 90 dzīvniekiem katrā vecuma grupā, kas minēta 2. punktā.

Šajā pantā "reģionālais maksimāli pieļaujamais daudzums" ir to dzīvnieku skaits, par ko reģionā un kalendāra gadā ir tiesības gūt labumu no īpašās piemaksas.

2. Īpašo piemaksu piešķir ne vairāk kā:

- a) vienreiz katra bulļa dzīves laikā, sākot no deviņu mēnešu vecuma;
- b) divreiz katra vērsa dzīves laikā:
 - i) pirmoreiz — deviņu mēnešu vecumā,
 - ii) otrreiz — pēc tam, kad tas ir sasniedzis 21 mēnešu vecumu.

3. Lai iegūtu tiesības uz īpašo piemaksu:

- a) katru dzīvnieku, uz kuru attiecas pieteikums, lauksaimnieks tur nobarošanai laikposmu, kas vēl jānosaka; saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru.
- b) katram dzīvniekam līdz nokaušanai vai izvešanai ir jābūt Regulas (EK) Nr. 1760/2000 6. pantā minētajai dzīvnieka pasei, kurā iekļauta visa būtiskā informācija par dzīvnieka piemaksas statusu, vai, ja tā nav pieejama, līdzvērtīgam administratīvam dokumentam.

4. Ja attiecīgajā reģionā kopējais 9 mēnešu vecu bulļu un no deviņiem mēnešiem līdz 20 mēnešiem vecu vērsu skaits, par kuriem iesniegts pieteikums un kuri atbilst īpašās prēmijas piešķiršanas nosacījumiem, pārsniedz piemērojamo reģionālo maksimālo apjomu, kas noteikts 8. punktā, kopējo piemaksas saņemšanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku skaitu saskaņā ar 2.

punkta a) un b) apakšpunktu proporcionāli samazina katram lauksaimniekam par konkrēto gadu.

5. Atkāpjoties no 1. un 4. punkta, dalībvalstis var, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas ir daļa no lauku attīstības politikas, un tikai ar nosacījumu, ka tiek ņemti vērā vides un nodarbinātības aspekti, grozīt vai atcelt dzīvnieku skaita ierobežojumu — 90 dzīvnieki saimniecībā un vecuma grupā. Šādā gadījumā dalībvalstis var nolemt piemērot 4. punktu tādā veidā, lai sasniegtu to samazinājuma līmeni, kas vajadzīgs, lai panāktu atbilstību piemērojamam reģionālajam maksimāli pieļaujamajam daudzumam, nepiemērojot minētos samazinājumus mazajiem lauksaimniekiem, kuri par konkrēto gadu nav iesnieguši īpašās piemaksas pieteikumus par vairāk nekā attiecīgās dalībvalsts noteikto minimālo dzīvnieku skaitu.

6. Dalībvalstis var nolemt piešķirt īpašo piemaksu nokaušanas laikā. Tādā gadījumā 2. punkta a) apakšpunktā minēto vecuma kritēriju aizstāj ar minimālo kautsvaru — 185 kilogrami.

Piemaksu lauksaimniekiem samaksā vai izmaksā atpakaļ.

7. Īpašās prēmijas summu nosaka šādi:

- a) EUR 210 par piemaksas piešķiršanas prasībām atbilstošu bulli;
- b) EUR 150 par piemaksas piešķiršanas prasībām atbilstošu vērsi un vecuma grupu.

8. Piemēro šādus reģionālos maksimālos apjomus:

Dalībvalsts	Reģionālais maksimālais apjoms
Bulgārija	90 343
Čehijas Republika	244 349
Dānija	277 110
Vācija	1 782 700
Igaunija	18 800
Kipra	12 000
Latvija	70 200
Lietuva	150 000
Polija	926 000
Rumānija	452 000
Slovēnija	92 276
Slovākija	78 348
Somija	250 000
Zviedrija	250 000

111. pants

Piemaksa par zīdītāgovīm

1. Lauksaimnieks, kurš savā saimniecībā tur zīdītāgovis, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksas piešķiršanu par zīdītāgovju turēšanu ("piemaksa par zīdītāgovīm"). To katram lauksaimniekam piešķir kā ikgadēju piemaksu par kalendāro gadu, ievērojot individuālos maksimāli pieļaujamus apjomus.

2. Piemaksu par zīdītāgovīm piešķir jebkuram lauksaimniekam, kas:

a) nepiegādā pienu vai piena produktus no savas saimniecības 12 mēnešos no dienas, kad tiek iesniegts pieteikums.

Piena vai piena produktu piegāde patērētājam tieši no saimniecības tomēr nav šķērslis piemaksas piešķiršanai;

b) piegādā pienu vai piena produktus, kuru kopējā individuālā kvota, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1234/2007 67. pantā, nepārsniedz 120 000 kilogramu.

Tomēr dalībvalstis, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, ko tās nosaka, var nolemt grozīt vai atcelt kvantitatīvo ierobežojumu, ja vismaz sešus mēnešus pēc kārtas no pieteikuma iesniegšanas dienas lauksaimnieks tur zīdītāgovis, kuru skaits nav mazāks par 60 % no skaita, par kuru tika prasīta piemaksa, un teles, kuru skaits nav lielāks par 40 % no skaita, par kuru tika prasīta piemaksa.

Lai noteiktu piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku skaitu saskaņā ar 1. punkta a) un b) apakšpunktu, to, vai govīs pieder zīdītāgovju ganāmpulkam vai piena govju ganāmpulkam, nosaka, pamatojoties uz attiecīgā kalendārā gada 31. martā piemaksas saņēmēja individuālo piena kvotu, kas izteikta tonnās un vidējā izslaukumā.

3. Lauksaimnieku tiesības uz piemaksu ierobežo, piemērojot individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu, kā noteikts 112. pantā.

4. Par katru piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku piemaksas summu nosaka EUR 200 apmērā.

5. Dalībvalstis var piešķirt papildu valsts piemaksu par zīdītāgovīm, maksimāli līdz EUR 50 par dzīvnieku, ar noteikumu, ka starp attiecīgās dalībvalsts ganāmpulku audzētājiem netiek radīta diskriminācija.

Attiecībā uz saimniecībām, kas atrodas kādā reģionā, kurš noteikts 5. un 8. pantā Padomes Regulā (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu⁽¹⁾, pirmos EUR 24,15 no šīs papildu piemaksas par dzīvnieku finansē no ELGF.

(¹) OVL 210, 31.7.2006., 25. lpp.

Attiecībā uz saimniecībām, kas atrodas visā dalībvalsts teritorijā, ja attiecīgajā dalībvalstī no visa liellopu kopskaita lielu daļu veido zīdītāgovis, kas veido vismaz 30 % no kopējā govju skaita, un ja vismaz 30 % no nokautajiem vīriešu kārtas liellopiem pieder S un E uzbūves klasei, no ELGF finansē visu papildpiemaksu. Jebkuru tādas procentuālās daļas pārsniegumu nosaka, pamatojoties uz vidējo rādītāju, kas aprēķināts diviem gadiem pirms gada, par kuru piešķir piemaksu.

6. Šajā pantā ņem vērā tikai tās teles, kas pieder gaļas šķirnei vai ir iegūtas no krustojuma ar gaļas šķirni un pieder ganāmpulkam, kurš ir paredzēts teļu audzēšanai, lai ražotu gaļu.

112. pants

Individuālais maksimāli pieļaujamais apjoms par zīdītāgovīm

1. Katram zīdītāgovju audzētājam piešķir atbalstu individuālā maksimāli pieļaujamā apjomā, kas noteikts, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 126. panta 2. punktu.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka piemaksu tiesību summa to teritorijā nepārsniedz valstij noteiktos maksimāli pieļaujamus daudzumus, kas izklāstīti 5. punktā, un ka var saglabāt valsts rezerves, kas minētas 114. pantā.

Pēc vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanas perioda beigām atbilstīgi 122. pantam un, ja piemēro 53. panta 1. punkta prasības, individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu piešķiršanu ražotājiem un 114. pantā minēto valsts rezerves izveidošanu, veic ne vēlāk kā līdz pirmā vienotā maksājuma shēmas piemērošanas gada beigām.

3. Ja saskaņā ar korekciju, kas minēta 2. punktā, jāsamazina lauksaimnieku individuālais maksimāli pieļaujamais daudzums, to veic bez kompensācijas maksājuma un to nolemj darīt, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kuros iekļauti jo īpaši šādi:

a) likme, saskaņā ar kuru lauksaimnieki ir izmantojuši savus individuālos maksimāli pieļaujamus daudzumus trijos izpētes gados līdz 2000. gadam;

b) ieguldījumu vai ekstensifikācijas programmas īstenošana liellopu un teļa gaļas nozarē;

c) īpaši dabas apstākļi vai sodu piemērošana, kuru rezultātā piemaksa netiek samaksāta vai tiek samaksāta mazāka summa par vismaz vienu apsekojuma gadu;

d) papildu ārkārtēji apstākļi, kuru rezultātā maksājumi, kas veikti par vismaz vienu apsekojuma gadu, neatbilst faktiskajai situācijai, kas konstatēta iepriekšējos gados.

4. Atceļ tiesības uz piemaksu, kas atsauktas atbilstīgi pasākumiem, kuri veikti saskaņā ar 2. punkta pirmo daļu.

5. Piemēro šādus valstīm noteiktos maksimāli pieļaujamus apjomus:

Dalībvalsts	Valstij noteiktais maksimāli pieļaujamais apjoms
Beļģija	394 253
Bulgārija	16 019
Čehijas Republika	90 300
Igaunija	13 416
Spānija	1 441 539
Francija	3 779 866
Kipra	500
Latvija	19 368
Lietuva	47 232
Ungārija	117 000
Malta	454
Austrija	375 000
Polija	325 581
Portugāle	458 941
Rumānija	150 000
Slovēnija	86 384
Slovākija	28 080

113. pants

Tiesību uz piemaksu par zīdītājgovīm nodošana

1. Ja lauksaimnieks pārdod vai citādi nodod savu lauku saimniecību, viņš drīkst nodot visas savas piemaksu tiesības par zīdītājgovīm personai, kas pārņēma viņa saimniecību.

2. Šā panta 1. punktā minētais lauksaimnieks var arī pilnībā vai daļēji nodot savas tiesības citiem lauksaimniekiem, nenododot savu saimniecību.

Ja tiek nodotas tiesības uz piemaksu, nenododot pašu saimniecību, tā daļa no nodotajām tiesībām, kas nepārsniedz 15 %, bez kompensācijas tiek ieskaitīta tās dalībvalsts valsts rezervē, kurā atrodas saimniecība, lai to atkārtoti sadalītu bez maksas.

3. Dalībvalstis:

a) veic visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu to, ka tiesības uz piemaksu tiek nodotas ārpus augsta riska zonām vai reģioniem, kur liellopu un teļa gaļas ražošana ir īpaši svarīga vietējai ekonomikai;

b) var paredzēt, lai tiesību nodošana bez saimniecības nodošanas notiktu tieši starp lauksaimniekiem vai lai tā tiktu veikta ar valsts rezerves starpniecību.

4. Līdz dienai, ko dalībvalstis noteiks, tās var atļaut pagaidām nodot to daļu no tiesībām uz piemaksu, ko lauksaimnieks, kuram tās ir, nav paredzējis izmantot.

114. pants

Tiesību uz piemaksu par zīdītājgovīm valsts rezerve

1. Katra dalībvalsts saglabā valsts rezervi tiesībām uz piemaksu par zīdītājgovīm.

2. Jebkuras tiesības uz piemaksu, kas ir atsauktas, ievērojot 113. panta 2. punktu vai citus Kopienas noteikumus, pievieno valsts rezervē, neskarot 112. panta 4. punktu.

3. Dalībvalstis izmanto savas valsts rezerves, lai minēto rezervju ietvaros piešķirtu tiesības uz piemaksu jo īpaši jauniešiem, jaunajiem lauksaimniekiem un pārējiem prioritāriem lauksaimniekiem.

115. pants

Teles

1. Atkāpjoties no šīs regulas 111. panta 3. punkta, dalībvalstis, kurās vairāk nekā 60 % zīdītājgovju un telišu tur kalnainos apgabalos Regulas (EK) Nr. 1698/2005 50. panta nozīmē, var nolemt pārvaldīt piemaksas par zīdītājgovīm piešķiršanu par telēm atsevišķi no šādas piemaksas piešķiršanas par zīdītājgovīm, ievērojot atsevišķu valstij noteikto maksimālo apjomu ierobežojumus, kas jānosaka attiecīgajai dalībvalstij.

Tāds atsevišķs valstij noteiktais maksimāli pieļaujamais apjoms nepārsniedz 40 % no attiecīgajai dalībvalstij noteiktā maksimāli pieļaujamā apjoma, kas noteikts 112. panta 5. punktā. Tādu valstij noteiktu maksimāli pieļaujamo apjomu samazina par summu, kas ir vienāda ar atsevišķo valstij noteikto maksimāli pieļaujamo apjomu. Ja dalībvalstī, kas izmanto šajā daļā paredzēto iespēju, kopējais telišu skaits, par kurām ir iesniegts pieteikums un kuras atbilst piemaksas par zīdītājgovīm piešķiršanas nosacījumiem, pārsniedz atsevišķo valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo telišu skaitu katram attiecīgajam lauksaimniekam konkrētajā gadā proporcionāli samazina.

2. Šajā pantā ņem vērā tikai tās teles, kas pieder gaļas šķirnei vai kas ir iegūtas no krustojuma ar gaļas šķirni.

116. pants

Piemaksas kaušanai

1. Lauksaimnieks, kas savā saimniecībā tur liellopus, iesniedzot pieteikumu, var pretendēt uz piemaksu par nokaušanu. To piešķir par piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku nokaušanu vai par to eksportu uz trešām valstīm, ievērojot valstij noteikto maksimālo apjomu, kas vēl jānosaka.

Kaušanas piemaksu ir tiesības saņemt par šādiem dzīvniekiem:

- a) vismaz 8 mēnešus veci bulļi, vērši, govīs un teles;
- b) teļiem, kuri vecāki par vienu mēnesi, bet jaunāki par astoņiem mēnešiem, un kuru kautsvārs nepārsniedz 185 kg.

Šā punkta otrās daļas a) un b) apakšpunktā uzskaitītie dzīvnieki atbilst kaušanas piemaksas saņemšanas kritērijiem, ja lauksaimnieks tos turējis laikposmā, kas vēl jānosaka.

2. Piemaksas summu nosaka šādi:

- a) EUR 80 par katru piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku, kā precizēts 1. punkta a) apakšpunktā;
- b) EUR 50 par katru piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku, kā precizēts 1. punkta b) apakšpunktā.

3. Valstij noteikto maksimālo apjomu, kas minēts 1. punktā, nosaka katrai dalībvalstij un atsevišķi abām dzīvnieku kategorijām, kuras norādītas minētā punkta a) un b) apakšpunktā. Katrs maksimāli pieļaujamais daudzums ir vienāds ar to dzīvnieku skaitu katrā no šīm divām kategorijām, kas attiecīgajā dalībvalstī tika nokauti 1995. gadā. Dzīvnieku skaitu, kuri tika eksportēti uz trešām valstīm, saskaņā ar Eiropas Kopienų Statistikas biroja (Eurostat) datiem vai jebkuriem citiem publicētiem oficiāliem statistikas datiem par attiecīgo gadu, ko atzīst Komisija, pieskaita katram maksimāli pieļaujamajam daudzumam.

Jaunajām dalībvalstīm piemēro šādus valstij noteiktos maksimālos apjomus:

	Bulļi, vērši, govīs un teles	Teļi, kuri ir 1 līdz 8 mēnešus veci un kuru kautsvārs ir līdz 185 kg
Bulgārija	22 191	101 542
Čehijas Republika	483 382	27 380
Igaunija	107 813	30 000
Kipra	21 000	—
Latvija	124 320	53 280
Lietuva	367 484	244 200

	Bulļi, vērši, govīs un teles	Teļi, kuri ir 1 līdz 8 mēnešus veci un kuru kautsvārs ir līdz 185 kg
Ungārija	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polija	1 815 430	839 518
Rumānija	1 148 000	85 000
Slovēnija	161 137	35 852
Slovākija	204 062	62 841

4. Ja kādā noteiktā dalībvalstī kopējais to dzīvnieku skaits, par kuriem iesniegts pieteikums attiecībā uz vienu no divām 1. punkta a) vai b) apakšpunktā precizēto dzīvnieku kategorijām un kuri atbilst kaušanas piemaksas piešķiršanas nosacījumiem, pārsniedz valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts attiecīgajai kategorijai, piemaksas piešķiršanas kritērijiem atbilstošo dzīvnieku kopskaitu tajā kategorijā katram attiecīgajam lauksaimniekam konkrētajā gadā proporcionāli samazina.

117. pants

Kopīgi piemaksu noteikumi

Lai varētu pretendēt uz maksājumiem saskaņā ar šo iedaļu, dzīvniekam ir jābūt identificētam un reģistrētam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000.

Tomēr uzskatāms, ka par dzīvnieku var arī pretendēt uz maksājumu, ja informācija, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 1760/2000 7. panta 1. punkta otrajā ievilkumā, tiek nodota kompetentajai iestādei dzīvnieka turēšanas perioda pirmajā dienā, kā noteikts saskaņā ar šīs regulas 141. panta 2. punktā minēto procedūru.

118. pants

Maksimālais apjoms

Katra saskaņā ar šo iedaļu pieprasītā maksājuma summa nepārsniedz maksimālo apjomu, ko Komisija noteikusi saskaņā ar 51. panta 2. punktu.

Ja pieprasīto maksājumu kopējā summa pārsniedz noteikto maksimālo apjomu, maksājumus katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā proporcionāli samazina.

119. pants

Vielas, kas aizliegtas saskaņā ar Direktīvu 96/22/EK

1. Ja saskaņā ar Direktīvu 96/22/EK (1996. gada 29. aprīlis) par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā ⁽¹⁾ aizliegtu vielu atliekas vai saskaņā ar šīs direktīvas atļautu, bet nelikumīgi izmantotu vielu atliekas, ievērojot attiecīgos noteikumus Direktīvā 96/23/EK (1996. gada 29. aprīlis), ar ko paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos ⁽²⁾, tiek konstatētas dzīvniekā, kas pieder lauksaimnieka liellopu ganāmpulkam, vai ja neatļauta viela vai produkts vai viela vai produkts, kurš ir atļauts saskaņā ar Direktīvu 96/22/EK, bet tiek turēts nelikumīgi, jebkurā formā tiek atrasti lauksaimnieka saimniecībā, lauksaimnieks minētās atklāšanas kalendārajā gadā nesāņem summas, kas paredzētas saskaņā ar šo iedaļu.

Ja notiek atkārtots pārkāpums, tad izslēgšanas perioda ilgumu atkarībā no pārkāpuma smaguma var pagarināt līdz pieciem gadiem no tā gada, kad tika atklāts atkārtotais pārkāpums.

2. Ja dzīvnieku īpašnieks vai turētājs rada šķēršļus, lai veiktu pārbaudes un ņemtu paraugus, kas vajadzīgi, lai piemērotu atliekvielu valsts uzraudzības plānu, vai veiktu izmeklēšanu vai pārbaudes, kuras paredzētas saskaņā ar Direktīvu 96/23/EK, piemēro šā panta 1. punktā paredzētos sodus.

2. NODAĻA

VALSTS ATBALSTS

120. pants

Valsts atbalsts par riekstiem

1. No 2012. gada vai ja — piemērojot 67. pantu — šīs sadaļas 1. nodaļas 4. iedaļā minēto platībatkarīgo maksājumu par riekstiem integrē vienotā maksājuma shēmā, dalībvalstis var piešķirt valsts atbalstu maksimāli EUR 120,75 gadā par hektāru lauksaimniekam, kas audzē šādus produktus:

- a) mandeles, uz kurām attiecas KN kodi 0802 11 un 0802 12;
- b) lazdu rieksti vai dižlazdu rieksti, uz kuriem attiecas KN kodi 0802 21 un 0802 22;
- c) valrieksti, uz kuriem attiecas KN kodi 0802 31 un 0802 32;
- d) pistācijas, uz kurām attiecas KN kods 0802 50;
- e) ceratoniju augļi, uz kuriem attiecas KN kods 1212 10 10.

2. Valsts atbalstu var izmaksāt tikai par šādu maksimālo platību:

⁽¹⁾ OVL 125, 23.5.1996., 3. lpp.

⁽²⁾ OVL 125, 23.5.1996., 10. lpp.

Dalībvalsts	Maksimālā platība (ha)
Beļģija	100
Bulgārija	11 984
Vācija	1 500
Griekija	41 100
Spānija	568 200
Francija	17 300
Itālija	130 100
Kipra	5 100
Luksemburga	100
Ungārija	2 900
Nīderlande	100
Polija	4 200
Portugāle	41 300
Rumānija	1 645
Slovēnija	300
Slovākija	3 100
Apvienotā Karaliste	100

3. Dalībvalstis var attiecināt uz valsts atbalsta piešķiršanu nosacījumu, ka to piešķir lauksaimniekiem, kas ir tādas ražotāju organizācijas biedri, kura atzīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 125.b pantu.

V SADAĻA

TIEŠO MAKSĀJUMU PIEMĒROŠANA JAUNAJĀS DALĪBVALSTĪS

1. NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

121. pants

Tiešo maksājumu ieviešana

Jaunajās dalībvalstīs, izņemot Bulgāriju un Rumāniju, tiešos maksājumus ievieš saskaņā ar turpmāk paredzēto pieaugumu shēmu, izsakot kā procentuālo daļu no šādu maksājumu apjoma, ko attiecīgajā laikā piemēro pārējās dalībvalstīs, izņemot jaunās dalībvalstis:

— 60 % 2009. gadā,

— 70 % 2010. gadā,

- 80 % 2011. gadā,
- 90 % 2012. gadā,
- 100 % no 2013. gada.

Bulgārijā un Rumānijā tiešos maksājumus ievieš saskaņā ar turpmāk paredzēto pieaugumu shēmu, izsakot kā procentuālo daļu no šādu maksājumu apjoma, ko attiecīgajā laikā piemēro pārējās dalībvalstīs, izņemot jaunās dalībvalstis:

- 35 % 2009. gadā,
- 40 % 2010. gadā,
- 50 % 2011. gadā,
- 60 % 2012. gadā,
- 70 % 2013. gadā,
- 80 % 2014. gadā,
- 90 % 2015. gadā,
- 100 % no 2016. gada.

2. NODAĻA

VIENOTĀ PLATĪBMAKSĀJUMA SHĒMA

122. pants

Vienotā platībmaksājuma shēma

1. Jaunās dalībvalstis, kas nolēmušas aizstāt ar vienotā platībmaksājuma shēmu tiešos maksājumus, izņemot šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 9. iedaļā noteiktos pārejas posma maksājumus par mīkstajiem augļiem 2009., 2010. un 2011. gadā, un 2009. gadā Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 5. nodaļā minētos maksājumus kultūraugiem ar augstu enerģētisko vērtību, piešķir atbalstu lauksaimniekiem saskaņā ar šo pantu.

2. Vienoto platībmaksājumu piešķir reizi gadā. To aprēķina, dalot gada finansiālo piešķirumu, kas noteikts saskaņā ar 123. pantu, ar katras dalībvalsts lauksaimniecības zemēm, kuras noteiktas saskaņā ar 124. pantu.

3. Vienotais platībmaksājums ir pieejams līdz 2013. gada 31. decembrim. Par savu nodomu pārtraukt vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanu jaunās dalībvalstīs paziņo Komisijai līdz pēdējā piemērošanas gada 1. augustam.

4. Kad beidzies vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanas periods, tiešos maksājumus piemēro saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas noteikumiem un pamatojoties uz kvantitatīvajiem rādītājiem, piemēram, pamatplatību, piemaksu maksimālo pieļaujamo apmēru un maksimālo garantēto daudzumu, kas katram tiešajam maksājumam precizēts 2003. un 2005. gada Pievienošanās aktos un turpmākajos Kopienas tiesību aktos. Pēc tam piemēro procentu likmi, kas 121. pantā noteikta attiecīgajiem gadiem.

123. pants

Gada finansiālais piešķirums

1. Katrai jaunajai dalībvalstij Komisija nosaka gada finansiālo piešķirumu kā to līdzekļu summu, kas ir pieejami attiecīgajā kalendārā gadā tiešo maksājumu piešķiršanai jaunajās dalībvalstīs.

Gada finansiālo piešķirumu nosaka saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas noteikumiem un pamatojoties uz kvantitatīvajiem rādītājiem, piemēram, pamatplatībām, piemaksu maksimālo pieļaujamo apmēru, maksimālo garantēto daudzumu, kas katram tiešajam maksājumam precizēts 2003. un 2005. gada Pievienošanās aktos un turpmākajos Kopienas tiesību aktos.

Gada finansiālo piešķirumu koriģē, izmantojot attiecīgo 121. pantā precizēto procentuālo daļu pakāpeniskai tiešo maksājumu ieviešanai, izņemot summas, kas ir pieejamas saskaņā ar XV pielikumu, vai atbilstīgi starpībai starp šīm summām vai summām, kas atbilst augļu un dārzeņu nozarei, un summām, kuras faktiski piemēro, kā minēts 130. panta 1. punktā.

2. Ja attiecīgajā gadā vienotais platībmaksājums jaunajā dalībvalstī pārsniedz tai piešķirto gada finansējumu, valsts piešķirto summu par hektāru attiecīgajā jaunajā dalībvalstī proporcionāli samazina, piemērojot samazinājuma koeficientu.

124. pants

Platība saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu

1. Jaunās dalībvalstis, izņemot Bulgāriju un Rumāniju, lauksaimniecības zemes platība, uz kuru attiecas vienotā platībmaksājuma shēma, ir daļa no tajā izmantotās lauksaimniecības zemes platības, kas 2003. gada 30. jūnijā neatkarīgi no tā, vai šī platība minētajā dienā tiek vai netiek izmantota ražošanā, bija labā lauksaimnieciskā stāvoklī un kura vajadzības gadījumā koriģēta saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, ko attiecīgā jaunā dalībvalsts nosaka pēc Komisijas apstiprinājuma saņemšanas.

Šajā sadaļā "izmantotā lauksaimniecības zemes platība" ir kopējā platība, ko aizņem aramzeme, ilggadīgās ganības, ilggadīgās kultūras un piemājas dārzi, kā statistikas vajadzībām noteikusi Komisija.

Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju lauksaimniecības zemes platība, uz kuru attiecas vienotā platībmaksājuma shēma, ir daļa no tajās izmantotās lauksaimniecības zemes platības, kas tiek uzturēta labā lauksaimniecības stāvoklī, neatkarīgi no tā, vai šī platība tiek vai netiek izmantota ražošanā, un kuru vajadzības gadījumā koriģē saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, ko Bulgārija un Rumānija nosaka pēc Komisijas apstiprinājuma saņemšanas.

2. Par visiem lauksaimniecības zemes gabaliem, kas atbilst 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem, kā arī par lauksaimniecības zemes gabaliem, kuros iestādīts pamežs ar īsu augseku (KN kods ex 0602 90 41), kas 2003. gada 30. jūnijā bijuši labā lauksaimnieciskā stāvoklī, ir tiesības pretendēt uz maksājumu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu. Tomēr attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju par visiem lauksaimniecības zemes gabaliem, kas atbilst 1. punktā paredzētajiem kritērijiem, kā arī lauksaimniecības zemes gabaliem, kuros iestādīts pamežs ar īsu augseku (KN kods ex 0602 90 41), ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

Izņemot *force majeure* vai ārkārtējus apstākļus, pirmajā daļā minētie zemes gabali ir lauksaimnieka rīcībā dienā, ko noteikusi dalībvalsts un kas nevar būt vēlāk par laiku, kas minētajā dalībvalstī noteikts atbalsta pieprasījuma grozījumam.

Tās atbilstīgās platības minimālajam lielumam katrā saimniecībā, par kuru var pieprasīt maksājumu, ir 0,3 ha. Tomēr jebkura jaunā dalībvalsts var nolemt, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un pēc Komisijas apstiprinājuma saņemšanas, noteikt lielāku minimālo lielumu, kas nepārsniedz 1 ha.

3. Netiek noteikts pienākums ražot vai izmantot ražošanas faktorus. Tomēr lauksaimnieki var izmantot šā panta 4. punktā minēto zemi jebkuram lauksaimnieciskam mērķim. Ja audzē kaņepes, uz tām attiecas 39. pants.

4. Zeme, par ko saņem maksājumus saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu, jāuztur labā lauksaimniecības un vides stāvoklī saskaņā ar 6. pantu.

5. Lauksaimniekiem, kas saņem atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu, jāievēro II pielikumā minētās likumā noteiktās pārvaldības prasības atbilstīgi šādam grafikam:

- prasības, kas minētas II pielikuma A punktā, piemēro no 2009. gada 1. janvāra;
- prasības, kas minētas II pielikuma B punktā, piemēro no 2011. gada 1. janvāra;
- prasības, kas minētas II pielikuma C punktā, piemēro no 2013. gada 1. janvāra;

6. Bulgārijai un Rumānijai līdz 2011. gada 31. decembrim nav obligāti jāpiemēro 4., 5., 23., 24. un 25. pants, ciktāl šie noteikumi attiecas uz likumā noteiktajām pārvaldības prasībām. Lauksaimniekiem, kas saņem maksājumus saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu, II pielikumā minētās likumā noteiktās pārvaldības prasības no 2012. gada 1. janvāra jāievēro atbilstīgi šādam grafikam:

- prasības, kas minētas II pielikuma A punktā, piemēro no 2012. gada 1. janvāra;
- prasības, kas minētas II pielikuma B punktā, piemēro no 2014. gada 1. janvāra;
- prasības, kas minētas II pielikuma C punktā, piemēro no 2016. gada 1. janvāra;

7. Jaunās dalībvalstis var izmantot arī 5. un 6. punktā paredzētās izvēles iespējas, ja tās pieņem lēmumu beigt piemērot vienotā platībmaksājuma shēmu pirms 122. panta 3. punktā paredzētā piemērošanas posma beigām.

8. Vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošana nekādā veidā neskar nevienas jaunās dalībvalsts pienākumu attiecībā uz Kopienas noteikumu īstenošanu par dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000 un Regulu (EK) Nr. 21/2004.

125. pants

Paziņošana

Jaunās dalībvalstis sīki informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu šo nodaļu, un jo īpaši par pasākumiem, kas veikti, ievērojot 123. panta 2. punktu.

3. NODAĻA

ATSEVIŠĶI MAKSĀJUMI UN ĪPAŠAIS ATBALSTS

126. pants

Atsevišķs maksājums par cukuru

1. Ja jaunā dalībvalsts ir izmantojusi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.ba pantā paredzēto iespēju, tā piešķir atsevišķu maksājumu par cukuru lauksaimniekiem, kuri ir tiesīgi uz atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu. Šo maksājumu piešķir, pamatojoties uz kritērijiem, ko attiecīgās dalībvalstis pieņēmušas 2006. un 2007. gadā.

2. Atsevišķo maksājumu par cukuru piešķir XV pielikumā paredzētā maksimuma ietvaros.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, katrā attiecīgā jaunā dalībvalstī līdz tā gada 31. martam, attiecībā uz kuru piešķir atsevišķu maksājumu par cukuru, un pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, var nolemt nepiemērot atsevišķam maksājumam par cukuru XV pielikumā minēto maksimumu. Ja to lielumu summa, kas noteikti saskaņā ar 1. punktu, pārsniedz attiecīgās dalībvalsts noteikto maksimumu, lauksaimniekiem gadā piešķiramā atbalsta lielumu proporcionāli samazina.

127. pants

Atsevišķs maksājums par augļiem un dārzeņiem

1. Ja jaunā dalībvalsts ir izmantojusi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.bb pantā paredzēto iespēju, tā piešķir atsevišķu maksājumu par augļiem un dārzeņiem lauksaimniekiem, kuri ir tiesīgi uz atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu. Šo maksājumu piešķir saskaņā ar kritērijiem, ko dalībvalsts pieņēmusi 2007. gadā.

2. Atsevišķu maksājumu par augļiem un dārzeniem piešķir šīs regulas 40. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma augļu un dārzeņu komponenta ietvaros vai mazākā apmērā, ja jaunā dalībvalsts ir izmantojusi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.bb panta 3. punktā paredzēto iespēju.

128. pants

Atsevišķs pārejas posma maksājums par augļiem un dārzeniem

1. Ja jaunā dalībvalsts ir izmantojusi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.bc panta 1. punktā paredzēto iespēju, tā līdz 2011. gada 31. decembrim var paturēt līdz 50 % no tā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā apjoma daļas, kas minēta šīs regulas 40. pantā attiecībā uz tomātiem, uz kuriem attiecas KN kods 0702 00 00, saskaņā ar savu 2007. gada lēmumu.

Šādā gadījumā, ievērojot maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir lauksaimniekiem, kas audzē tomātus atbilstīgi šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 8. iedaļā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Ja jaunā dalībvalsts ir izmantojusi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.bc panta 2. punktā paredzēto iespēju, tā saskaņā ar savu 2007. gada lēmumu var paturēt:

- a) līdz 2010. gada 31. decembrim — līdz 100 % no šīs regulas 40. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas attiecībā uz augļu un dārzeņu kultūrām, izņemot šīs regulas 54. panta 2. punkta trešajā daļā uzskaitītās viengadīgās kultūras;
- b) no 2011. gada 1. janvāra līdz 2012. gada 31. decembrim — līdz 75 % no šīs regulas 40. pantā minētā valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma daļas attiecībā uz augļu un dārzeņu kultūrām, izņemot šīs regulas 54. panta 2. punkta trešajā daļā uzskaitītās viengadīgās kultūras.

Šādā gadījumā, ievērojot maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir lauksaimniekiem, kuri ražo vienu vai vairākus tādu augļu vai dārzeņu produktus, ko ir noteikusi attiecīgā dalībvalsts un kuri ir uzskaitīti šīs regulas 54. panta 2. punkta trešajā daļā.

3. Jaunās dalībvalstis, kas ir izmantojušas Regulas (EK) 1782/2003 143.bc pantā noteiktās iespējas, var līdz 2009. gada 1. augustam pieņemt lēmumu pārskatīt 2007. gadā pieņemto lēmumu, lai:

- a) minētos maksājumus pilnīgi vai daļēji iekļautu vienotā platībmaksājuma shēmā. Tādā gadījumā, atkāpjoties no šīs regulas 130. panta, attiecīgos maksājumus iekļauj šīs regulas 123. panta 1. punktā minētajā piešķirtajā gada finansējumā; vai
- b) minētos maksājumus pilnībā vai daļēji iekļautu atsevišķā maksājumā par augļiem un dārzeniem, kas minēts šīs regulas 127. pantā. Tādā gadījumā jauno maksājumu piešķir, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, kas ir paredzēti šīs regulas IX pielikuma A punkta otrajā daļā, un ievērojot reprezentatīvo periodu, kas beidzas 2008. gadā.

129. pants

Atsevišķs maksājums par mīkstajiem augļiem

1. Atkāpjoties no 122. panta, jaunās dalībvalstis, kas piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, līdz 2011. gada 1. augustam var pieņemt lēmumu no 2012. gada piešķirt atsevišķu maksājumu par mīkstajiem augļiem. To piešķir, balstoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, maksājumiem, kas saņemti saskaņā ar 98. pantā paredzētajiem pārejas posma maksājumiem par mīkstajiem augļiem pārskata periodā, kas dalībvalstij jānosaka ne vēlāk kā 2008. gadā.

2. Atsevišķu maksājumu par mīkstajiem augļiem piešķir, ņemot vērā XII pielikumā minētos summu robežvērtības, kas attiecas uz maksājumiem par mīkstajiem augļiem.

3. Dalībvalstis, kuras piemēro šo pantu, 2012. gadā drīkst piešķirt valsts atbalstu papildus atsevišķajam maksājumam par mīkstajiem augļiem. Kopienas un valsts atbalsta kopsumma nepārsniedz šādas robežvērtības:

- Bulgārija: EUR 960 000
- Latvija: EUR 160 000
- Lietuva: EUR 240 000
- Ungārija: EUR 680 000
- Polija: EUR 19 200 000.

130. pants

Kopīgi noteikumi attiecībā uz atsevišķiem maksājumiem

1. Līdzekļus, kas atvēlēti 126., 127., 128. un 129. pantā minētā maksājuma veikšanai, neiekļauj 123. panta 1. punktā minētajā piešķirtajā gada finansējumā. Tomēr, ja piemēro 126. panta 3. punktu, starpību starp XV pielikumā uzskaitīto maksimumu un faktiski piemēroto maksimumu iekļauj 123. panta 1. punktā minētajā piešķirtajā gada finansējumā.

2. Atsevišķajiem maksājumiem, kas minēti 127., 128. un 129. pantā, nepiemēro 132. pantu — tas neattiecas uz Bulgāriju un Rumāniju. Atsevišķajiem maksājumiem, kas minēti 126. pantā, nepiemēro 132. pantu

3. Faktiskā vai paredzamā mantojuma gadījumā 126. pantā minēto atsevišķo maksājumu par cukuru, 127. pantā minēto atsevišķo maksājumu par augļiem un dārzeņiem un 129. pantā minēto atsevišķo maksājumu par mīkstajiem augļiem piešķir lauksaimniekam, kas mantojis saimniecību, ja šis lauksaimnieks ir tiesīgs uz atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu.

131. pants

Īpašs atbalsts

1. Jaunās dalībvalstis, kas piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, līdz 2009. gada 1. augustam, 2010. gada 1. augustam vai 2011. gada 1. augustam var nolemt, sākot ar attiecīgi nākamo gadu pēc lēmuma pieņemšanas, piešķirt lauksaimnieku atbalstam līdz 10 % no 40. pantā valstij noteiktā maksimālā daudzuma, kā izklāstīts 68. panta 1. punktā, un saskaņā ar piemērojamo III sadaļas 5. nodaļu

2. Atkāpjoties no 68. panta 4. punkta c) apakšpunkta, atbalstu par 68. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem pasākumiem var piešķirt, palielinot summas, ko saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu piešķir par hektāru.

Šīs regulas 68. panta 3. punkta otro daļu nepiemēro jaunajām dalībvalstīm, kas izmanto vienotā platībmaksājuma shēmu.

3. Atkāpjoties no 69. panta 6. punkta, jaunās dalībvalstis, kas piemēro 122. pantā minēto vienotā platībmaksājuma shēmu, var palielināt finansējumu, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu šā panta 1. punktā minēto atbalstu,

a) samazinot piešķiramo gada finansējumu, kas minēts 123. pantā; un/vai

b) lineāri samazinot tiešos maksājumus, kas nepieder pie vienotā platībmaksājuma shēmas.

4. Summas, kas minētas šā panta 1. punktā, nosaka Komisija saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru.

Šīs summas atskaita no attiecīgās jaunās dalībvalsts gada finansiālā piešķiruma, kas minēts 123. panta 1. punktā.

4. NODAĻA

VALSTS PAPILDU TIEŠIE MAKSĀJUMI UN TIEŠIE MAKSĀJUMI

132. pants

Valsts papildu tiešie maksājumi un tiešie maksājumi

1. Šajā pantā "KLP veida valsts shēma" nozīmē jebkuru valsts tiešo maksājumu shēmu, ko piemēroja pirms jauno dalībvalstu pievienošanās, saskaņā ar kuru lauksaimniekiem piešķir atbalstu par ražošanu, uz kuru attiecās kāds no tiešajiem maksājumiem.

2. Jaunajām dalībvalstīm ir iespēja, saņemot Komisijas atļauju, papildināt tiešos maksājumus, piešķirot:

a) attiecībā uz visiem tiešajiem maksājumiem — līdz 30 procentu punktiem virs piemērojamā līmeņa, kāds attiecīgajā gadā minēts 121. pantā. Ciktāl tas attiecas uz Bulgāriju un Rumāniju, piemēro šādus noteikumus: 2009. gadā — 65 % no tiešo maksājumu līmeņa 2004. gada 30. aprīļa Kopienā un no 2010. gada — līdz 50 procentu punktiem papildus piemērojamajam līmenim, kas attiecīgajam gadam noteikts 121. panta otrajā daļā. Tomēr Čehijas Republika var tiešos maksājumus kartupeļu cietes ražošanas nozarē papildināt līdz 100 % no dalībvalstīs, izņemot jaunās dalībvalstīs, piemērojamā tiešo maksājumu apjoma. Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 7. nodaļā minētos tiešos maksājumus dalībvalstīs var papildināt līdz 100 %. Ciktāl tas attiecas uz Bulgāriju un Rumāniju, piemēro šādas maksimālās procentuālās daļas: 95 % 2009. gadā un 100 % no 2010. gada;

vai

b) i) attiecībā uz tiešajiem maksājumiem, kas nav vienotā maksājuma shēmas maksājumi, par 10 procenta punktiem palielinātu tāda tiešā atbalsta kopējo apjomu, ko jaunajā dalībvalstī lauksaimniekam attiecībā uz konkrētiem produktiem būtu bijušas tiesības saņemt 2003. kalendārajā gadā atbilstīgi KLP veida valsts shēmai. Tomēr attiecībā uz Lietuvu references gads ir 2002. kalendārais gads. Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju references gads ir 2006. kalendārais gads. Slovēnijai palielinājums ir 25 procentu punkti;

ii) attiecībā uz vienotā maksājuma shēmu papildu valsts tiešā atbalsta kopējums, ko jaunā dalībvalsts var piešķirt konkrētā gadā, nepārsniedz piešķirto finansējumu. Šis finansējums ir starpība starp:

— KLP veida valsts tiešā atbalsta kopējumu, kas būtu pieejams attiecīgajā jaunajā dalībvalstī 2003. kalendārajā gadā vai — attiecībā uz Lietuvu 2002. kalendārajā gadā, ikreiz palielinot par 10 procenta punktiem. Tomēr attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju references gads ir 2006. kalendārais gads. Slovēnijai palielinājums ir 25 procentu punkti; un

— attiecīgajai jaunajai dalībvalstij VIII pielikumā noteikto maksimāli pieļaujamo apjomu, ko vajadzības gadījumā koriģē saskaņā ar 51. panta 2. punktu.

Lai aprēķinātu pirmajā ievilkumā minēto kopējumu, aprēķinā ietver valsts tiešos maksājumus vai maksājumu sastāvdaļas, kuras atbilst Kopienas tiešajiem maksājumiem, vai maksājumu sastāvdaļas, kas tika ņemtas vērā, saskaņā ar 40. pantu un 51. panta 2. punktu aprēķinot attiecīgajai jaunajai dalībvalstij noteikto faktisko maksimāli pieļaujamo apjomu.

Attiecībā uz katru konkrēto tiešo maksājumu jaunā dalībvalsts var izvēlēties piemērot šā punkta pirmās daļas a) vai b) apakšpunktu.

Kopējais tiešais atbalsts, ko lauksaimniekam jaunajās dalībvalstīs var piešķirt pēc pievienošanās un saskaņā ar atbilstīgiem tiešajiem maksājumiem, ieskaitot visus valsts papildu tiešos maksājumus, nepārsniedz tiešā atbalsta līmeni, ko lauksaimnieks no 2012. gada, saskaņā ar 7. pantu un kopā ar 10. pantu, būtu tiesīgs saņemt kā atbilstīgo tiešo maksājumu, kādu attiecīgajā laikā piemēroja dalībvalstīm, izņemot jaunās dalībvalstis.

3. Kipra var papildināt tiešos maksājumus, ko izmaksā lauksaimniekam saskaņā ar I pielikumā uzskaitītajiem atbalsta shēmu tiešajiem maksājumiem, līdz tādām atbalsta kopapjomam, kādu lauksaimnieks būtu tiesīgs saņemt Kīprā 2001. gadā.

Kipras iestādes nodrošina, ka kopējais tiešais atbalsts, ko lauksaimniekam piešķir pēc Kipras pievienošanās un saskaņā ar atbilstīgiem tiešajiem maksājumiem, ieskaitot visus valsts papildu tiešos maksājumus, nepārsniedz tiešā atbalsta līmeni, ko lauksaimnieks saskaņā ar atbilstīgo tiešo maksājumu būtu tiesīgs saņemt dalībvalstīs, izņemot jaunās dalībvalstis.

Piešķiramais papildu valsts atbalsta kopapjoms ir norādīts XVI pielikumā.

Uz šo piešķiramo valsts papildu atbalstu attiecināmi jebkuri koriģējumi, kuru nepieciešamību var radīt KLP attīstība.

Kīprai nepiemēro 2. un 5. punktu.

4. Ja jaunā dalībvalsts nolemj piemērot vienoto platībmaksājuma shēmu, attiecīgā dalībvalsts var piešķirt papildu valsts tiešo atbalstu saskaņā ar 5. un 8. punktā minētajiem nosacījumiem.

5. Kopējo papildu valsts tiešo atbalstu gadā, kurā piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, var ierobežot ar īpašu finansējumu katrai (apakš)nozarei, ar nosacījumu, ka šāds īpašs (apakš)nozares finansējums var attiekties tikai uz:

- a) vienotā maksājuma shēmā apvienotiem tiešajiem maksājumiem; un/vai
- b) 2009. gadā — uz vienu vai vairākiem tiešajiem maksājumiem, kas ir izslēgti vai ko var izslēgt no vienotā maksājuma shēmas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 70. panta 2. punktu, vai uz kuriem var attiecināt daļēju īstenošanu, kā noteikts minētās regulas 64. panta 2. punktā;
- c) no 2010. gada — uz maksājumiem vienu vai vairākiem tiešajiem maksājumiem, uz kuriem var attiecināt daļēju īste-

nošanu vai īpašu atbalstu, kā paredzēts 51. panta 2. punktā un 68. pantā.

Šis finansējums ir starpība starp:

- a) atbalsta kopapjomu katrai (apakš)nozarei, ko veido, attiecīgi, 2. punkta pirmās daļas a) vai b) apakšpunkta piemērošana; un
- b) tiešā atbalsta kopapjomu, kas attiecīgajā jaunajā dalībvalstī būtu pieejams par to pašu (apakš)nozari attiecīgajā gadā saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu.

6. Jaunā dalībvalsts var noteikt, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un pēc Komisijas atļaujas saņemšanas, piešķiramo papildu valsts atbalsta summas.

7. Atļaujā Komisija:

- a) precizē attiecīgās KLP veida valsts tiešā maksājuma shēmas, ja piemēro 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu,
- b) nosaka, līdz kādam lielumam var izmaksāt papildu valsts atbalstu, papildu valsts atbalsta likmi un, vajadzības gadījumā, tā piešķiršanas nosacījumus,
- c) piešķir atļauju ar nosacījumu, ka tiek veikti visi koriģējumi, kas varētu būt vajadzīgi, pamatojoties uz KLP attīstību.

8. Papildu valsts atbalsta maksājumus nepiešķir par lauksaimnieciskām darbībām, par kurām dalībvalstīs, izņemot jaunās dalībvalstis, nav paredzēti tiešie maksājumi.

133. pants

Valsts atbalsts Kīprā

Kīpra līdz 2012. gada beigām var papildu valsts tiešajiem maksājumiem piešķirt papildu pārejas posma un pakāpeniski samazinošos valsts atbalstu. Šo valsts atbalstu piešķir Kōpienas atbalstam līdzīgā veidā, piemēram, atdalīto maksājumu veidā.

Ņemot vērā 2001. gadā piešķirtā valsts atbalsta veidu un summu, Kīpra var piešķirt valsts atbalstu XVII pielikumā uzskaitītajās (apakš)nozārēs minētajā pielikumā precizētajā apjomā.

Uz šo piešķiramo valsts atbalstu attiecināmi jebkuri koriģējumi, kuru nepieciešamību var radīt KLP attīstība. Ja šādi koriģējumi izrādītos nepieciešami, atbalsta apjomu vai atbalsta piešķiršanas nosacījumus groza, pamatojoties uz Komisijas lēmumu.

Kipra iesniedz Komisijai gada ziņojumu par valsts atbalsta pasākumu īstenošanu, norādot katrai (apakš)nozarei atbalsta veidus un apjomu.

VI SADAĻA

FINANŠU PĀRVEDUMI

134. pants

Finanšu pārvedumi pārstrukturēšanai kokvilnas reģionos

Par pasākumiem kokvilnas audzēšanas reģionos saskaņā ar lauku attīstības programmām, kuras finansē no ELFLA, summa EUR 22 000 000 apjomā katru kalendāro gadu ir pieejama papildu Kopienas atbalsta veidā.

135. pants

Finanšu pārvedumi pārstrukturēšanai tabakas reģionos

Dalībvalstīm, kurās tabakas audzētāji 2000., 2001. un 2002. gadā saņēma atbalstu saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2075/92 (1992. gada 30. jūnijs) par jēltabakas tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾, no 2011. finanšu gada summa EUR 484 000 000 apjomā ir pieejama papildu Kopienas atbalsta veidā par pasākumiem tabakas audzēšanas reģionos saskaņā ar lauku attīstības programmām, kuras finansē ELFLA.

136. pants

Nodošana Eiropas Lauksaimniecības fondam lauku attīstībai (ELFLA)

Dalībvalstis var līdz 2009. gada 1. augustam pieņemt lēmumu — tā vietā, lai izmantotu 69. panta 6. punkta a) apakšpunktu, summu, kas aprēķināta saskaņā ar 69. panta 7. punktu, no 2011. finanšu gada nodot Kopienas atbalsta rīcībā saskaņā ar lauku attīstības programmām un finansējumu ELFLA vadībā.

VII SADAĻA

ĪSTENOŠANA, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. NODAĻA

ĪSTENOŠANAS NOTEIKUMI

137. pants

Tiesību uz maksājumu apstiprināšana

1. Tiesības uz maksājumiem, kas piešķirtas lauksaimniekiem pirms 2009. gada 1. janvāra, uzskata par likumīgām un pareizām no 2010. gada 1. janvāra.

2. Tiesībām uz maksājumiem, kas lauksaimniekiem piešķirtas, pamatojoties uz pieteikumiem, kuros ir faktu kļūdas, 1. punktu nepiemēro, izņemot gadījumus, kad var pamatot uzskatīt, ka lauksaimnieks kļūdu atklāt nevarēja.

⁽¹⁾ OVL 215, 30.7.1992., 70. lpp.

3. Šā panta 1. punkts neskar Komisijas pilnvaras pieņemt Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. pantā minētos lēmumus par izdevumiem, kas radušies saistībā ar maksājumiem, kuri piešķirti attiecībā uz jebkuru kalendāro gadu līdz 2009. gadam, ieskaitot.

138. pants

Piemērošana attālākajiem reģioniem

III un IV sadaļu nepiemēro Francijas aizjūras departamentos, Azoru salās, Madeirā un Kanāriju salās.

139. pants

Valsts atbalsts

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1234/2007 180. panta un 3. panta Padomes Regulā (EK) Nr. 1184/2006 (2006. gada 24. jūlijs), ar ko piemēro konkrētus konkurences noteikumus lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai⁽²⁾, Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro maksājumiem, ko dalībvalstis veic saskaņā ar šīs regulas 41., 57., 64., 68., 69., 70., 71. pantu, 82. panta 2. punktu, 86. pantu, 98. panta 4. punktu, 111. panta 5. punktu, 120. pantu, 129. panta 3. punktu, 131., 132. un 133. pantu atbilstīgi šai regulai.

140. pants

Informācijas nodošana Komisijai

Dalībvalstis sīki informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu šīs regulas prasības, un jo īpaši par pasākumiem, kuri attiecas uz 6., 12., 28., 41., 45., 46., 47., 48., 51., 57., 58., 68., 69., 70., 71., 72. un 131. pantu.

141. pants

Tiešo maksājumu pārvaldības komiteja

1. Komisijai palīdz Tiešo maksājumu pārvaldības komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir viens mēnesis.

142. pants

Īstenošanas noteikumi

Saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus šīs regulas īstenošanas noteikumus. Tajos jo īpaši ietver:

- a) sīki izstrādātus noteikumus par agrārās konsultāciju sistēmas izveidi;

⁽²⁾ OVL 214, 4.8.2006., 7. lpp.

- b) sīki izstrādātus noteikumus par kritērijiem to summu piešķiršanai, kas kļuvušas pieejamas, piemērojot modulāciju;
- c) sīki izstrādātus noteikumus par šajā regulā paredzēto atbalstu piešķiršanu, tostarp atbilstības nosacījumus, pieteikuma iesniegšanas un maksājumu veikšanas datumus un pārbaudītu noteikumus, kā arī noteikumus par pārbaudēm un tiesību uz atbalstiem noteikšanu, ieskaitot jebkuru vajadzīgo datu apmaiņu starp dalībvalstīm un pamatplatību vai maksimālo garantēto platību limita pārsniegšanas noteikšanu, un sīki izstrādātus noteikumus par turēšanas perioda noteikšanu un par neizmantoto IV sadaļas 1. nodaļas 10. un 11. iedaļā noteikto tiesību uz piemaksu atsaukšanu un pārdali;
- d) attiecībā uz vienotā maksājuma shēmu — sīki izstrādātus noteikumus jo īpaši attiecībā uz valsts rezerves izveidi, maksājuma tiesību nodošanu, ilggadīgo kultūru, pastāvīgo ganību un ganību zāles definīcijām, iespējām, kas paredzētas III sadaļas 2. un 3. nodaļā, un III sadaļas 4. nodaļā paredzēto saistīto maksājumu integrāciju;
- e) sīki izstrādātus noteikumus saistībā ar V sadaļas noteikumu īstenošanu;
- f) sīki izstrādātus noteikumus saistībā ar atbalsta, ko piešķir par augļiem un dārzeņiem, galda kartupeļiem un stādaudzētavām, iekļaušanu vienotā maksājuma shēmā, tostarp pieteikumu iesniegšanas kārtību pirmajā īstenošanas gadā, un saistībā ar IV sadaļas 1. nodaļas 8. un 9. iedaļā minētajiem maksājumiem;
- g) sīki izstrādātus noteikumus saistībā ar atbalsta, ko piešķir par vīnu, iekļaušanu vienotā maksājuma shēmā, tostarp pieteikumu iesniegšanas kārtību pirmajā īstenošanas gadā, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 479/2008;
- h) attiecībā uz kaņepājiem — sīki izstrādātus noteikumus saistībā ar īpašajiem kontroles pasākumiem un metodēm tetrahidrokanabinola līmeņu noteikšanai;
- i) grozījumus I pielikumā, kas var izrādīties nepieciešami, ņemot vērā 1. pantā noteiktos kritērijus;
- j) grozījumus V un IX pielikumā, kas var izrādīties nepieciešami, ņemot vērā jo īpaši jaunos Kopienas tiesību aktus;
- k) lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalu identifikācijas sistēmas galvenās pazīmes un to definīciju;
- l) visus grozījumus, ko var izdarīt atbalsta pieteikumos, un atbrīvojumus no prasības iesniegt atbalsta pieteikumu;
- m) noteikumus par informācijas minimumu, kas jāiekļauj atbalsta pieteikumos;
- n) noteikumus par administratīvajām kontrolēm, pārbaudēm uz vietas un pārbaudēm, izmantojot attālo uzrādi;
- o) noteikumus par atbalsta samazināšanas un maksājumu nepiešķiršanas piemērošanu gadījumos, kad nav izpildītas 4. un 22. pantā minētās saistības, norādot arī gadījumus, kad samazinājumus un nepiešķiršanu nepiemēro;
- p) grozījumus VI pielikumā, kas var izrādīties nepieciešami, ņemot vērā 26. pantā noteiktos kritērijus;
- q) saziņu starp dalībvalstīm un Komisiju;
- r) pasākumus, kas ir gan vajadzīgi, gan attiecīgi pamatoti, lai ārkārtas situācijā risinātu praktiska rakstura un specifiskas problēmas, jo īpaši tās, kas saistītas ar II sadaļas 4. nodaļas un III sadaļas 2. un 3. nodaļas īstenošanu; šādos pasākumos var paredzēt atkāpes no noteiktām šīs regulas daļām, bet tikai tiktāl un tādu laika posmu, cik tas noteikti vajadzīgs;
- s) attiecībā uz kokvilnu — sīki izstrādātus noteikumus saistībā ar:
- i) 90. panta 4. punktā paredzētā atbalsta samazinājuma aprēķināšanu;
- ii) atzītām starpnozaru organizācijām, jo īpaši to finansēšanu un kontroles un sankciju sistēmu.

2. NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

143. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1290/2005

Ar šo Regulu (EK) Nr. 1290/2005 groza šādi:

- 1) regulas 12. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Komisija nosaka summas, kuras dara pieejamas ELFLA saskaņā ar 9. pantu, 10. panta 4. punktu, 134., 135. un 136. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (*), 4. panta 1. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 378/2007 (2007. gada 27. marts), ar ko paredz noteikumus par brīvprātīgu modulāciju tiešajiem maksājumiem, kuri noteikti Regulā (EK) Nr. 1782/2003 (**), un 23. panta 2. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 479/2008 (2008. gada 29. aprīlis) par vīna tirgus kopējo organizāciju (***)”.

(*) OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.

(**) OV L 95, 5.4.2007., 1. lpp.

(***) OV L 148, 6.6.2008., 1. lpp.”

- 2) regulas 18. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Regulas (EK) Nr. 73/2009 8. panta 2. punktā minētos valstīm noteiktos maksimālos tiešo maksājumu apjomus, kuriem piemērotas minētās regulas 11. panta 1. punktā noteiktās korekcijas, uzskata par maksimālo finansējumu euro.”.

144. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 247/2006

Ar šo Regulu (EK) Nr. 247/2006 groza šādi:

- 1) regulas 23. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Kopiena finansē pasākumus, kas paredzēti šīs regulas II un III sadaļā, šādā ikgadējās maksimālās summas apjomā:

(miljonos EUR)

	2007. finanšu gadā	2007. finanšu gadā	2007. finanšu gadā	2007. finanšu gadā	2011. finanšu gadā un turpmāk
Francijas aizjūras departamenti	126,6	262,6	269,4	273,0	278,41
Azoru salas un Madeira	77,9	86,98	87,08	87,18	106,21
Kanāriju salas	127,3	268,4	268,4	268,4	268,42

2) iekļauj šādu pantu:

"24.b pants

1. Dalībvalstis līdz 2009. gada 1. augustam iesniedz Komisijai savas vispārējās programmas grozījumu projektus, kuros iekļautas izmaiņas, kas 23. panta 2. punktā izdarītas ar Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (*).

2. Komisija izvērtē iesniegtos grozījumus un četros mēnešos pēc to iesniegšanas saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru lem par to apstiprināšanu. Grozījumus piemēro no 2010. gada 1. janvāra.

(*) OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp."

145. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 378/2007

Ar šo Regulu (EK) Nr. 378/2007 groza šādi:

1) regulas 1. pantu groza šādi:

a) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"3. Samazinājumus saskaņā ar brīvprātīgu modulāciju veic, izmantojot to pašu aprēķinu bāzi, ko piemēro modulācijai saskaņā ar 7. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (*).

(*) OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp."

b) pievieno šādu punktu:

"5. Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 73/2009 7. pantu lauksaimniekam piemērojamās modulācijas likmes, kas samazinātas par 5 procentu punktiem, atskaita no brīvprātīgas modulācijas likmes, ko dalībvalstis izmanto, saskaņā ar šā panta 4. punktu. Gan atskaitītajiem procentiem, gan galīgajai brīvprātīgas modulācijas likmei jābūt vienāda vai lielāka par 0."

2) regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"a) atkāpjoties no šīs regulas 1. panta 3. punkta, piemērot samazinājumus saskaņā ar modulāciju, izmantojot aprēķinu bāzi, kas piemērojama modulācijai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 7. pantu, un neņemot vērā izslēgšanu EUR 5 000 apjomā, kas noteikta minētā panta 1. punktā; un/vai".

146. pants

Atcelšana

1. Ar šo atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003.

Tomēr 2009. gadā turpina piemērot minētās regulas IV sadaļas 20. panta 2. punktu, 64. panta 2. punktu, 66., 67., 68., 68.a, 68.b, 69. pantu, 70. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 2. punktu un 1. nodaļu (cietie kvieši), 5. nodaļu (kultūraugi ar augstu enerģētisko vērtību), 7. nodaļu (piena ražošanas piemaksa), 10. nodaļu (platībatkarīgais maksājums par laukaugiem), 10.b nodaļu (atbalsts par olīvu audzēm), 10.c nodaļu (atbalsts par tabakas ražošanu) un 10.d nodaļu (platībatkarīgais maksājums par apiņiem).

2. Šajā regulā ietvertās atsauces uz Regulu (EK) Nr. 1782/2003 uzskata par atsaucēm uz minēto regulu, kāda tā bija spēkā pirms atcelšanas.

Citos tiesību aktos ietvertās atsauces uz Regulu (EK) Nr. 1782/2003 uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu XVIII pielikumā.

147. pants

Pārejas noteikumi

Komisija saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt pasākumus, kuru mērķis ir atvieglot pāreju no režīma, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 1782/2003, uz šajā regulā paredzēto režīmu.

148. pants

Pārejas pasākumi jaunajām dalībvalstīm

Ja ir vajadzīgi pārejas pasākumi, lai jaunajās dalībvalstīs sekmētu pāreju no vienotā platībmaksājuma shēmas uz vienotā maksājuma shēmu un citām atbalsta shēmām, kas minētas III un IV sadaļā, tos nosaka saskaņā ar 141. panta 2. punktā minēto procedūru.

149. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2009. gada 1. janvāra.

Tomēr:

a) 138. pantu piemēro no 2010. gada 1. janvāra;

b) dabiskās vides izveides un/vai saglabāšanas standartus, atbilstību atļauju procedūrām attiecībā uz apūdeņošanā izmantoto ūdeni, saskaņā ar III pielikumu paredzēto ainavu īpašību noteikšanu piemēro no 2010. gada 1. janvāra;

c) saskaņā ar III pielikumu paredzēto standartu buferjoslu izveidei gar ūdensteci piemēro, agrākais, no 2010. gada 1. janvāra un, vēlākais, no 2012. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 19. janvārī

Padomes vārdā —
P. GANDALOVIČ
priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

Atbalsta shēmu saraksts

Nozare	Juridiskais pamats	Piezīmes
Vienotais maksājums	Šīs regulas III sadaļa	Atsaistīts maksājums
Vienotā platībmaksājuma shēma	Šīs regulas V sadaļas 2. nodaļa	Atsaistīts maksājums, kas aizstāj visus šajā pielikumā minētos tiešos maksājumus, izņemot atsevišķus maksājumus
Cietie kvieši	Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 1. nodaļa (*)	Platībatkarīgais maksājums
Proteīnaugi	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 3. iedaļa	Platībatkarīgais maksājums
Rīsi	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļa	Platībatkarīgais maksājums
Rieksti	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 4. iedaļa	Platībatkarīgais maksājums
Kultūraugi ar augstu enerģētisko vērtību	Regulas (EK) Nr. 1782/2003 (*) IV sadaļas 5. nodaļa	Platībatkarīgais maksājums
Kartupeļi cietes ražošanai	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 2. iedaļa	Ražošanas atbalsts audzētājiem
Sēklas	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 5. iedaļa	Ražošanas atbalsts
Laukaugi	Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10. nodaļa (*)	Platībatkarīgais maksājums
Aitas un kazas gaļa	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 10. iedaļa	Piemaksa par aitām un kazām reproductīvā vecumā
Liellopu un teļa gaļa	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 11. iedaļa	Īpaša piemaksa, piemaksa par zīdītāģovīm (tostarp, ja to izmaksā par telēm, kā arī valsts papildu piemaksa par zīdītāģovīm, ja to izmaksā kā līdzfinansējumu), un kaušanas piemaksa
Īpaši lauksaimniecības veidi un kvalitatīva ražošana	Regulas (EK) Nr. 1782/2003 69. pants (*)	
Īpašs atbalsts	Šīs regulas III sadaļas 5. nodaļa	
Olīvu birzis	Regulas (EK) Nr. 1782/2003 (*) IV sadaļas 10.b nodaļa	Platībatkarīgais atbalsts
Zīdītārpiņi	Regulas (EK) Nr. 1234/2007 111. pants	Atbalsts audzēšanas veicināšanai
Tabaka	Regulas (EK) Nr. 1782/2003 (*) IV sadaļas 10.c nodaļa	Ražošanas atbalsts
Apiņi	Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10.d nodaļa	Platībatkarīgais atbalsts
Cukurbietes, cukurniedres un cigoriņi, ko izmanto cukura vai inulīna sīrupa ražošanai	Šīs regulas 126. pants	Atsaistītie maksājumi

Nozare	Juridiskais pamats	Piezīmes
Cukura ražošanā izmantotās cukurbietes un cukurniedres	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 7. iedaļa	Ražošanas atbalsts
Pārstrādei piegādāti augļi un dārzeņi	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 8. iedaļa	Pārejas posma maksājumi par augļiem un dārzeņiem
Pārstrādei piegādātas zemenes un avenes	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 9. iedaļa	Pārejas posma maksājumi par mīkstajiem augļiem
Augļi un dārzeņi	Šīs regulas 127. pants	Atsevišķs maksājums par augļiem un dārzeņiem
Posei	Regulas (EK) Nr. 247/2006 III sadaļa	Tiešie maksājumi saskaņā ar programmās noteiktajiem pasākumiem
Egejas jūras salas	Regulas (EK) Nr. 1405/2006 3. nodaļa	Tiešie maksājumi saskaņā ar programmās noteiktajiem pasākumiem
Kokvilna	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 6. iedaļa	Platībatkarīgais maksājums

(*) Tikai 2009. gadam.

II PIELIKUMS

Likumā noteiktās pārvaldības prasības, kas minētas 4. un 5. pantā

A punkts

Vide

1.	Padomes Direktīva 79/409/EEK (1979. gada 2. aprīlis) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp.)	3. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts, 4. panta 1., 2., 4. punkts, 5. punkta a), b) un d) apakšpunkts
2.	Padomes Direktīva 80/68/EEK (1979. gada 17. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu (OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp.)	4. un 5. pants
3.	Padomes Direktīva 86/278/EEK (1986. gada 12. jūnijs) par vides, jo īpaši augsnes, aizsardzību, lauksaimniecībā izmantojot notekūdeņu dūņas (OV L 181, 4.7.1986., 6. lpp.)	3. pants
4.	Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.)	4. un 5. pants
5.	Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.)	6. pants un 13. panta 1. punkta a) apakšpunkts

Sabiedrības un dzīvnieku veselība

Dzīvnieku identifikācija un reģistrācija

6.	Padomes Direktīva 2008/71/EK (2008. gada 15. jūlijs) par cūku identifikāciju un reģistrāciju (OV L 213, 8.8.2008., 31. lpp.)	3., 4. un 5. pants
7.	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1760/2000 (2000. gada 17. jūlijs), ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.)	4. un 7. pants
8.	Padomes Regula (EK) Nr. 21/2004 (2003. gada 17. decembris), ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu (OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.)	3., 4. un 5. pants

B punkts

Sabiedrības, dzīvnieku un augu veselība

9.	Padomes Direktīva 91/414/EEK (1991. gada 15. jūlijs) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.)	3. pants
10.	Padomes Direktīva 96/22/EK (1996. gada 29. aprīlis) par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā (OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.)	3. panta a), b), d) un e) punkts un 4., 5. un 7. pants
11.	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.)	14., 15. pants, 17. panta 1. punkts (!), 18., 19. un 20. pants
12.	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 999/2001 (2001. gada 22. maijs), ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.)	7., 11., 12., 13. un 15. pants

Ziņošana par slimībām

13.	Padomes Direktīva 85/511/EEK (1985. gada 18. novembris), ar ko ievieš Kopienas pasākumus mutes un nagu sērgas kontrolei (OV L 315, 26.11.1985., 11. lpp.)	3. pants
14.	Padomes Direktīva 92/119/EEK (1992. gada 17. decembris), ar ko ievieš vispārīgus Kopienas pasākumus noteiktu dzīvnieku slimību kontrolei un īpašus pasākumus saistībā ar cūku vezikulāro slimību (OV L 62, 15.3.1993., 69. lpp.)	3. pants
15.	Padomes Direktīva 2000/75/EK (2000. gada 20. novembris), ar ko paredz īpašus noteikumus infekciozā katarāla drudža kontrolei un apkarošanai (OV L 327, 22.12.2000., 74. lpp.)	3. pants

C punkts

Dzīvnieku labturība

16.	Padomes Direktīva 91/629/EEK (1991. gada 19. novembris), ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai (OV L 340, 11.12.1991., 28. lpp.)	3. un 4. pants
17.	Padomes Direktīva 91/630/EEK (1991. gada 19. novembris), ar kuru nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai (OV L 340, 11.12.1991., 33. lpp.)	3. pants un 4. panta 1. punkts
18.	Padomes Direktīva 98/58/EK (1998. gada 20. jūlijs) par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.)	4. pants

(¹) Ko īsteno jo īpaši ar:

- Regulu (EEK) Nr. 2377/90: 2., 4. un 5. pantu;
- Regulu (EK) Nr. 852/2004: 4. panta 1. punktu un I pielikuma A daļu (II 4 (g, h, j), 5 (f, h), 6; III 8 (a, b, d, e), 9 (a, c));
- Regulu (EK) Nr. 853/2004: 3. panta 1. punktu un III pielikuma IX nodaļas 1. iedaļu (I-1 b, c, d, e; I-2 a (i, ii, iii), b (i, ii), c; I-3; I-4; I-5; II-A 1, 2, 3, 4; II-B 1(a, d), 2, 4 (a, b)), III pielikuma X nodaļas 1.1 iedaļu;
- Regulu (EK) Nr. 183/2005: 5. panta 1. punktu un I pielikuma A daļu (I-4 e, g; II-2 a, b, e), 5. panta 5. punktu un III pielikumu (1, 2), 5. panta 6. punktu; un
- Regulu (EK) Nr. 396/2005: 18. pantu.

III PIELIKUMS

Labi lauksaimniecības un vides apstākļi, kas minēti 6. pantā

Jautājums	Obligāti standarti	Fakultatīvi standarti
Augsnes erozija: augšnes aizsardzība, veicot attiecīgus pasākumus	— Minimālais augšnes pārklājums	— Terašu saglabāšana
	— Minimāla zemes apsaimniekošana, kas atbilst vietas specifiskajiem apstākļiem	
Augsnes organiskā viela: augšnes organiskās vielas saglabāšana, izmantojot piemērotu praksi	— Aramās rugaines apsaimniekošana	— Augsekas standarti
Augsnes struktūra: augšnes struktūras saglabāšana, veicot attiecīgus pasākumus		— Atbilstošu iekārtu izmantošana
Minimālais saglabāšanas līmenis minimālā saglabāšanas līmeņa nodrošināšana un dzīvotņu kvalitātes pasliktināšanās novēršana	— Ainavas īpašību, tostarp, attiecīgos gadījumos, dzīvzogu, dīķu, grāvju, (rindās, grupās vai atsevišķi augošu) koku un laukmaļu saglabāšana,	— Minimālais ganāmpulka blīvums vai/un atbilstoši režīmi
		— Dabiskās vides izveide un/vai saglabāšana
	— Nevēlamas veģetācijas izplatības novēršana lauksaimniecības zemēs	— Aizliegums izrakt olīvkokus
	— Pastāvīgo ganību aizsardzība	— Olīvu audžu un vīnogulāju uzturēšana labā veģetācijas stāvoklī
Ūdens aizsardzība un apsaimniekošana: Ūdens aizsardzība pret piesārņojumu un noteci, ūdens izmantojuma pārvaldība	— Buferjoslu izveide gar ūdensteci ⁽¹⁾ ,	
	— Apūdeņošanā izmantotā ūdens apstiprināšanas atļauju procedūru ievērošana, ja tā noteikts.	

(¹) Piezīme: GAEC buferjoslās gan iekšpusē, gan ārpus tām jāievēro jutīgi apgabali, kas noteikti atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK 3. panta 2. punktam, vismaz prasības saistībā ar nosacījumiem par mēslojuma izmantošanu zemes mēslošanai netālu no ūdens straumēm, kā minēts Direktīvas 91/676/EEK II pielikuma A.4 punktā, ko jāpiemēro saskaņā ar dalībvalstu rīcības programmām, kas noteiktas saskaņā ar 5. panta 4. punktu Direktīvā 91/676/EEK.

IV PIELIKUMS

(miljonos EUR)

Kalendārais gads	2009	2010	2011	2012
Beļģija	583,2	575,4	570,8	569,0
Čehijas Republika				825,9
Dānija	987,4	977,3	968,9	964,3
Vācija	5 524,8	5 445,2	5 399,7	5 372,2
Igaunija				92,0
Īrija	1 283,1	1 272,4	1 263,8	1 255,5
Grieķija	2 561,4	2 365,1	2 358,9	2 343,8
Spānija	5 018,3	5 015,5	4 998,3	5 010,3
Francija	8 064,4	7 943,7	7 876,2	7 846,8
Itālija	4 345,9	4 147,9	4 121,0	4 117,9
Kipra				49,1
Latvija				133,9
Lietuva				346,7
Luksemburga	35,6	35,2	35,1	34,7
Ungārija				1 204,5
Malta				5,1
Nīderlande	836,9	829,1	822,5	830,6
Austrija	727,6	722,4	718,8	715,5
Polija				2 787,1
Portugāle	557,7	545,0	545,0	545,0
Slovēnija				131,5
Slovākija				357,9
Somija	550,0	544,5	541,4	539,2
Zviedrija	733,1	726,5	721,1	717,5
Apvienotā Karaliste	3 373,1	3 345,6	3 339,6	3 336,1

V PIELIKUMS

9. panta 3. punktā minēto graudaugu saraksts

KN kods	Apraksts
Graudaugi	
1001 10 00	Cietie kvieši
1001 90	Citi kvieši un graudu, kas nav cietie kvieši, maisījumi
1002 00 00	Rudzi
1003 00	Mieži
1004 00 00	Auzas
1005	Kukurūza
1007 00	Graudu sorgo
1008	Griķi, prosas un Kanāriju miežubrāļa sēklas; citi graudaugi
0709 90 60	Cukurkukurūza

VI PIELIKUMS

Saderīgas atbalsta shēmas, kas minētas 26. pantā

Nozare	Juridiskais pamats
Mazāk labvēlīgi apgabali un apgabali, kuros ir vides ierobežojumi	Regulas (EK) Nr. 1257/1999 13. panta a) punkts, 14. panta 1. punkts un 2. punkta pirmie divi ievilkumi, 15. pants, 17. līdz 20. pants, 51. panta 3. punkts un 55. panta 4. punkts
Pasākumi, kuru mērķis ir ilgtspējīga lauksaimniecības zemes izmantošana, paredzot:	
maksājumus par nelabvēlīgiem dabas apstākļiem lauksaimniekiem kalnu apgabalos;	Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta a) punkta i) apakšpunkts
maksājumus par nelabvēlīgiem dabas apstākļiem lauksaimniekiem teritorijās, izņemot kalnu apgabalus;	Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta a) punkta ii) apakšpunkts
Natura 2000 maksājumi un maksājumi, kas saistīti ar Direktīvu 2000/60/EK	Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta a) punkta iii) apakšpunkts
agrovides maksājumus	Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta a) punkta iv) apakšpunkts
Pasākumus, kuru mērķis ir ilgtspējīga mežsaimniecības zemes izmantošana, paredzot:	
lauksaimniecības zemes pirmo apmežošanu;	Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta b) punkta i) apakšpunkts
Natura 2000 maksājumus;	Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta b) punkta iv) apakšpunkts
meža vides maksājumus	Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta b) punkta v) apakšpunkts
Vīns	Regulas (EK) Nr. 479/2008 117. pants

VII PIELIKUMS

Koeficienti, kurus piemēro saskaņā ar 28. panta 1. punktu

Dalībvalsts	EUR robežvērtība (28. panta 1. punkta a) apakšpunkts)	Hektāra robežvērtība (28. panta 1. punkta b) apakšpunkts)
Beļģija	400	2
Bulgārija	200	0,5
Čehijas Republika	200	5
Dānija	300	5
Vācija	300	4
Igaunija	100	3
Īrija	200	3
Grieķija	400	0,4
Spānija	300	2
Francija	300	4
Itālija	400	0,5
Kipra	300	0,3
Latvija	100	1
Lietuva	100	1
Luksemburga	300	4
Ungārija	200	0,3
Malta	500	0,1
Nīderlande	500	2
Austrija	200	2
Polija	200	0,5
Portugāle	200	0,3
Rumānija	200	0,3
Slovēnija	300	0,3
Slovākija	200	2
Somija	200	3
Zviedrija	200	4
Apvienotā Karaliste	200	5

VIII PIELIKUMS

Valstij noteiktais maksimālais apjoms, kas minēts 40. pantā

1. tabula

(EUR 1000)

Dalībvalsts	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016. un turpmākos gados
Beļģija	614 179	611 805	611 805	614 855	614 855	614 855	614 855	614 855
Dānija	1 030 478	1 030 478	1 030 478	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002
Vācija	5 770 254	5 771 977	5 771 977	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908
Griekija	2 380 713	2 211 683	2 214 683	2 232 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Spānija	4 858 043	5 091 044	5 108 650	5 282 193	5 139 444	5 139 444	5 139 444	5 139 444
Francija	8 407 555	8 420 822	8 420 822	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236
Īrija	1 342 268	1 340 521	1 340 521	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Itālija	4 143 175	4 207 177	4 227 177	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024
Luksemburga	37 518	37 536	37 646	37 671	37 084	37 084	37 084	37 084
Nīderlande	853 090	853 090	853 090	897 751	897 751	897 751	897 751	897 751
Austrija	745 561	745 235	745 235	751 606	751 606	751 606	751 606	751 606
Portugāle	608 751	589 499	589 499	605 962	605 962	605 962	605 962	605 962
Somija	566 801	565 520	565 520	570 548	570 548	570 548	570 548	570 548
Zviedrija	763 082	763 082	763 082	770 906	770 906	770 906	770 906	770 906
Apvienotā Karaliste	3 985 895	3 975 916	3 975 973	3 988 042	3 987 922	3 987 922	3 987 922	3 987 922

2. tabula (*)

Bulgārija	287 399	336 041	416 372	499 327	580 087	660 848	741 606	814 295
Čehijas Republika	559 622	654 241	739 941	832 144	909 313	909 313	909 313	909 313
Igaunija	60 500	71 603	81 703	92 042	101 165	101 165	101 165	101 165
Kipra	31 670	38 928	43 749	49 146	53 499	53 499	53 499	53 499
Latvija	90 016	105 368	119 268	133 978	146 479	146 479	146 479	146 479
Lietuva	230 560	271 029	307 729	346 958	380 109	380 109	380 109	380 109
Ungārija	807 366	947 114	1 073 824	1 205 037	1 318 975	1 318 975	1 318 975	1 318 975
Malta	3 752	4 231	4 726	5 137	5 102	5 102	5 102	5 102
Polija	1 877 107	2 192 294	2 477 294	2 788 247	3 044 518	3 044 518	3 044 518	3 044 518
Rumānija	623 399	729 863	907 473	1 086 608	1 264 472	1 442 335	1 620 201	1 780 406
Slovēnija	87 942	103 389	117 406	131 537	144 236	144 236	144 236	144 236
Slovākija	240 014	280 364	316 964	355 242	388 176	388 176	388 176	388 176

(*) Maksimālais apjoms aprēķināts, ņemot vērā 121. pantā paredzēto pieaugumu shēmu.

IX PIELIKUMS

Tiesības uz maksājumu, kas minētas 33. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā

A. Augļi un dārzeņi, galda kartupeļi un dēstu audzētavas

1. Šajā pielikumā "augļi un dārzeņi" ir produkti, kas uzskaitīti 1. panta 1. punkta i) un j) apakšpunktā, un "galda kartupeļi" ir KN koda 0701 kartupeļi, izņemot tos, kas paredzēti kartupeļu cietes ražošanai, kam piešķir palīdzību saskaņā ar šīs regulas 77. pantu.

Lauksaimnieki saņem tiesības uz maksājumu par hektāru, ko aprēķina, 2. punktā minēto pamatsummu dalot ar hektāru skaitu, kas aprēķināts saskaņā ar 3. punktu.

2. Dalībvalstis nosaka katra lauksaimnieka pamatsummā iekļaujamo summu, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram:

- a) lauksaimnieka tieši vai netieši par augļiem un dārzeņiem, galda kartupeļiem un stādaudzētavām saņemtā tirgus atbalsta apjoms;
- b) augļu un dārzeņu, galda kartupeļu un dēstu audzēšanai izmantojamā platība;
- c) augļu un dārzeņu, galda kartupeļu un dēstu audzēšanas apjoms,

attiecībā uz vienu vai vairāku tirdzniecības gadu atsaucēs laikposmu, kas katram produktam var būt atšķirīgs, — sākot ar tirdzniecības gadu, kas beidzas 2001. gadā; attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm — sākot ar tirdzniecības gadu, kas beidzas 2004. gadā, līdz tirdzniecības gadam, kas beidzas 2007. gadā.

Šajā punktā izmantojamie kritēriji dažādiem augļiem un dārzeņiem, galda kartupeļiem un dēstu audzētavām var būt atšķirīgi, ja šīm atšķirībām ir pienācīgs objektīvs pamatojums. Uz šā paša pamata dalībvalstis var pieņemt lēmumu pirms trīs gadu ilgā pārejas perioda beigām, kas beidzas 2010. gada 31. decembrī, nenoteikt pamatsummā iekļaujamo summu un hektāru skaitu, kam tā saskaņā ar šo punktu ir piemērojama.

3. Hektāru skaitu dalībvalstis aprēķina, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajām platībām.
4. Lauksaimniekam, kura ražošanu 2. punktā minētajā atsaucēs laikposmā negatīvi ietekmējis *force majeure* gadījums vai ārkārtas apstākļi, kas radušies pirms atsaucēs laikposma vai tā laikā, ir tiesības pieprasīt, lai 2. punktā minēto pamatsummu aprēķinātu, pamatojoties uz to kalendāro gadu vai gadiem atsaucēs laikposmā, kurus nav ietekmējis *force majeure* gadījums vai ārkārtas apstākļi.
5. Ja *force majeure* gadījums vai ārkārtas apstākļi ietekmējuši visu pārskata periodu, attiecīgā dalībvalsts pamatsummu aprēķina, pamatojoties uz tuvāko tirdzniecības gadu pirms atsaucēs laikposma, kas izraudzīts saskaņā ar 3. punktu. Šādā gadījumā *mutatis mutandis* piemēro 1. punktu.
6. Par *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļiem, kompetentajai iestādei iesniedzot attiecīgos pierādījumus, attiecīgais lauksaimnieks rakstiski informē iestādi, to darot termiņā, kas jānosaka katrai dalībvalstij.

B. Vīns (vīnogulāju izaršana)

Lauksaimniekiem, kuri piedalās Regulas (EK) Nr. 479/2008 V sadaļas 3. nodaļā paredzētajā vīnogulāju izaršanas shēmā, gadā pēc izaršanas piešķir tiesības uz maksājumu, kas atbilst hektāru skaitam, par kādu tie ir saņēmuši izaršanas prēmiju.

Šo maksājumu tiesību vienības vērtība ir vienāda ar attiecīgā reģiona vidējo maksājumu tiesību vērtību. Tomēr vienības vērtība nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt EUR 350 par hektāru.

Atkāpjoties no pirmā apakšpunkta, kurā noteikts, ka hektārus, par kuriem lauksaimnieks ir saņēmis izaršanas prēmiju, ir iepriekš ņēmti vērā, piešķirot tiesības uz maksājumiem, attiecīgajam lauksaimniekam piederošās tiesības uz maksājumu palielina par summu, ko iegūst, pirmajā daļā minēto izarto hektāru skaitu reizinot ar otrajā daļā minēto vienības vērtību.

C. Vīns (līdzekļu pārvietošana no atbalsta programmām)

Ja dalībvalstis izvēlas piešķirt atbalstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 479/2008 9. pantu, tās nosaka katra lauksaimnieka pamatsummu, kā arī piemērojamo hektāru skaitu:

- a) pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem;

- b) ņemot vērā attiecīgo atsaucē periodu viena vai vairāku vīna gadu garumā no 2005./2006. vīna gada. Tomēr atsaucē kritēriji, kurus izmanto pamatsummas un piemērojamā hektāru skaita noteikšanai, nav balstīti uz atsaucē laikposmu, kurā ietilpst vīna ražas gadi pēc 2007./2008. vīna gada, kad līdzekļu pārvietošana uz atbalsta programmām attiecas uz kompensācijām lauksaimniekiem, kas līdz tam ir saņēmuši atbalstu par dzeramā alkohola destilāciju vai ir guvuši ekonomisku labumu no atbalsta par koncentrētas vīnogu misas izmantošanu vīna saldināšanai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 479/2008;
- c) kurš nepārsniedz kopējo šim pasākumam pieejamo summu, kas minēta Regulas (EK) Nr. 479/2008 6. panta e) punktā.
- Lauksaimnieki saņem tiesības uz maksājumu par hektāru, ko aprēķina, iepriekšminēto dalot pamatsummu ar piemērojamo hektāru skaitu.
-

X PIELIKUMS

Valstij noteiktā maksimālā apjoma daļas, kā minēts 54. pantā

1. Daļa no valstij noteiktās maksimāli pieļaujamās summas, kā norādīts 54. panta 1. punktā, attiecībā uz tomātiem ir šāda:

Dalībvalsts	Summa (miljonos EUR kalendārajā gadā)
Bulgārija	5,394
Čehijas Republika	0,414
Griekija	35,733
Spānija	56,233
Francija	8,033
Itālija	183,967
Kipra	0,274
Malta	0,932
Ungārija	4,512
Rumānija	1,738
Polija	6,715
Portugāle	33,333
Slovākija	1,018

2. Daļa no valstij noteiktā maksimālā apjoma, kā norādīts 54. panta 2. punktā, attiecībā uz augļu un dārzeņu kultūrām, izņemot viengadīgās kultūras, ir šāda:

Dalībvalsts	Summa (miljonos EUR kalendārajā gadā)
Bulgārija	0,851
Čehijas Republika	0,063
Griekija	153,833
Spānija	110,633
Francija	44,033
Itālija	131,700
Kipra	2009. gadā: 4,856 2010. gadā: 4,919 2011. gadā: 4,982 2012. gadā: 5,045
Ungārija	0,244
Rumānija	0,025
Portugāle	2,900
Slovākija	0,007

XI PIELIKUMS

Saistītā atbalsta iekļaušana vienotā maksājuma shēmā, kas minēta 63. pantā

1.

- a) No 2010. gada — Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 1. nodaļā paredzētā īpašā kvalitātes piemaksa par cietajiem kviešiem;
- b) vēlākais, no 2012. gada — šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 3. iedaļā paredzētā piemaksa par proteīnaugiem;
- c) vēlākais, no 2012. gada — šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 1. iedaļā paredzētais kultūratkarīgais maksājums par rīsiem;
- d) vēlākais, no 2012. gada — šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 4. iedaļā paredzētais platībatkarīgais maksājums par riekstiem;
- e) vēlākais, no 2012. gada — šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 2. iedaļā paredzētais atbalsts par cietes kartupeļu ražošanu.

2.

- a) No 2012. gada — Regulas (EK) Nr. 1234/2007 II daļas I sadaļas 4. nodaļas I iedaļas I apakšiedaļā paredzētais atbalsts žāvētas rupjās lopbarības pārstrādei;
- b) no 2012. gada — Regulas (EK) Nr. 1234/2007 II daļas I sadaļas 4. nodaļas I iedaļas II apakšiedaļā paredzētais atbalsts par linsķiedras līnu un kaņepju pārstrādi;
- c) no 2012. gada — Regulas (EK) Nr. 1234/1999 95.a pantā paredzētā piemaksa par kartupeļu cieti;
- d) no 2012. gada — šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 9. iedaļā noteiktos pārejas posma maksājumus par mīkstajiem augļiem.

3.

No 2010. gada — ja dalībvalsts ir piešķirusi:

- a) Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10. nodaļā paredzēto platībatkarīgo maksājumu par laukaugiem;
- b) Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10.b nodaļā paredzēto atbalstu par olīvu audzēm;
- c) Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10.d nodaļā paredzēto platībatkarīgo atbalstu par apiņiem;

Vēlākais, no 2012. gada — ja dalībvalsts ir piešķirusi:

- a) šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļas 5. iedaļā paredzēto piemaksu par sēklām;
- b) piemaksu par liellopu un teļa gaļu, izņemot piemaksu par zīdītājgovīm, kas paredzēta šīs regulas 53. pantā.

4.

No 2010. gada — ja dalībvalsts, piemērojot šīs regulas 51. panta 1. punktu, vairs nepiešķir turpmāk norādītos maksājumus vai ja tā pieņem lēmumu piešķirt mazākus attiecīgos maksājumus:

- a) Regulas (EK) Nr. 1782/2003 67. pantā minētie maksājumi par aitām un kazām;
- b) maksājumi par liellopu un teļa gaļu, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68. pantā vai šīs regulas 53. panta 2. punktā, gadījumā ja piemēro šīs regulas 51. panta 1. punkta otro daļu;
- c) Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68.b pantā minētie pārejas posma maksājumi par augļiem un dārzeņiem.

—————

XII PIELIKUMS

Saistītā atbalsta iekļaušana vienotā maksājuma shēmā, kā minēts 64. pantā

Žāvēta rupjā lopbarība (Regula (EK) Nr. 1234/2007)

(EUR 1000)

Dalībvalsts	2012	2013	2014	2015	2016. un turpmākos gados
Dānija	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Vācija	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Īrija	132	132	132	132	132
Grieķija	1 238	1 238	1 238	1 238	1 238
Spānija	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Francija	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Itālija	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Nīderlande	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Austrija	64	64	64	64	64
Portugāle	69	69	69	69	69
Somija	10	10	10	10	10
Zviedrija	180	180	180	180	180
Apvienotā Karaliste	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Čehijas Republika	922	922	922	922	922
Lietuva	21	21	21	21	21
Ungārija	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Polija	147	147	147	147	147
Slovākija	91	91	91	91	91

Kvalitātes piemaksa par cietajiem kviešiem

(EUR 1000)

Dalībvalsts	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016. un turpmākos gados
Grieķija	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Spānija	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Francija	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Itālija	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Austrija	280	280	280	280	280	280	280
Portugāle	80	80	80	80	80	80	80
Bulgārija	349	436	523	610	698	785	872
Kipra	173	198	223	247	247	247	247
Ungārija	70	80	90	100	100	100	100

Piemaksa par proteīnaugiem

(EUR 1000)

Dalībvalsts	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016. un turpmākos gados
Beļģija	84	84	84	84	84	84	84
Dānija	843	843	843	843	843	843	843
Vācija	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Īrija	216	216	216	216	216	216	216
Grieķija	242	242	242	242	242	242	242
Spānija	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905
Francija	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635
Itālija	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009
Luksemburga	21	21	21	21	21	21	21
Nīderlande	67	67	67	67	67	67	67
Austrija	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051
Portugāle	214	214	214	214	214	214	214
Somija	303	303	303	303	303	303	303
Zviedrija	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147
Apvienotā Karaliste	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500
Bulgārija	160	201	241	281	321	361	401
Čehijas Republika	1 858	2 123	2 389	2 654	2 654	2 654	2 654
Igaunija	169	194	218	242	242	242	242
Kipra	17	19	22	24	24	24	24
Latvija	109	124	140	155	155	155	155
Lietuva	1 486	1 698	1 911	2 123	2 123	2 123	2 123
Ungārija	1 369	1 565	1 760	1 956	1 956	1 956	1 956
Polija	1 723	1 970	2 216	2 462	2 462	2 462	2 462
Rumānija	911	1 139	1 367	1 595	1 822	2 050	2 278
Slovēnija	63	72	81	90	90	90	90
Slovākija	1 003	1 146	1 290	1 433	1 433	1 433	1 433

Kultūratkarīgais maksājums par rīsiem

(EUR 1000)

Dalībvalsts	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016. un turpmākos gados
Grieķija	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Spānija	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Francija	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Itālija	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Portugāle	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Bulgārija	575	719	863	1007	1 151	1 294	1 438
Ungārija	524	599	674	749	749	749	749
Rumānija	25	32	38	44	50	57	63

Platībmaksājums par riekstiem

(EUR 1000)

Dalībvalsts	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016. un turpmākos gados
Beļģija	12	12	12	12	12	12	12
Vācija	181	181	181	181	181	181	181
Griekija	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Spānija	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Francija	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Itālija	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Luksemburga	12	12	12	12	12	12	12
Nīderlande	12	12	12	12	12	12	12
Austrija	12	12	12	12	12	12	12
Portugāle	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Apvienotā Karaliste	12	12	12	12	12	12	12
Bulgārija	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Kipra	431	493	554	616	616	616	616
Ungārija	245	280	315	350	350	350	350
Polija	355	406	456	507	507	507	507
Rumānija	79	99	119	139	159	179	199
Slovēnija	25	29	33	36	36	36	36
Slovākija	262	299	337	374	374	374	374

Lini un kaņepes, ko audzē šķiedrai (Regula (EK) Nr. 1234/2007)

(EUR 1000)

Dalībvalsts	2012	2013	2014	2015	2016. un turpmākos gados
Beļģija	2 954	2 954	2 954	2 954	2 954
Dānija	3	3	3	3	3
Vācija	244	244	244	244	244
Spānija	138	138	138	138	138
Francija	13 592	13 592	13 592	13 592	13 592
Itālija	50	50	50	50	50
Nīderlande	1 111	1 111	1 111	1 111	1 111
Austrija	20	20	20	20	20
Somija	5	5	5	5	5
Apvienotā Karaliste	83	83	83	83	83
Čehijas Republika	534	534	534	534	534
Latvija	104	104	104	104	104
Lietuva	360	360	360	360	360
Ungārija	42	42	42	42	42
Polija	114	114	114	114	114

Piemaksa par kartupeļu cieti (Regulas (EK) Nr. 1234/2007 95.a pants)

(EUR 1000)

Dalībvalsts	2012	2013	2014	2015	2016. un turpmākos gados
Dānija	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Vācija	16 279	16 279	16 279	16 279	16 279
Spānija	43	43	43	43	43
Francija	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Nīderlande	9 614	9 614	9 614	9 614	9 614
Austrija	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Somija	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Zviedrija	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Čehijas Republika	749	749	749	749	749
Igaunija	6	6	6	6	6
Latvija	129	129	129	129	129
Lietuva	27	27	27	27	27
Polija	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Slovākija	16	16	16	16	16

Atbalsts cietes kartupeļu audzētājiem

(EUR 1000)

Dalībvalsts	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016. un turpmākos gados
Dānija	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156
Vācija	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521
Spānija	129	129	129	129	129	129	129
Francija	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598
Nīderlande	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655
Austrija	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163
Somija	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527
Zviedrija	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116
Čehijas Republika	1 563	1 786	2 009	2 232	2 232	2 232	2 232
Igaunija	12	13	15	17	17	17	17
Latvija	268	307	345	383	383	383	383
Lietuva	56	64	72	80	80	80	80
Polija	6 731	7 692	8 654	9 615	9 615	9 615	9 615
Slovākija	34	39	44	48	48	48	48

Atbalsts par olīvu audzēm

(EUR 1000)

Dalībvalsts	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016. un turpmākos gados
Spānija	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Kipra	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

*Maksājumi par mīkstajiem augļiem**(EUR 1000)*

Dalībvalsts	2012	2013	2014	2015	2016. un turpmākos gados
Bulgārija	552	552	552	552	552
Latvija	92	92	92	92	92
Lietuva	138	138	138	138	138
Ungārija	391	391	391	391	391
Polija	11 040	11 040	11 040	11 040	11 040

XIII PIELIKUMS

Graudu sugu saraksts, kas minēts 87. pantā

KN kods	Apraksts	Atbalsta apjoms (EUR/100 kg)
	1. Ceres	
1001 90 10	<i>Triticum spelta</i> L.	14,37
1006 10 10	<i>Oryza sativa</i> L. (1)	
	— garengraudu rīsi, kuru graudi garumā pārsniedz 6,0 mm un kuru graudu garuma un platuma attiecība ir vienāda ar 3 vai lielāka par 3	17,27
	— citas rīsu šķirnes, kuru graudi garumā pārsniedz, nepārsniedz vai ir vienāda ar 6,0 mm un kuru graudu garuma un platuma attiecība ir mazāka par 3	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (šķiedras lini)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (linsēklas)	22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. (2) (varieties with a tetrahydrocannabinol content not exceeding 0,2 %)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis carina</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. un K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59
1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>Festulolium</i>	32,36
1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> un <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (ekotipi)	22,10
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (šķirnes)	36,59
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis viciifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim) (sējas zirņi)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49

KN kods	Apraksts	Atbalsta apjoms (EUR/100 kg)
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (lauka pupas)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03

(¹) Graudu mērīšanu veic pilnīgi noslīpētiem rīsiem ar šādu metodi:

- a) ņem reprezentatīvu paraugu no partijas;
- b) paraugu sijā, lai paturētu tikai veselus graudus, ieskaitot nenobriedušus graudus;
- c) veic divus mērījumus katram no 100 graudiem un aprēķina vidējo;
- d) izsaka rezultātu milimetros, kas noapaļoti līdz desmitdaļai.

(²) Šķirnes tetrahidrokanabinola (THC) saturu nosaka, analizējot paraugu noteiktā svarā. Lai piešķirtu atbalstu, THC svars attiecībā pret parauga svaru nedrīkst pārsniegt 0,2 %. Paraugam ir jā sastāv no tādu augu skaita augšējās trešdaļas, kas nejausi izvēlēti izlases kārtā to ziedēšanas perioda beigās un bez stublājiem un sēklām.

XIV PIELIKUMS

Maksimālie pieļaujamie 87. panta 3. punktā minētie daudzumi atbalstam par sēklām jaunajās dalībvalstīs

(miljonos EUR)

Kalendārais gads	Bulgārija	Čehijas Republik- a	Igaunija	Kipra	Latvija	Lietuva	Ungārija	Malta	Polija	Rumānija	Slovēnija	Slovākija
2009	0,15	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,26	0,17	0,07
2010	0,17	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,30	0,19	0,08
2011	0,22	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,38	0,22	0,09
2012	0,26	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,45	0,25	0,11
2013	0,30	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,53	0,28	0,12
2014	0,34	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,60	0,28	0,12
2015	0,39	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,68	0,28	0,12
2016	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12
turpmākie gadi	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12

XV PIELIKUMS

95. pantā minētā atbalsta (par cukuru) aprēķinam piemērojamās maksimālās summas

(EUR 1 000)

Dalībvalsts	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016. gads un turpmākie gadi
Beļģija	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bulgārija (*)	154	176	220	264	308	352	396	440
Čehijas Republika	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Dānija	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Vācija	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Grieķija	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Spānija	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Francija	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Īrija	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Itālija	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Latvija	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Lietuva	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Ungārija	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Nīderlande	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Austrija	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Polija	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugāle	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Rumānija (*)	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Slovēnija	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Slovākija	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Somija	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Zviedrija	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Apvienotā Karaliste	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

(*) Maksimālās summas aprēķinātas, ņemot vērā 121. pantā sniegto palielinājumu grafiku.

XVI PIELIKUMS

1.tabula

Kipra: Valsts papildu tiešie maksājumi, ja piemēro parastās tiešo maksājumu shēmas Palielinājumu grafiks

(EUR)

Palielinājumu grafiks	60 %	70 %	80 %	90 %
Nozare	2009	2010	2011	2012
Laukaugi (izņemot cietos kviešus)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Cietie kvieši	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Graudu pākšaugi	16 362	12 272	8 181	4 091
Piens un piena produkti	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Liellopu gaļa	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Aitas un kazas gaļa	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Olīveļļa	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tabaka	417 340	313 005	208 670	104 335
Banāni	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Rozīnes	0	0	0	0
Mandeles	0	0	0	0
Kopā	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Valsts papildu tiešie maksājumi saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu:

Valsts papildu tiešo maksājumu kopējā summa, ko drīkst piešķirt saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu, ir vienāda ar summu, ko veido šajā tabulā minētās nozaru maksimālās atbalsta summas vienotā maksājuma shēmā iesaistītajām nozarēm, tādā apmērā, lai atbalsts šajās nozarēs būtu atsaistīts.

2.tabula

Kipra: Valsts papildu tiešie maksājumi, ja tiešajiem maksājumiem piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu

(EUR)

Nozare	2009	2010	2011	2012
Laukaugi (izņemot cietos kviešus)	0	0	0	0
Cietie kvieši	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Graudu pākšaugi	0	0	0	0
Piens un piena produkti	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Liellopu gaļa	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Aitas un kazas gaļa	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Olīveļļa	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Rozīnes	156 332	149 600	142 868	136 136
Banāni	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tabaka	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Kopā	31 650 945	30 903 405	30 155 865	29 408 325

XVII PIELIKUMS

VALSTS ATBALSTS — KIPRA

(EUR)

Nozare	2009	2010	2011	2012
Graudaugi (izņemot cietos kviešus)	2 263 018	1 131 509	565 755	282 877
Piens un piena produkti	562 189	281 094	140 547	70 274
Liellopu gaļa	64 887	0	0	0
Aitas un kazas gaļa	1 027 917	513 958	256 979	128 490
Cūkkopības nozare	2 732 606	1 366 303	683 152	341 576
Mājputni un olas	1 142 374	571 187	285 594	142 797
Vīns	4 307 990	2 153 995	1 076 998	538 499
Oliveļļa	2 088 857	1 044 429	522 215	261 107
Galda vīnogas	1 058 897	529 448	264 724	132 362
Pārstrādāti tomāti	117 458	58 729	29 365	14 682
Banāni	127 286	63 643	31 822	15 911
Lapu koku augļi, tostarp kaulēnaugļi	2 774 230	1 387 115	693 558	346 779
Kopā	18 267 707	9 101 410	4 552 716	2 277 365

XVIII PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 1782/2003	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	4. pants
4. pants	5. pants
5. pants	6. pants
6. pants	23. pants
7. pants	24. pants
8. pants	–
9. pants	25. pants
10. panta 1. punkts	7. pants
10. panta 2. punkts	9. panta 1. punkts
10. panta 3. punkts	9. panta 2. punkts
10. panta 4. punkts	9. panta 3. punkts
–	9. panta 4. punkts
11. pants	11. panta 1. un 2. punkts
12. pants	–
–	8. pants
12.a panta 1. punkts	10. pants
12.a panta 2. punkts	11. panta 3. punkts
13. pants	12. pants
14. pants	12. pants
15. pants	13. pants
16. pants	12. pants
17. pants	14. pants
18. pants	15. pants
19. pants	16. pants
20. pants	17. pants
21. pants	18. pants
22. pants	19. pants
23. pants	20. pants
24. pants	21. pants
25. pants	22. pants
26. pants	26. pants

Regula (EK) Nr. 1782/2003	Šī regula
27. pants	27. pants
–	28. pants
28. pants	29. pants
29. pants	30. pants
30. pants	32. pants
31. pants	–
32. pants	3. pants
33. pants	33. pants
34. pants	–
35. pants	37. pants
36. pants	–
37. pants	IX pielikums
38. pants	–
39. pants	–
40. panta 1., 2. un 3. punkts	IX pielikuma A daļas 4., 5. un 6. punkts
40. panta 4. punkts	31. pants
40. panta 5. punkts	–
41. pants	40. pants
42. pants	41. pants
43. pants	IX pielikums
44. panta 1. un 2. punkts	34. pants
44. panta 3. un 4. punkts	35. pants
45. pants	42. pants
46. pants	43. pants
47. pants	–
48. pants	–
49. pants	44. pants
50. pants	–
51. panta pirmā daļa	–
51. panta otrā daļa	38. pants
52. pants	39. pants
53. pants	–
54. pants	–
55. pants	–
56. pants	–

Regula (EK) Nr. 1782/2003	Šī regula
57. pants	–
–	45. pants
58. pants	46. pants
59. pants	47. pants
60. pants	-
61. pants	49. pants
62. pants	–
63. panta 1. punkts	51. panta 1. punkts
63. panta 2. punkts	–
63. panta 3. punkts	48. pants
63. panta 4. punkts	50. panta 2. punkts
64. pants	51. pants
65. pants	–
66. pants	–
67. pants	52. pants
68. pants	53. pants
68.a pants	–
68.b pants	54. pants
69. pants	–
70. pants	–
71. pants	–
71.a pants	55. pants
71.b pants	56. pants
71.c pants	–
71.d pants	57. pants
71.e pants	58. pants
71.f pants	59. pants
71.g pants	–
71.h pants	61. pants
71.i pants	–
71.j pants	–
71.k pants	62. pants
71.l pants	–

Regula (EK) Nr. 1782/2003	Šī regula
71.m pants	60. pants
–	63. pants
–	64. pants
–	65. pants
–	66. pants
–	68. pants
–	70. pants
–	69. pants
72. pants	–
73. pants	–
74. pants	–
75. pants	–
76. pants	79. pants
77. pants	80. pants
78. pants	81. pants
79. pants	73. pants
80. pants	74. pants
81. pants	75. pants
82. pants	76. pants
83. pants	82. pants
84. pants	83. pants
85. pants	84. pants
86. panta 1., 2. un 4. punkts	85. panta 1., 2. un 3. punkts
86. panta 3. punkts	–
87. pants	120. pants
88. pants	–
89. pants	–
90. pants	–
91. pants	–
92. pants	–
93. pants	77. pants
94. pants	78. pants
95. pants	–
96. pants	–

Regula (EK) Nr. 1782/2003	Šī regula
97. pants	–
98. pants	–
99. pants	87. pants
100. pants	–
101. pants	–
102. pants	–
103. pants	–
104. pants	–
105. pants	–
106. pants	–
107. pants	–
108. pants	–
109. pants	–
110. pants	–
110.a pants	88. pants
110.b pants	89. pants
110.c pants	90. pants
110.d pants	91. pants
110.e pants	92. pants
110.f pants	–
110.g pants	–
110.h pants	–
110.i pants	–
110.j pants	–
110.k pants	–
110.l pants	–
110.m pants	–
110.n pants	–
110.o pants	–
110.p pants	–
110.q pants	93. pants
110.r pants	94. pants
110.s pants	95. pants
110.t pants	96. pants

Regula (EK) Nr. 1782/2003	Šī regula
110.u pants	97. pants
110.v pants	98. pants
111. pants	99. pants
112. pants	100. pants
113. pants	101. pants
114. pants	102. pants
115. pants	103. pants
116. pants	104. pants
117. pants	105. pants
118. pants	106. pants
119. pants	–
120. pants	107. pants
121. pants	108. pants
122. pants	109. pants
123. pants	110. pants
124. pants	–
125. pants	111. pants
126. pants	112. pants
127. pants	113. pants
128. pants	114. pants
129. pants	115. pants
130. pants	116. pants
131. pants	–
132. pants	–
133. pants	–
134. pants	–
135. pants	–
136. pants	–
136.a pants	–
137. pants	–
138. pants	117. pants
139. pants	118. pants
140. pants	119. pants

Regula (EK) Nr. 1782/2003	Šī regula
141. pants	–
142. pants	–
143. pants	–
143.a pants	121. pants
143.b panta 1., 2., 9. un 10. punkts	122. pants
143.b panta 3. un 7. punkts	123. pants
143.b panta 4., 5. un 6. punkts	124. pants
143.b panta 13. punkts	125. pants
143.ba panta 1. līdz 3. punkts	126. pants
143.ba panta 3.a punkts	–
143.ba panta 4. līdz 6. punkts	130. pants
143.bb panta 1. un 2. punkts	127. pants
143.bb panta 3. punkts	–
143.bb panta 4. līdz 6. punkts	130. pants
143.bc panta 1. un 2. punkts	128. pants
–	129. pants
143.bc panta 3. un 4. punkts	130. panta 1. un 2. punkts
–	131. pants
143.c panta 1. līdz 8. punkts	132. pants
143.c panta 9. punkts	133. pants
143.c panta 10. punkts	–
143.d pants	134. pants
143.e pants	135. pants
–	136. pants
–	137. pants
–	138. pants
–	139. pants
144. pants	141. pants
145. pants	142. pants
146. pants	140. pants
147. pants	–
148. pants	–
149. pants	–
150. pants	–

Regula (EK) Nr. 1782/2003	Šī regula
151. pants	–
152. pants	–
–	143. pants
–	144. pants
–	145. pants
153. pants	146. pants
154. pants	–
154.a pants	148. pants
155. pants	147. pants
155.a pants	–
156. pants	149. pants